

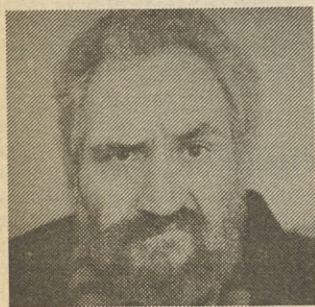
NOVA DOBA

Cena 17 din

Slovenija, sreda 13. marec 1991

št. 10 – leto XXV

BIROKRATI OKRADLI PENZIONISTE

Njihova gnada, kralj

Anton I. Drofenik, ki se razglša za slovenskega kralja, o slovenskih politikih.

Slobova barva krvi

Kaj pomenijo zadnji dogodki v Beogradu za Slovenijo, Srbijo in tudi Jugoslavijo.

Stava tisočletja

Poskušajte uganiti, kdaj bo Slovenija samostojna država. Morda boste nagrajeni

MLADI »SLOVENSKI« BOJEVNICI

DENACIONALIZACIJA:

Bodo padale glave?

ČASNIKI NA PREPIHU:

Prihaja tudi kapital

AUTO plus
TRGOVINA
Ugodno:
ZASTOPSTVO ZA AMORTIZERJE MONROE

Čuprijska 9, Celje, tel: (063) 24-025, 24-303
PRAVA TRGOVINA ZA VAŠ AVTO

Bolj kot smo samostojni – manj imamo!

POTRČ KONTRA RUPEL

Katera zastava je prava?

Predsednik poslanskega kluba Stranke demokratične prenove Miran Potrč je na zadnjem zasedanju slovenske skupščine na slovenskega zunanjega ministra dr. Dimitrija Rupla naslovil delegatsko vprašanje, v katerem ga sprašuje, ali je dovoljeno oz. smotno ob uradnih srečanjih uporabljati slovensko zastavo brez zvezde.

Vprašanje se je nanašalo na tiskovno konferenco, ki sta jo imela preteklo nedeljo dr. Rupel in njegov hrvaški kolega Golem na Bizeljskem po končanem delovnem srečanju. Na mizi pred slovenskim zunanjim ministrom je bila zastava brez zvezde. Stranka demokratične prenove je že v torek v medijih protestirala zaradi tega in v svoji izjavi med drugim zapisala, da je »Slovenija vse manj pravna država. Uporaba zastave brez zvezde je le nov primer kršenja zakonitosti. Protestiramo proti pravici državnih organov, da od državljanov zahtevajo slepo zaupanje in ubogljivost, sami pa lahko nekažnovano kršijo ustavo in zakone.«

In kaj je odgovoril v skupščini dr. Dimitrij Rupel:

Srečanje z g. Golemom na Bizeljskem je bilo delovno in ne uradno državno. Organizator srečanja je z domoljubnimi nameni mizo okrasil s tradicionalno slovensko trikoloro. Ta mali simbol slovenske narodne samobitnosti je bil vsem navzočim zelo všeč in so ga sklenili na mizi obdržati tudi v času, ko je bil sicer govor o zadevah, pomembnih za slovenski in hrvaški narod. Kolikor nam je v republiškem sekretariatu znano, obstaja za vnos zvezde na slovensko trikoloro, kot za njen izbris, cela vrsta pravnih in formalnih zadržkov.

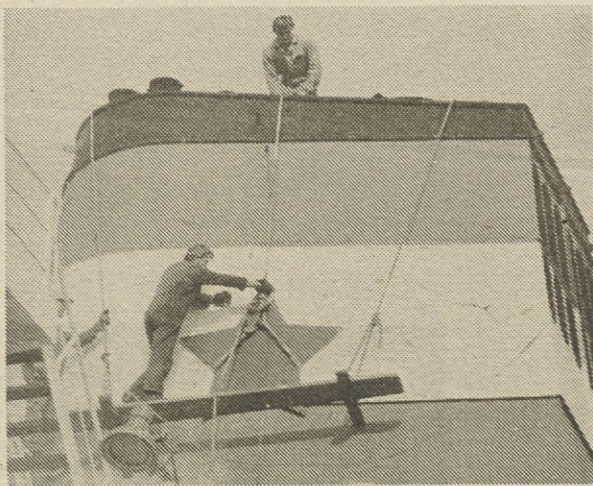
Kot pa smo neuradno izvedeli, je dr. Rupel pred pričetkom pogovorov opazil, da na mizi ni »prave« zastave in je na to tudi opozoril organizatorje, kasneje pa so na to vsi skupaj pozabili. Dokler se niso v nedeljo zvečer zagledali na televiziji.

ZVEZDA NA HRVAŠKEM

Mornarji popravljajo dimnike

V skladu z republiškim zakonom je delavski svet Jugolinije sklenil, da bodo na veliki jarbol – katarko namesto zastave podjetja izobesili prapor Republike Hrvaške. Sklenili so tudi, da bodo z ladijskih dimnikov sneli, zbrisali rdeče zvezde, narisali hrvaške trobojnice, belo polje pa pustili, dokler ne izberejo novega simbola podjetja. Naš posnetek iz Luke Koper kaže, da delavci spoštujejo sklep delavskega sveta – z ladje Opatija, last reške Jugolinije, mornarji snemajo rdečo zvezdo.

PETROL
z vami na poti

MED NAMI

Študent naj bo na petelina

Takole kot je zapisano v naslovu smo v srednji šoli profesorju, kadar smo mu hoteli nagajati, zanašali izgovarjati naslova obeh pripovedi. Pravilno je seveda študent naj bo in Na petelina. Ker pa se tam doli, v deželi Desanke Maksimović in solate Urnebes dogajajo nasilne stvari, ki jih bodo morali Srbi sami čimprej končati, bi se hudomušne domislice veljalo spet spomniti.

Morda je – brez kančka cinizma – samoaktiviranje beograjske študentarije še najboljša, kar se je o krutih akcijah Miloševiću pokornih modrih in olivnozelenih uniform lahko zgodilo. Srbija, naj posluša Miloševića ali Draškovića, se žal še vse premočno priklanja nacionalizmu lastne in pretirane veličine. Študentje so bili tudi v jugoslovanski zgodovini vsaj kanček manj dovzetni za nacionalne slabosti, brez zobe kruljenje imen nacionalnih liderjev in zvodništvo plačanih politikantov. Študent je bil in bo na petelina. Povsod. Seveda pa se nam lahko v bližnji bodočnosti, ko bo vsem in torej tudi študentom v Sloveniji šlo vse slabše, tudi tukaj zgodi kaj študentskega. Pa čeprav gre za drug politični sistem in za drugače obarvano oblast (tako se nam vsaj dozdeva). Morda so tudi politiki po vsej Jugoslaviji že malce pozabili, da je študentarija kot vlažen smodnik, ki se težko vžge, ko se, pa se močno kadi.

Vžigalne iskric se žal kar vrstijo. Komisija pri slovenski vladi je ugotovila, da je predlog predsednika GZJ Dagmarja Šusterja, da naj podjetja bojkotirajo ali za petino zmanjšajo plačevanje prispevkov, reci in piši nezakonit. Pa da bo proti firmam, ki se bodo bojkotu pridružile, treba ustrezno ukrepati. Povrh, dragi moji, pa je Šusterjevo pismo Peterletu napisano v srbohrvaščini. Da je »dirkačev« predlog nezakonit, bi se seveda strinjali, po drugi strani pa tudi, da je nujen. To dokazuje tudi nekaj člankov in podatkov o gospodarski situaciji »subjektov« v pričujoči številki Nove dobe. Obenem pa velja tudi ugotoviti, da je izplačilo regresa za letni dopust uslužbencem Skupnosti za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije sicer zakonito, pa ob pomanjkanju denarja v malhi za pokojnine povsem brezumno dejanje.

Torej pazite, gospodje, vsaj študentje so na petelina tudi v deželi lip.

Razpis

Dobre, pogumne in drzne novinarje

redno ali pogodbeno zaposlimo.

Uredništvo Nove dobe,
Aškerčeva 15, Celje

euro
com

Petrovče 231, 63301 Petrovče
Telefon: 063/28-220
063/25-121
Telefax: 063/24-115

računalniški inženiring d.o.o.

- osebni računalniki AT 286, AT 386, AT 486
- prenosni (lap – top) računalniki PHILIPS, EPSON, SAMSUNG
- tiskalniki EPSON, NEC, Hewlett Packard
- ploterji ROLAND, Hewlett Packard
- mreže NOWEL RPTI
- telefaksi CANON, PANASONIC z t-testom
- knjigovodski programski paketi za obrtnike in podjetja

Poslovni prostor in servis: Levec 56

NOVA DOBA

Nova doba – izdaja podjetje Prese d.o.o., tiska Družbeno podjetje Delo – Tisk časopisov in revij, p.o. ● Naslov uredništva: Celje, Aškerčeva 15, tel. (063) 27-606, 25-331 ● Glavni urednik Srečko Šrot, odgovorni urednik Brane Piano ● Cena 17 din, mesečna naročnina 65 din ● Žiro račun pri celjski SDK št. 50700-603-31455 ● Oproščeno prometnega davka po pristojnem sklepu republiškega sekretariata za informiranje ● Izhaja ob sredah ● Rokopisov ne vračamo

NEGOSPODARSTVO

Razprodaja celjskega Ingrada

POTOPIS

Vse kar ste želeli vedeti o Angležih, pa nikoli niste vprašali

ŠPORT

Sedma zvezdica kegljavk EMA Bianchi v Krškem Pagon hoče v Stuttgart

MEDIJI

Časnikarske hiše na prepihu Kranj: Po radiu tudi televizija

IZ REGIJ

Velenje: Mladi »slovenski« bojovníki
Ljubljana: Še je poštenost
Celje: Laični sredinci
Lendava: Pred stečajem vrgli direktorja
Pečarovci: Župnik posekal lipo
Maribor: Bo Drava odnesla otok
Hrastnik: Postan predvolilni golaž
Maribor: Zbiralec neumnosti
Škofja Loka: Presenečeni župan
Murska Sobota: Pajčevinasto nebo

SLOVENIJA

Najprej Rog in Teharje
Pučnik je pretrd, Kučan premehak
Denacionalizacijska žaloigra
Glumci
Kamor rektor, tudi...

KULTURA

Bajno leto 1990
Zaplembe v Šaleški dolini

KRIMINAL

Kaj vse Jugoslovani krađejo v Italiji

JUGOSLAVIJA

Miloševićeva barva krvi
Zvezda na Hrvaškem
Oči in ušesa vohunske službe

KLINKER

NOVO

Prodajalna Klinker
odprta
od 11.3.1991

Izbirajte med
paleto
gradbenega
materiala!

Tel. (063) 33-421

Ljubečna Celje

SLEPILO ALI KAJ VEČ

Spreminjanje barv

Družbene spremembe, ki jih doživljamo in bodo gotovo trajale še dolgo, spravljajo na površje številna vprašanja, med njimi tudi taka, ki se nanašajo na spreminjanje ljudi, njihovih političnih barv. Gre za očitke, češ kako jo je, na primer, direktor velikega trgovskega podjetja, ki je petnajst let opravljal najvišje partijske in druge funkcije v občini, pobrisal med Neodvisne in ga kot takega republiška poslanska klop prav nič ne žuli. Ali na račun neodvisnega ravnatelja, ki je pred desetimi, petnajstimi leti hodil na občinski komite in zahteval (ideološko) funkcijo (ki jo je opravljal že prej), pa je zdaj sodobnike skušal prepričati, da je bil že od nekdaj neodvisen (res pa ne Neodvisen), da sploh ni bil partijski funkcionar. Primerov je nešteto in

med njimi je skoraj večina sedanjih republiških funkcionarjev (s partijskimi staži precej daljšimi od desetletja).

Toda ob tem, ko so pravzaprav kamen spotike, bi kazalo vendarle upoštevati realnost: v prejšnjih časih so imeli namreč le dvoje možnosti: ali so člani partije ali nepartijci. Za partijo pa so se odločili zaradi političnih in karierističnih, to je gmotnih razlogov. Če vemo, da je bilo v komunistični partiji in kasneje zvezi komunistov v resnici zelo malo pravih komunistov in so bili pretežno partijci, to je dvoličneži, ki so uradno dvigovali obe roki za monistično politiko, v žepih pa držali fige, so imeli torej večinoma predispozicije za zamenjavo barve — rdeče barve za katerokoli drugo barvo, samo da bi

ohranili ali se povzpeli na položaje. Zavedamo se, da je to poenostavljanje in da utegnejo vlogo igrati tudi bolj vzvišeni cilji, da ne rečemo, ideali, vendar bodo pravi razsodnik o tem lahko šele izkušnje — če seveda verjamemo in smo se kaj naučili iz zgodovine zadnjih desetletij.

S tega vidika so seveda utemeljeni pomisleki, v kolikšni meri je pri kom spreminjena politična barva že sama po sebi ali zgolj slepilo ali je lahko tudi kaj več. Nevarnost inercije je ob ideoloških usedlinah gotovo eden od vidkov nove kadrovske politike, ki pa bi morala seveda, ko gre za katerokoli stroko, čim dlje od vsake ideologije. Da je to res, kažejo rešitve, v nekaterih primerih celo dosti slabše od tistih iz realsocialističnih časov.

SE JE ZAMAJALA KOMUNISTIČNA OBLAST?

Miloševićeva barva krvi

Beograjski spopad Srbov s Srbi ni presenečenje in ga je bilo moč predvidevati. Slobodan Milošević, ki je več let grozil z orožjem drugim, ga je zdaj uporabil proti lastnemu narodu. Obljube, da nihče ne sme tepsti Srbov, je gladko požrl. Celo več, tekla je tudi kri. Beograjski trg svobode je postal jugoslovanski trg nebeškega miru. Drašković, ki so ga zaprli, je nedvomno že dobil avreolo heroja.

Miloševićeve namere so zdaj dokončno jasne: za vsako ceno obdržati komunistično oblast. Pri tem TV Beograd in srbska sredstva obveščanja nasploh niso nepomembna. Brez njih Miloševićeve oblasti ni, brez njih ni neobveščenih Srbov v Beogradu, zlasti pa zunaj njega ne.

Beograjski dogodki, ki zagotovo pomenijo krah Miloševićeve ekonomske, socialne in nacionalne politike, lahko dobijo »blažjo« obliko le z zaostrovanjem odnosov v Jugoslaviji. To je nova, velika nevarnost, večja kot vsa zadnja leta. To je že pokazalo predsedstvo SFRJ, ki je s preglasovanjem odločilo, da eni republiki, njeni oblasti v političnih borbah, pomore z vojsko, z JLA. To je jasen dokaz, da je Jovičeva politika povsem enaka Miloševićevi — stari režim ohraniti za vsako ceno. JLA je tako glavni politični dejavnik!

Jugoslovanske republike zdaj lahko le upajo, da ne bodo dale povoda za zaostrovanje. Edina svetla točka, kakorkoli se to čudno sliši, je dejstvo, da bodo beograjski dogodki vendarle prepričali svetovno javnost in uradne predstavnike držav, da pač ni moč podpirati politike, ki namesto demokratičnega dialoga ponuja in tudi uporablja nasilje.

Srbska pravoslavna cerkev se je odzvala neopredeljeno, zavzemajoč se za mir med brati Srbi. Albanci razmišljajo, ob 10-letnici demonstracij, da se bo težišče srbskih dogajanj nekoliko premaknilo s Kosova. Zlasti pomembno se jim zdi, da je Milošević poslal proti Srbom policijo, vojsko, celo delavce. Beograjski študentje so se brez oklevanja postavili na stran opozicije. Znani kosovski razgrajac Kecman pa je seveda Miloševiću ponudil svoje borce. V posameznih republikah so odmevi različni, znani že vnaprej.

Beograd 9. marca pa bi moral zagotovo pripraviti slovensko oblast in politiko k temeljitemu razmisleku. V prvih odmevih tega ni opaziti. Premalo se zavedamo, da dogodki iz Beograda lahko plusnejo tudi v Slovenijo. Dejstvo, da slovenski fantje ne bodo služili vojske v JLA, zna biti tisti povod, ki bi pripeljal tanke tudi na ulice Ljubljane. Janša in njegovi pristaši pri tem računajo na močno slovensko vojsko, ki naj bi prestrašila JLA, čeprav je jasno, da Slovenija lahko ukrene kaj le politično enotna, taka kot se je pokazala ob plebiscitu.

Slovenski odnos do JLA bo nedvomno najtežji preizkusni kamen na poti k naši samostojnosti.

Za polnočno tiskovno konferenco na Rogli o beograjskih dogodkih sta Ivica Račan in Ciril Ribičič ročno pripravila mizo za razgovor z novinarji.

Vsi so bili enotni: zdajšnje Jugoslavije je dokončno konec, razplet pa je težko predvideti...

STAVA V TISOČLETJA

Slovenci od Karantanije sem nismo bili tako blizu svoje (samostojne) države kot sedaj. Toda, ali se bodo politiki premislili (ustrášili), bo posegla vmes JLA ali kdo drugi?

Naša nagradna akcija »Stava tisočletja« temelji na domnevi, da se bo Slovenija vendarle osamosvojila. Zato iščemo natančen datum (dan, mesec, leto), ko bo Slovenija postala mednarodno priznana samostojna država.

Med prispelimi odgovori bomo vsak teden izžrebali tri (ali več) nagrade. Zmagovalca, ki bo pravilno napovedal datum osamosvojitve, čaka lepa nagrada, ki pa naj zaenkrat ostane presenečenje. Če bo pravih odgovorov več, bomo nagrajenca izžrebali, če ne bo nihče pravilno odgovoril, dobi nagrado tisti, ki bo najbližji. Če bo tudi teh več, bomo žrebali med njimi.

Nagradna akcija Nove dobe »Stava tisočletja« bo trajala do 15. maja letos.

Stavni listič tisočletja

Priimek in ime

naslov

napovedujem, da bo Slovenija mednarodno priznana kot samostojna država
(dan, mesec, leto)

Kupon pošljite na naslov: Nova doba, Aškerčeva 15, 63.000 Celje s pripisom »Stava tisočletja«.

Med odgovori, ki bodo prišli v naše uredništvo do ponedeljka, 18. 3. 1991 do 12. ure bomo izžrebali nagrade.

ENA LASTOVKA ŠE NE PRINESE POMLADI

PISMA

Krumpak izhlapel iz svoje banke

Nimam navade polemizirati s članki, ki so rezultat spoznanj in mišljenj poklicnih novinarjev. Vendar se to pot moram oglasiti, ker sodim, da je uredništvo premalo informirano in predvsem – napačno.

Najprej gre za nekatera dejstva:

1. Nace Krumpak je avtor koncepta banke.

2. Nace Krumpak je ta koncept razlagal in tolmačil vsem, ki so to želeli poslušati, med njimi tudi 102 delničarjema.

3. Nace Krumpak spoštuje neumnost posameznika kot pravico človeka, da je – neumen.

4. Nace Krumpak ima pravico (oziroma si jo jemlje), da se z neumnimi ljudmi ne prepira zaradi preventivnega čuvanja zdravlja svojega želodca.

5. Nace Krumpak in YU-STIP nista izhlapela iz Štajerske banke, niti to nameravata.

6. YU-STIP in sodelavci YU-STIPa so v večini med ustanovitelji Štajerske banke obrti in podjetništva.

7. Nace Krumpak bo kandidiral za upravni odbor banke zaradi moralne obveze uresničitve ciljev banke, katere je obljubljal delničarjem banke.

8. Nace Krumpak se ne bo udeleževal sej izvršilnega odbora ustanoviteljev kot član tega odbora. Razlog je zajet v točki 4.

Zakaj gre?

Ustanavljanje banke drobnega gospodarstva temelji na potrebi specializiranega reševanja denarne problematike drobnega gospodarstva kot ključnega dejavnika makro politike tega vse bolj poudarjenega dela gospodarstva. Razumeti to vprašanje ni kot odgovor na zastavljeno politiko banke, pomeni razumeti »Avtorski koncept Štajerske banke obrti in podjetništva«. Elementi tega koncepta, ki predstavljajo celoto, so: okvirni krediti za obratna sredstva; vlaganja na osnovi lombardnega zavarovanja, politika akreditivov; sprememba naložbenih namer; kompletiranje vseh izvorov sredstev za posamično investicijo; stalna skrb za rentabilno poslovanje komitentov. »Zdravje« komitentov je istočasno »zdravje« banke.

Dodal bi še pomembnost dveh limitov banke. Prvo, nihče ne more imeti več kot 15 odstotkov upravljalških (navadnih) delnic in drugo, komitent je lahko občan, obrtnik, podjetnik in so lahko manjša podjetja. To je avtorski koncept banke.

Drugo, z banko morajo dejansko upravljati tisti, ki jim je namenjena – GOSPODJE KOMITENTI, ti so tudi »intelektualni doktorji znanosti« za svojo lastno problematiko.

Na kraju si dovoljujem še pojasniti bralcem, ki je sicer moje osebno mišljenje. Štajerska banka obrti in podjetništva je posel – projekt. V njem ni prostora za prestiže, aroganco, vsiljevanja s pozicije neke relativne oblasti, nestrpnosti... Vse to je prisotno med mano in predsednikom izvršilnega odbora ustanoviteljem banke, gospodom Mirkom Krajncem.

NACE KRUMPAK, podpredsednik zbora ustanoviteljev Štajerske banke obrti in podjetništva

Nadaljevanje v Šentjurju

Kot je že znano, je šentjurska skupščina na svojem prvem zasedanju obljubila mandatarju za sestavo IS za 40% višjo plačo, kot bi mu na tem delovnem mestu pripadala.

Zakon o funkcionarjih v RS je to izjemnost odpravil. Komisija za kadrovske zadeve, volitve in imenovanja je plačo za to funkcijo zmanjšala oziroma uskladila z zakonom in s Pravilnikom o plačah občinskih funkcionar-

jev. Skupščina je ta pravilnik dobila v razpravo, a o njem ni sklepala. Odstavila je predsednika komisije, izvolila drugega in komisijo zadolžila, da pravilnik pripravi znova.

IS se je strinjal, da o plači funkcionarja odloča organ, ki ga je izvolil; torej o plači predsednika IS odloča Skupščina oziroma njena komisija. Menil je tudi, da naj bi predsednik le dobil plačo, ki je bila prvotno dogovorjena.

Kolegij vodstva občine, ki ga je vodil podpredsednik g. Zdolšek, je soglasno sklenil, da se do sprejema pravilnika, t. i. stimulativni del plače (do 10%) izplačuje vsem občinskim funkcionarjem KOT AKONTACIJA v enakem odstotku.

Isti podpredsednik je naslednji dan, predvidevam, z blagohotnim dovoljenjem predsednika IS, odredil izplačati svojemu predstavljenu za 40% povečan OD.

Tako sedaj plača predsednika šentjurskega IS izhaja iz koeficienta 7,0 – plača predsednika Peterleta pa, za primerjavo, iz koeficienta 6,5!

Nemogoče je mogoče! Četudi bi bil g. Grdina tako izjemen voditelj, ustvarjalec ALPOS-a in rešitelj EMA ter GORENJA, kot so glasni njegovi privrženci, ne vidim razloga, da bi se v Šentjurju odpovedali širše sprejetim normam družbenega sožitja! Gre za načela!

FRANC KOVAČ, predsednik skupščine občine Šentjur

Mnenje k zakonu o stavki

Odboru za delo, soc. in zaposlovanje!

Zakon o stavki bi morali pri nas delati pred 30 leti. Sedaj, ko je 13% lačnih, je to nesmislen posel, ker se stavkajoči ne sprašujejo po sindikatu, niti po zakonu. Ni časa za zakon. Brez smisla je zabloda, da bi se ljudje (VOLK) obnašali po zakonu in sindikatu. V sindikatu jih ni niti 1/3. Pri stavki je vse odvisno od politike in od moči konfliktnih si akterjev. Lastnik lahko stavkajoče odpusti, jih lahko disciplinsko privije, saj jih pač ne more finančno sankcionirati, ker ne nastopajo kot finančni protagonisti. Ljudje pa vedo, da zaslužka ne morejo zahtevati od lastnika, za čas ko se stavka.

Nesmiselno se je ozirati po tuji zakonodaji. Evropa se ukvarja s stavkami komaj od pred 15–20 let. Za tak zakon moraš imeti ISKUSTVENO TEORIJU. Zapadna Nemčija je imela (sind. monizem) dosti star zakon o stavki. Govoril je o tem, da sindikat organizira stavko.

Konvencija št. 87 MOD ne omenja pravice do stavke, pač pa poudarja načelo »zakonitosti«. Dovolite, da razširim: To načelo je pogoj, za svobodno delovanje sindikatov. Tudi se konvencija ne zavzema za »sindikalni pluralizem«.

Neodvisni sindikati Slovenije imajo nalogo, da ščitijo svoje članstvo. Preko spoštovanega odbora želimo pomagati IS in ZIS, da ne delajo političnih napak pri pripravi zakonov. V ta namen Neodvisni sindikati Slovenije svetujejo sledeče:

1. Kjer je le mogoče, naj se v zvezi s stavko »sindikalnega pluralizma« ne omenja.

2. Sindikat ima lahko pri prazenju stavke večje pravice kot splošno pri nas velja.

3. Sindikatu se naj na terenu zagotovi sodelovanje pri vprašanju zaposlovanja, vsaj v tisti minimalni meri po zakonu. Ali inšpekcije dela (pri resorju za delo) sploh spremljajo bedne postopke odpuščanja? Tudi v javni upravi.

4. Naj se takoj reši problem lastnine-štva in solastništva (dvojnega ali več)...

Solastniki lahko s sporazumom regulirajo neodvisno upravljanje

iz menedžmenta, iz lastništva in drugo... Lastnina je nujna za vsako kolektivno pogodbo. Takoimenovano integralno samoupravljanje ne velja več in ukinit je potrebno gospodarske zbornice od vseh nivojev brez škode.

5. Kolektivne pogodbe od federacije prek republik do občine, so nesmiselne. Samo na nivoju podjetij so smiselne. Ker: Kolektivna pogodba mora imeti protagonista ali lastnika ni mogoče. Gospodarska zbornica in sindikat pa nimajo denarja – samo članarino. Ali ta članarina lahko plača škodo, ki jo bo utrpel kapital in armada nezaposlenih. Podpisniki takih pogodb se že javno ograjujejo od odgovornosti za socialni mir. Uporablja se šifrant poklicev iz časa usmerjenega izobraževanja, tako, da se izmišlja neka nova terminologija kot npr. »zahtevnostna skupina«, kar je čisto nov pojem, ki je namerna popačenka takoimenovanih zahtevnostnih kategorij, vse to pa ne bo rešilo zadrege socialističnega žargona, ki ni primeren za prevajanje niti v francoščino, niti angleščino. Tudi se v te pogodbe vstavljajo neke »sindikalne liste«, ki se jih legitimira vsaj v teži Ur. lista.

Kot priporočilo velja torej, naj se takoj reši problem lastništva, da bo terminologija razumljiva Evropi, potem pa bomo razčističevali naprej, naprimer: Ali je prekinitev dela tudi upočasnenjeno delo itd. IS je za mnenje o tem zakonu povprašal KNSS in ZSSS, mi pa bi radi opozorili nase:

a) da smo bili člani ustavne komisije pod Bavčarjevim vodstvom, to je že leta 89, kot N S S,

b) ali je bil dosežen kakšen kompromis v primeru SNAGE med vlado in ZSSS, da je stavka propadla, ko pa vemo, da je že ob izbruhu stavke ZSSS notri de-
loval?

c) Po začetnem emotivnem naboju je stvar že dobro kazala, potem je naenkrat propadla. Kdo je bila tista skupina delavcev, ki je v Demokraciji oznanila distanco? Direktor snage je v kontaktni oddaji na TV sedaj priznal obstoj KNSS znotraj podjetja. Če se je KNSS pojavil v trenutku, ko mi mislimo, da je s tem dejanjem kršil konvencijo ŠT. 98 MOD, 2. člen, s tem dejanjem je KNSS blamiral tudi IS Republike!

Sindikalni pozdrav!
NEODVISNI SINDIKATI SLOVENIJE, Ptuj,
Predstavniška pisarna v Ljubljani

Priprave na kongres

Spoštovani!

Prepričani smo, da ste, če se že niste mogli udeležiti ustanovnega zbora, tudi iz sredstev javnega obveščanja seznanjeni o tem, da smo 14. februarja letos ustanovili v celjskem Narodnem domu celjsko podružnico Konference Svetovnega slovenskega kongresa za Repuliko Slovenijo. Svoje podružnice nismo ustanovili zgolj zaradi vzpodbujanja slovenstva in narodne zavesti tudi na lokalni ravni, ampak predvsem še zaradi dveh vzrokov:

– prvi je čisto pragmatične narave: v Celju bomo gostili v nedeljo, 30. junija letos predstavniške vse Slovencev iz sveta, zamejstva in matične domovine in je potrebno do takrat še veliko postoriti tako na področju lepega in svetovnemu slovenstvu primerne izgleda (upati je) spet belega Celja ter spremljajočih kulturnih in drugih, tudi športnih prireditev,

– drugi pa je v našem končnem cilju, ki smo ga izrazili že na ustanovnem zboru z geslom: MESTO CELJSKIH KNEZOV – SEDEŽ SVETOVNEGA SLOVENSKEGA KONGRESA. Na vodstvo republiške Konference Svetovnega slovenskega kongresa, ki pripravlja skupaj s celjsko podružnico vse potrebno za ustanovno zasedanje vse-slovenskega svetovnega gibanja, smo že dostavili naš predlog in ponudbo, da naj bo sedež Svetovnega slovenskega kongresa

v pred več kot pol stoletja nasilno opuščenem domovanju celjskih knezov, v njihovem dvoru, celjskem Spodnjem gradu.

Sobota, 8. december 1990 je bila za Slovence v domovini pomemben dan: v Cankarjevem domu v Ljubljani, nekaj dni pred referendumom o svobodni in neodvisni državi Sloveniji smo ustanovili Konferenco za Slovenijo Svetovnega slovenskega kongresa. Četrtek, 14. februarja letos pa je bil pomemben dan za slovenske prebivalce s celjskega območja: v celjskem Narodnem domu smo ustanovili Podružnico za celjsko območje. Še pomembnejši dnevi za vse Slovence pa šele sledijo, ne samo na področju že skorajšnjega dokončanja v dolgih stoletjih sestavljenega mozaika – prve, neodvisne in demokratične države – Republike Slovenije, ampak tudi vseslovenskega srečanja.

Končno bomo tudi Slovenci dočakali svoj dan, 27. junij! Tega dne se bo v Ljubljani začelo in čez 4 dni v Celju končalo prvo ustanovno zasedanje Svetovnega slovenskega kongresa. Slovenci iz sveta, zamejstva in Slovenije se bomo prvič v zgodovini srečali kot narodno občestvo: v svoji nacionalni veličini in človeški skromnosti si bomo stisnili roke, sedli za isto mizo in si povedali, kdo smo in kako kot posamezniki in narod hočemo v prihodnost. Konferenca Svetovnega slovenskega kongresa za R. Slovenijo in njena celjska podružnica, takšno pa bo tudi celotno svetovno slovensko gibanje, bo naddržavna in nadstrankarska, vseslovenska ustanova. Iskala bo zamete-

ne poti med nami in nam utirala pot v javnost sveta: Slovenci moramo postati sodoben narod, odrešen travm preteklosti, majhnosti in zaplankanosti, najti moramo svoj svobodni obraz in izraz! Postati moramo narod med priznanimi narodi sveta, Celje pa mora dobiti vlogo, ki mu gre. Slovenija mora končno priti na politični zemljevid sveta!

Ker smo prepričani, da tudi Vam ni vseeno, kako bo Celje pričakalo udeležence Svetovnega slovenskega kongresa in da bo mesto praznično pozdravilo svoje ljudi, smo tudi prepričani, da boste pripravljeni pri tem ustrezno sodelovati oziroma da se boste odzvali vabilom oz. obvestilom za pripravo vrste kulturnih prireditev, koncertov, razstav in predstav, športnih srečanj, izletov in obiskov različnih (spominskih) krajev, pa tudi da bodo trgovine urejene, fasade in izložbe polepšane, ceste in pločniki pometene in urejene.

Pri vsem tem delu smo vznemirjeni in srečni: sprejeli bomo svoje rojake, sprejeli jih bomo v lepem Celju, odprtega srca in čisto drugače kot doslej – kot svoje, kot del nas.

V imenu Konferenca za Republiko Slovenijo in v imenu celjske podružnice Vas najpriskrbeje vabimo, pridružite se nam!

TOMAŽ M. JEGLIČ,
PETER KAVALAR,
Celjska podružnica SSK

Povzetek ekološko razvojnega programa

Stanje na področju ekologije in razvoja je v Sloveniji katastrofalno. Naša mesta so konglomerati umazanije, nereda in apatije. Naša industrija je osiromašena in je vse prej drugje kot pa na poti v Evropo. Zatorej je jasno, da mora biti naš prvi cilj sanacija obstoječega stanja. Kako to izvesti? Predvsem se mora v našo deželo privabiti tuj kapital, ki se bo akumuliral in dal dovolj velik BND. Šele velik BND (bruto nacionalni dohodek) lahko omogoči odvajanje sredstev za vsesplošno sanacijo. Tako pa lahko v današnjih razmerah le še gasimo ekološke požare, ki razplamteva-jo po Sloveniji. Za celovito sanacijo enostavno ni denarja, kajti gospodarstvo se mora razbremeniti, pa če se to sliši še tako neprijetno, kajti s tem bo manj denarja za delitev v družbi. Vendar pa menimo, da ni dovolj samo pisati lepe programe, ki gredo ljudem na dušo. Kaj je sedaj npr. popularno?

Vsesplošna evforija ob morebitnem zaprtju JE (posebno še zaradi Černobila), o ustanovitvi družinskih kmetij, pridelava »umetne« ali naravne »kemizirane« hrane. Treba je vedeti, da so zadeve izredno relativizirane in problematične predvsem dolgoročno gledano.

Naslednji pereč problem so prav gotovo betonski konglomerati in pa siva brezdušnost velikih gradbenih sistemov. Pa vendar je prihodnost prav v teh objektih, vendar morajo biti humanizirani. Danes je znano geslo »Vsi na svež zrak!«, vendar pa bo to v prihodnosti le še privilegij posameznih srečnežev. Mesta prihodnosti bodo prav gotovo sodobni robotizirani termitnjaki.

Naslednji problem je t. i. centralizacija oblasti, ki je posledica te bodoče ureditve življenja, je pa že danes sila nepopularen pojem. Potrebno je poudariti, da bo ta oblast izredno odtujena predvsem zaradi avtomatiziranosti življenja in tako ne bodo možne zlorabe. Pomen pisanih zakonov, tiskanega denarja bo izgubljal na pomenu. Predvsem je pomembno zagotoviti okolje, ki ne bo stresno vplivalo na človeka in tako se bo zmanjšal delež kriminalnih dejanj oz. se bodo odpravili vzroki za nasilje. Zaradi skrajšane rednega delovnega časa, se bo našlo več časa za prostotno dejavnost (kulturo, šport, družbenost). Sedanjih tehnoloških viškov ne bo več, saj bo vsesplošna avtomatiziranost družbe omogočala visok BND, le ta pa bo omogočal bogato in materialno življenje povprečnega državljana. Skratka po trenutnih trendih nas čaka torej ANTIUTOPIJA, vendar pa je od vsakega posameznika odvisno, kako si bo predstavljal ta antiutopični sistem. Važno je le to, da našim znancem zagotovimo predvsem materialno osnovo za izbor, sedaj pa kolikor je v naših močeh saniramo določene posledice realsocialističnega delovanja.

BOJAN EKSELENSKI, GREGOR URANIČ,
za MLIN pri SDZ Celje

Vprašanje in pojasnilo

Velenjsko vprašanje na katerega najbrž ne bom nikoli dobil odgovora je: Kako se kaj ob istih plačah gledajo naši ministrski in resorski direktorji v velenjski občinski vladi, ko eni veselo pripravljajo proračunski denar od Portoroža do Celovca, spravljajo skupaj javno komunalno podjetje med zadnjimi v Sloveniji, se na svojih resorjih obnašajo kot večje ob svetli in topli lučki in praktično nič ne naredijo za občinsko gospodarstvo, medtem ko se nekateri dejansko postavljajo »na zadnje noge« in uspevajo brez formalne izobrazbe spraviti v »kozji rog« razne dohtarje, inženirje in celo inšpektorje, ko gre za čistejši zrak in okolje. Tem

slednjim – kapo dol, tisti prvi naj z diplomo v roki priznajo, da niso sposobni, dorastli. Mogoče še niso zrastle?

Večdo me je kar odkrito vprašal, če ne bom imel ob napovedi osebnih dohodkov in prijav dohodnine preveč prihodkov od

honorarja za članke objavljene v lokalnih kajtenah »Našem času«. Naj vse potolažim, da so vsi moji dosedanj članki v tem listu objavljeni v rubriki »Odmevi, mnenja« in so s tem NEHONORIRANI.

Kljub temu »častim pir« v pro-

stori klub SDP!

P. S.: Niti vprašanja, niti pojasnila niso želeli objaviti v »Našem času«. Mogoče pa ni naš; mogoče je pa družinski; mogoče je pa od neke živali? Sigurno je subvencioniran od lokalne oblasti?

JOŽE ČAS, Velenje

MERX

GOSTINSTVO
IN TURIZEM p.o.

ZA VSE, KI BI SE RADI POSLADKALI ALI KAJ OKUSNEGA PRIGRIZNILI KAR DOMA OB TELEVIZORJU,
ZA VSE, KI BI RADI PRESENETILI SVOJE GOSTE
ZA VSE, KI BI SE RADI POSLADKALI NA DELOVNEM MESTU ALI POGOSTILI SVOJE POSLOVNE
PARTNERJE SMO V HOTELU MERX CELJE PRIPRAVILI

NOVOST

PONUDBA NA DOM ALI DELOVNO MESTO

Pokličite nas na telefon (063) 21-917 ali 21-918 povejte svoje želje in presenetili vas bomo s KVALITETO in HITROSTJO ob SOLIDNIH CENAH.

Vabimo pa vas tudi v vse naše poslovne enote:

RESTAVRACIJA NOVA VAS in HUDINJA, ESPRESO – PIGAL, MOTEL ŠENTJUR, PIVNICA ŠENTJUR in ZARJA v Gorici pri Slivnici.

Postregli vam bomo z okusno hrano in dobro kapljico.

VABLJENI

HRANILNO KREDITNA SLUŽBA
KMETIJSTVA IN GOZDARSTVA
ŽALEC o. sub. o.

– 110-letna tradicija
– varno naloženi prihranki

- 35% letna obrestna mera za ávista hranilne vloge
- 43% letna obrestna mera za enomesečne depozite
- 50% letna obrestna mera za enomesečne depozite za zneske do 50.000 din dalje
- jamstvo Republike Slovenije za hranilne vloge
- možnost dviga in pologa na poslovnih enotah Ljubljanske banke in poštah
- opravljanje plačilnega prometa za občane in obrtnike
- vodenje žiro računov za občane in obrtnike po 35% letni obrestni meri
- možnost nakazila pokojnina na naše hranilne knjige

Poslovne enote: Kovinotehna – Prodajalna Srce (popoldne), KZ Celje, Miklošičeva 7 (dopoldne), Vojnik, Žalec (nasproti železniške postaje), Nama Levec

Pošta: 63310 Žalec, Hmeljarska 3

Telefon: (063) 714-251 Telex: Hmezad 33514 Žiro račun: 50750-601- 19275

MURPHYJEV ZAKON
OSEBNE VARNOSTI

ČE OBSTAJA
MOŽNOST,
DA LAHKO GRE
KAJ NAROBE,
BO LAHKO
TUDI ŠLO.

zavarovalnica triglav
KER ŽIVLJENJE POTREBUJE VARNOST

SP
MERX

Trgovsko podjetje v družbeni lastnini

JELŠA

Šmarje pri Jelšah

NE ZAMUDITE PRILOŽNOSTI, KI SE VAM DO VKLJUČNO 25. 3. 1991 PONUJA V VSEH JELŠINIH POSLOVNIH ENOTAH S TEKSTILOM IN BELO TEHNIKO.

ŽELITE V TEH DNEH PRESENETITI SVOJE NAJBЛИŽJE? OBIŠČITE NAS, KAJTI PRIPRAVILI SMO JIM BOGATO IZBIRO BLAGA IN TO NA 3-MESEČNO KREDITNO PRODAJO BREZ POLOGA.

VABLJENI V POSLOVALNICE

JELŠA

ZAKAJ SE PETERLE IN
RAVNIK NE LJUBITA?

Škofjeloški sindikalski

Že res, da sta Tom in Jerry naravna nasprotnika, vendar bi bilo igre konec tisti hip, ko bo Tom premagal Jerryja. Nekako tako je po naravi stvari tudi v strankarskih družbah, česar pa Jugoslavlani — logično! nismo sposobni povsem razumeti, pa se zato oborožujemo, ker nasprotnik pač misli drugače — in je torej sovražnik, ki ga je treba požreti. Dobesedno tako se obnašajo v kranjski skupščini, kjer so poslanci razdeljeni pravzaprav le v dve polovici v komuniste in nekomuniste, med seboj pa se tudi zasebno sovražijo. Medtem ko gredo v italijanskem parlamentu po profesionalnem prepiru v poslanskih klopeh nasprotniki med odmorom skupaj na kavo, si v kranjskem pošiljajo grozilna pisma ter strašijo celo družinske člane. Tako pač, kot se na Balkanu spodobi.

Nekje v preteklosti takšne ideologije se suče tudi Škofjeloški Svobodni sindikat. Njegov predsednik, (sicer bivši predsednik vladnega sindikata) ne razume nove vloge, pa tudi ne vloge vlade in si želi postati partner izvršnemu svetu v občini. Od izvršnega sveta zahteva, da mu redno pošiljajo vabila za seje, pa gradiva in zapisnike ter da ga seveda na seje vabijo. Tovarš Bartol si skratka želi nazaj stare zlate čase, ko je bil sindikat del sistema oblasti in je praviloma ščitil interese občinske vlade. Da se je medtem v Sloveniji zgodil večstrankarski sistem, je svobodnemu sindikatu v Škofji Loki ušlo, seveda pa ni ušlo istemu sindikatu na republiški ravni. In zato se seveda Peterle in Ravnik ne ljubita vsaj javno ne. Seveda bi bilo prav, ko bi šla med odmorom skupaj na kavo ne glede na to, kaj se po službeni dolžnosti med njima dogaja.

Ta nivo kulture pa je vsaj na občinskih ravneh še oddaljen cilj. Prav za Škofjeloško občino je mogoče trditi, da se strankarska nasprotja na parlamentarnih sejah rešujejo s primerno mero diplomacije in uglednosti, o čemer v kranjski skupščini ni mogoče govoriti.

Poglejmo — če bi Svobodni sindikat in izvršni svet postala partnerja, bi morala občinska vlada ravnati po njegovih zahtevah, svobodni sindikat pa bi moral njeno ravnanje podpirati. Recimo: Svobodni sindikat bi terjal dosledno upoštevanje kolektivne pogodbe zdaj in takoj, kot se reče, vlada bi izdala direktorjem ukaz, da izplačujejo vsoto predvideno v kolektivni pogodbi, direktorji bi to storili in v nekaj mesecih bi pojedli vse, kar nam je še ostalo na računih ter veselo zaprli tovarne.

Seveda je naloga sindikata boriti se za delavce, naloga vlade pa nuditi gospodarske osnove za krepitev kapitala in dobro gospodarjenje. Pri tem izvršni svet danes sploh nima več neposrednih pristojnosti v gospodarstvu in tudi ne vpliva na izbiro vodilnih. Lahko le svetuje. Predsednik Škofjeloškega izvršnega sveta dr. Vincencij Demšar je moder mož in se je kar na torkovi seji lotil izobraževanja predsednika svobodnih sindikatov. Prepričan je namreč, da ga bo treba naučiti, kako se lovijo ribe. In mu je zato prijazno povedal, da je skupščina pravo mesto, kjer se mora sindikat potegniti za delavce in ne izvršni organ. In povedal mu je, da je v občini Škofja Loka še nekaj sindikatov ne le Svobodni sindikati. Če bi vse vabili na seje izvršnega sveta, bi se te brzkone prelevile v sindikalni ring. Skratka med sindikatom, delodajalci in oblastjo je toliko prijateljstva kot med Tomom in Jerryjem.

Celjska generalska partija

V sredo so tudi v Celju ustanovili celjsko organizacijo Zveze komunistov — Gibanje za Jugoslavijo. Svojo ustanovno konferenco so v domu JLA začeli z intoniranjem jugoslovanske himne, po podatkih iniciativnega odbora pa se je doslej v Celju v to organizacijo včlanilo približno 60 ljudi, ki so ustanovni konferenci tudi prisostvovali.

»Krise ne priznamo!«

Na pogovoru z novinarji, ki so ga v imenu celjskega Demosa v Celju pripravili v ponedeljek štirje predstavniki SKD z gospodom Janezom Lampretom na čelu, je bilo izrečenih precej krepkih na račun »nezrele skupščinske opozicije«, ki je v petek demonstrativno zapustila zasedanje občinske skupščine.

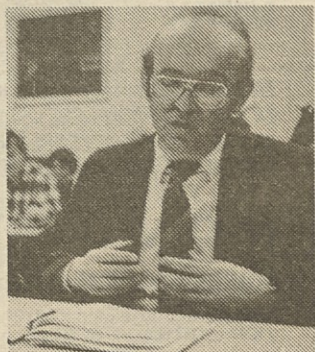
Janez Lampret, Matjaž Železnik, Silvester Drevenšek in Franc Kovačič so pojasnili, da sporni odlok o zamenjavi članov občinske vlade nikakor ne bi mogel biti sprejet, saj je v nasprotju z občinskim statutom. Izrečno so poudarili, da po njihovem tudi možna odsotnost opozicije na naslednjih zasedanjih občinske skupščine ne pomeni nikakršne parlamentarne krize, saj lahko skupščina tudi brez njih zagotavlja potrebno večino poslancev. Nekaj dilem pa žal tudi tokrat ni bilo pojasnjenih. Sporni občinski odlok je skupščini namreč predlagalo skupščinsko predsedstvo, v katerem je večina Demosova, ko ni bil sprejet, pa so skupščino zapustili liberalci, prenovitelji in socialisti. Vse bolj očitno postaja, da so v ozadju tudi zadnjih skupščinskih zapletov v Celju nekatere osebne zamere in spori med veljaki strank, ki sestavljajo občinsko večinsko koalicijo.

RAZPRODAJA CELJSKEGA INGRADA

Brez dela in brez plač

Prejšnji teden je v Ingradu zavrelo. Sindikat je v imenu doslej neverjetno potrpežljivih in razumevajočih delavcev zagrozil z generalnim štrajkom, če ne bodo nemudoma dobili celotnega zneska osebnih dohodkov za januar. Prejeli so ga, vendar to za Ingrad, ki je v razsulu, še nič ne pomeni. Usoda podjetja je več kot negotova in če sodimo po besedovanju na četrtkovi razširjeni seji izvršilnega odbora sindikata razen trenutnega gašenja nelikvidnosti z odprodajo vsega imetja odločnih poslovnih potez ni videti.

Sindikalski zaupniki so bili na omenjenem sestanku, ki se ga je blagovolil udeležiti sam glav-

Glavni direktor Janko Golob: »Rabimo nekoga, ki bi nas pritiskal.«

ni direktor Janko Golob, spet razumevajoči in kar preveč ko-rektni. Le glas ali dva je bilo slišati o zaupnici direktorju in vodstvu, naslovili so jo le na člane delavskega sveta. Delavci očitno še vedno živijo v iluziji, da jim bo pomagal nekdo od zunaj in prav paradoksalno je bilo, kako se je vodstvo strinjalo z listo delavskih zahtev, a v isti sapi, ko je direktor izražal dobro voljo, je trdil, da ne ve, kako bo, niti za mesec, kaj šele za več mesecev vnaprej.

V tolažbo jim je ponudil predavanje, ki bi ga prisotni novinarji že pred pol leta lahko na izust zdrdrali. Odpovedali so jim več sklenjenih pogodb, stanovanjska gradnja, kar polovica njihovega dela, se je povsem ustavila, investicij ni, ni kreditov, v pripravi so ukrepi za racionalizacijo, bremenijo jih strukturna neskladja, so močno podkapitalizirani, v režiji je petsto delavcev preveč, preiti morajo v tržno gospodarjenje, v organiziranje manjših poslovnih enot, pritegniti je treba zasebni kapital, ustanoviti mešana podjetja. Direktor je med krivce za sedanj položaj uvrstil visoko predlansko inflacijo (mar niso prav gradbinci tisti, ki vselej zahtevajo velike avanse?), letos mu je prišla prav januarska in februarska zmrzal.

Plače in plače

Najnižji januarski osebni dohodek je v Ingradu znašal 2830 dinarjev in sta ga prejela dva odstotka delavcev. Povprečna plača z dodatki je bila 4800 dinarjev, najvišja plača v podjetju pa nekaj čez 19 tisočakov.

Seveda je uperil prst tudi v republiko. Republiška vlada jim je s tem, ko je iz proračuna črtala ceste in stanovanjsko gradnjo — vprašanje je, če bodo letos v Sloveniji zgradili 1200 načrtovanih stanovanj — vzela še edino možnost, da bi ohranili vsaj minimalno proizvodnjo in zapolnili del kapacitet tega 2300-članskega gradbenega velikana. Direktor je opozoril, da ne bi smeli krčiti tistega dela proračuna, ki se edini vrača v gospodarstvo. »Morali bi imeti lastnika, ki bi nas pritiskal,« je še dodal.

Vse to je seveda res, vendar so vsa gradbena podjetja v isti godlji, na čakanju je v Sloveniji okoli 7000 gradbenih delavcev, vlada nima namena pomagati, nekatera podjetja bodo izplačala, druga potonila. Ingrad je prav na dnu lestvice in med tistimi redkimi, ki ne spoštujejo kolektivne pogodbe, se pojavljajo na trgu s smešno nizkimi cenami, v katere ne vkalku-

lirajo stroškov za pošteno opravljeno delo.

»Sindikat bi moral glasno in odločno ščititi delavce,« je na sestanku menil Franc Berginc, predsednik republiškega odbora sindikata delavcev v gradbeništvu, prej zaposlen v celjskem Ingradu. »V podjetju zamujate in sindikat na to ne bi smel pristajati. Gradiš se je že rešil dvesto odvečnih delavcev v skupnih službah, Vegrad ima, četudi investicij manjka, uspešno gradbeno operativno in pravkar gradi osem mostov čez Savinjo. Eni so se že zmazali,« je nadaljeval Berginc in predlagal, naj delavci glasujejo o zaupnici vodstvu. Če jo dobi, naj hitro vleče poteze, če ne, je bolje, da gre zdaj, kot čez pol leta.

Sindikalisti v Ingradu mu niso pritegnili. Še vedno stavijo na potrpežljivost revežev, marsikdaj nimajo s čim nahraniti svojih otrok?

SKUPŠČINA KNEZOV IN OPOZICIJE

Turnir brez vitezov

Piko na i zadnjemu zasedanju celjske občinske skupščine minuli petek ni dal zmagoslavnih in vsemogočnih Demosov glasovalni stroj, temveč opozicija, zaradi katere niso le prestavili glasovanje o odloku o izrekanju nezaupnice celotnemu izvršnemu svetu ali njegovim posamičnim članom, temveč so bili prisiljeni prekiniti sejo, preden so odločili o celjskem občinskem proračunu. Poslanci liberalne stranke, prenovitelji in socialisti so zapustili sejo in povzročili nesklepnost.

Zasedanje zborov občinske skupščine je za čudo precej dolgo potekalo brez večjih zapletov. Župan Anton Rojec je imel kakšni dve uri uzde trdno v rokah. Poslanci so pridno sprejeli dnevni red, brez odpora, oglasil se je le socialdemokrat Silvo Božič, se strinjali z umikom razprave o odloku o prostorsko ureditvenih pogojih za območje občine Celje, ki še ni bil narejen za skupščinski pretres, disciplinirano, brez medklincev, so poslušali informacijo svetovalke za ekologijo Nine Mašat o onesnaženosti celjskega zraka med kurilno sezono in nato še povzete o odpravi poplavne škode.

Med razpravo o stanju in razvojnih vidikih celjskega gospodarstva smo slišali celo nekaj tehtnih besed. Franček Knafelc je pozval občinsko vlado in parlament, naj selektivno okrepi in določita prioriteto tistega, kjer lahko z majhnimi koraki dosežejo precejšnje končne učinke. Opozoril je, da multitateralna kompenzacija, ki se v kratkem obeta, ne bo povsem pripomogla k izboljšanju likvidnosti, saj bo na koncu še vedno ostala velika nepokrita črna luknja.

Na dejstvo, da si bodo podjetja morala pomagati sama,

je opozoril tudi minister Maks Bastl, ki si je po opozorilu predsedujočega Antona Rojca, da imajo govornici na voljo le po pet minut, z izgovorom, da ga doslej še ni bilo na zasedanjih in lahko teh pet minut pomnoži z devet (toliko je bilo skupščinskih zasedanj, če ne štejejo konstitutivne seje), privoščil skorajda polurni referat.

Silvester Drevenšek (nekateri v njem vidijo bodočega birača, ki bo z bičem izganjal nespodobne direktorje) je spet usmeril svoj kadrovski prst in se vprašal, kaj so v podjetjih z velikimi izgubami in likvidnostnimi težavami napravili direktorji. »Naša dolžnost je, da v političnem smislu postavimo to vprašanje,« je zatrdil kot član celjske vlade. Listo sumljivih je tokrat v primerjavi s tisto na izvršnem svetu precej skril — na Izletnik in Zično. Danica Homan vidi krivdo za slabo gospodarjenje v krizi poslovne morale, poslanec socialdemokratov Mirko Kranjc pa, do ve zakaj, nanjo vedno hipoma re-

agira in nanjo naslavlja krivdo za napake socialističnega samoupravljanja.

Isti Mirko Kranjc (to ni predsednik celjske vlade, ki je vseskozi strumni demokrat) se je prvi oglašil na poročilo o modernizaciji v Zdravstvenem centru Celje in uresničevanju IV. samoprispevka za zdravstvo. Hotel je vedeti, koliko denarja so za svoje oddelke in za svojo dejavnost v preteklih petih letih nagrabili predstojniki in zdravniki v odboru za modernizacijo bolnišnice oziroma v njegovi strokovni komisiji.

In potlej so začele švigati strele, strasti so zaplamele, in bolj ko je prim. dr. Jože Arzenšek rotal, naj vendarle zaupajo stroki, bolj so drugi teje stroki očitali, da je zaradi nje in njenih smernic v poplavi odplaval 500 milijonov dinarjev. Prim. dr. Jožetu Arzenšku so v eni njegovih številnih replik poslanci onemogočili govoriti in so odšli na odmor. Ko je Anton Rojec povzdignil glas, da bo v bodoče prekinil vsake-

ga, ki bo želel deliti moralne nauke, je Miro Gradič storil prav to in besede naslovil direktno nanj. »Seja vam je povsem ušla iz rok, puščate, da prevladujejo prestižni interesi.«

Četudi se je Gradič vzdržal, so z večino glasov sprejeli poročilo, naročili novemu odboru za modernizacijo bolnišnice naj pripravi nadaljni program in posebej prouči internistične dejavnosti.

Na vrsti je bilo tretje dejanje. Najprej spremembe statuta občine Celje. V ihti, da bi spremenili dan občinskega praznovanja, so prenovitelji spregledali nastavljenost past. Člen, ki govori o zaupnici izvršnemu svetu, govori le o zaupnici celotni vladi in kolektivnem odstopu, odstop, ne pa tudi nezaupnico, pa potlej izvede na posamezne člane. Prekaljeni dipl. pravnik Janez Lampret se je skrivnostno nasmihal, brez nezaupnice ni razloga za predčasno razrešitev in nato pri naslednji točki, pri odloku o spremembah in dopolnitvah odloga o sestavi in pristojnosti zborov skupščine občine Celje in izvolitvi funkcionarjev občinske skupščine z amandmajem zahteval, da odlok pripravijo v skladu s statutom, torej namesto predsednika, podpredsednikov in članov izvršnega sveta lepo zapišejo izvršni svet. Pa so bili spet tam, kar so prenovitelji z vsemi silami želeli spremeniti.

Besede liberalnega poslanca Boruta Alujeviča, da je Demosov glasovalni stroj sicer mogočen, a proti nesklepnosti ne more nič, so nakazale razplet. Nekaj trenutkov kasneje so se dvignili prenovitelji, socialisti in liberalci, opozicija je zapustila dvorano Narodnega doma, točko so prestavili in prešli na obravnavo proračuna, a preveč poslancev je izginilo in zasedanje so morali okoli 13. ure prekiniti. O proračunu bodo spregovorili na izrednem zasedanju skupščine. Kopja so ostro nabrušena in turnir brez vitezov se bo nadaljeval.

Demos proti sebi

Drugi škandal na celjski skupščini je pokazal, kako je demosu pravzaprav pomembno le, da je »taglavni«, da odloča. Pravi nesmisel takega glasovanja se pokaže, če pogledamo, kdo je bil predlagatelj odloka, ki ga je sprejel kot osnutek tudi demos. Bilo je to predsedstvo SO Celje, pozitivno mnenje pa je dal tudi izvršni svet SO Celje. Ni treba poudarjati, da sta predsedstvo in izvršni svet tudi Demosova. Tako se je zgodilo, da je na primer predsednik občine, kot del predlagateljev, predsednik zbora občin, prav tako, in predsednik zbora KS, v isti vlogi, nekaj predlagal, kot član poslanskega kluba pa dal amandma proti lastnemu predlogu. Enako velja za poslance, ki so člani vlade v občini.

In zakaj je sploh šlo? Vse stranke v Celju so se dogovorile, da bodo sprejele tak odlok, ki bo omogočil, da je moč odpoklicati tudi posameznega člana izvršnega sveta in ne le predsednika ali celotni izvršni svet (kar je v bistvu isto, v obeh primerih gre za izvršni svet kot celoto). Z miniranjem predloga, da bi bil odpoklic posameznega člana IS dejansko možen, je demos jasno pokazal, da tega ne želi. Ali ščitijo Drevenška? Za tega je opozicija že zahtevala razrešitev.

V vsakem primeru pa bodo morali demosovi poslanci, ki so v bistvu proti sebi, volilcem pojasniti, zakaj so proti temu, kar je povsem demokratično in običajno, da bi lahko skupščina razrešila posameznega občinskega ministra, če ta ni uspešen. Naj razume, kdor more.

MLADI »SLOVENSKI« BOJEVNIKI

Oko za oko, zob za zob

Da na mladih svet stoji, je že prav oguljeno geslo. Vendar samo geslo. Mladi namreč nimajo kje zaživeti, dana jim je le izbira med ulico in lokalom. Ker pa mladina v glavnem denarja nima, starši pa prepogosto ne najdejo časa za svoje otroke, so mladi večji del svojih najstniških dni na ulici. In kaj se na ulici naučijo? Spoznajo različne ljudi, se spoprijateljijo in drug od drugega marsikaj naučijo. Seveda ne vedno samo pozitivnega. Njihovo tovarništvo se nemalokrat razvije v skrajnost, posledica so lokalne skupine – bande – ki na svojem območju uveljavljajo avtonomijo in branijo drug drugega.

Govorice, ne najprijetnejše, so o eni takšnih mladostniških skupin prišle tudi do nas. Warriors – bojevniki, ki predstavljajo velenjsko Gorico, pri nekaterih niso na najboljšem glasu. Morda zanje sploh ne bi izvedeli, če ne bi na osnovni šoli Bratov Mravljak, ki je bila pred letom njihovo leglo, pričeli opozarjati nanje. Mamila trava in lepila –, ustrahovanja mlajših učencev, pretepi, prodaja zaščite osnovnošolcev pred pretepi za 2 tisoč 500 din mesečno, naj bi bila njihova osebna izkaznica. Dovolj velik razlog za preplah. In zanimalo nas je predvsem, kdo so ti mladi junaki.

Na osnovni šoli, kjer o njih vedo največ, nismo veliko zvedeli. Ravnatelja Ivana Planinca, ki o zadevi največ ve, žal ni bilo, za ostale pa naj bi bila to poslovna skrivnost. »Če hočete imena, jih boste izvedeli od vsakega učenca na šoli,« nam je svetovala namestnica ravnatelja in prav tako smo tudi storili. Prvi, ki smo ga povprašali, je za Warriorse slišal, poznal pa jih ni, zato je pokazal drugega, ki bi zanje morda vedel. Drugi je vedel, pa ni povedal. Tretji je vedel, pa si ni upal povedati. Četrti je bil že Warrior. Fantje so bili mladi, stari največ 13 let, pa so že med sabo šepetali, kako je on premlatil onega, pa on onega in še on onega. Članov, so rekli, da imajo veliko, ko pa so od daleč zagledali njihovega »ta glavnega« oziroma »ta močnega« so nas kar poslali k njemu, da bo on znal največ povedati. »Pa

ne povej, da sem jaz to rekel,« je zabičal simpatičen dvanajstletnik, ki se po ničemer ni razlikoval od svojih sošolcev.

In pripravili smo se za srečanje z glavo družine Warriors. Iz izkušenj in pripovedovanj smo vedeli, da nas lahko marsikaj čaka, zato smo predtem previdno ocenili situacijo: »Uh, kakšna gorila!« Pred blokom je pral svojo novo Lado Samaro in se pogovora sploh ni ustrašil. Povedal je, da pravzaprav ni njihov vodja, ker so to vsi, da

pa si je izmislil njihovo ime. Nekako izmuznil se je iz pogovora in naročil, da bo najboljši, če se dobimo kasneje, ko se jih bo več zbralo in se bomo lažje pogovorili.

Medtem smo se odpravili še na postajo milice, če o njih morda kaj vedo, pa je komandir velenjske postaje milice Edo Mlačnik povedal, da so zanje že slišali, vendar jih kot skupino še niso obravnavali. Če se kaj zgodi, je rekel, vedno obravnavajo le posameznike,

ki so v zadevo vpleteni, nihče pa se še nikdar ni predstavil kot Warriors.

In ko je prišel čas našega skupnega srečanja, nas je kar malo zaskrbelo. Po nepotrebnem. Bili so prijazni, sproščeni in pripravljeni odgovoriti na skoraj vsako zastavljeno vprašanje. Bili so tudi zelo mladi, kar premladi za takšna dejanja. Povedali so, da so bojevniki že malo več kot leto dni in da so se najbolj povezali, ko je njihov Demo odšel v vojsko. Sedaj je že nekaj mesecev doma in še vedno ga imajo za »ta glavnega«. Povedali so tudi, da so se najprej mislili imenovati Kukuruz boys, pa da so z Warriors bolj zadovoljni. In kaj počnejo? Družijo se, bi lahko najkrajše zapisali njihovo razlago. V kleti bloka Veljka Vlahoviča 43 ali pa za šolo se dobivajo in se pogovarjajo. Zadržujejo se tudi v Vrtnici in na kakšnem plesu, največkrat pa so kar pred blokom. Počnejo tudi še druge stvari, kar so povedali kar tako mimogrede: krađe, kdaj pa kdaj koga pretepejo, poslušajo YU rock muziko, pijančujejo...

Dvajsetletni Demajl Kadič, naša »gorila«, je bil vseskozi nezaupljiv, po pripovedovanju pa je imel oprava tudi že s policijo. Fant je pred dvema mesecema prišel iz vojske, delal ni ne prej ne sedaj, pa se je že postavil ob nov avto. Nekateri pač pridejo do denarja s »pošteno špekulacijo« je povedal.

Fantje so se najbolj pritoževali, ker nimajo svoje sobe in ker jih povsod preganjajo. Razočarani so tudi ugotavljali, da jih za vsako malenkost kritizirajo in jih obtožijo tudi, če niso nič krivi. Warriors so predvsem južnjaki, je povedal Demajl, med njimi pa so tudi nekateri domačini. Že njihovo geslo »Samo jedan je put, oko za oko, zub za zub« pove dosti, da pa so v svoj obstoj trdno prepričani, dokazujejo tudi s cigaretami ožganji in tetoviranj. Imajo svojo himno v neslovenskem jeziku in so nasploh veliki prijatelji. Da bi njihova zveza delovala še dolgo, dolgo časa, so se povezali tudi najmlajši iz Gorice v Scorpionse. Zgled so jim starejši kolegi.

Ravnateljev trud

Ravnatelj osnovne šole Bratov Mravljak na Gorici Ivan Planinc je med najzaslužnejšimi vsaj pri obveščanju in opozarjanju na mladostniške probleme. Med prvimi je pričel opozarjati na »čudne« odnose med mladimi in tako prišel do Warriors. Kar leto dni se že trudi, da bi izvedel kaj več, vendar so njemu kot ravnatelju informacije žal večkrat nedostopne.

Poudaril je, da že starši ugotavljajo, da je vzgojna problematika zelo pereča, vendar se stvari počasi premikajo na bolje. Glavni vzrok v deviantnem obnašanju otrok vidi v slabi vzgoji staršev, saj ti največkrat sploh ne vedo, s kom in kje se njihovi najmlajši družijo. Vse to pa povezuje s kvaliteto življenja, ki pa je v tem delu Velenja, na Gorici, precej nižja kot drugod. Izobrazbena sestava je katastrofalna, kulturnih navad skorajda ni, nizka pa je tudi socialna struktura. Kvaliteta življenja pa je najbolj povezana prav z denarjem.

Z Warriors, mladoletniki, se je Ivan Planinc srečal prvič lani maja, ko so v gozdu za šolo vonjali neostik. Pot raziskovanja pa ga je privedla do Centra srednjih šol, kjer se ti povečini izobražujejo. Kaj več kot opozarjati in tožiti pa tudi on ni mogel. Denarja za mladinske prostore ni, je ugotavljal, mladi pa se v prostem času nimajo kam dati in jih negativci z ulice posrkajo medse.

Z mladostniškimi prestopniki se ukvarjajo tudi na celjskem UJV-ju, vendar obravnavajo samo žrtve kaznivih dejanj ali pa osumljene, je povedal Peter Slokar. Posebej pa se z mladostniškimi skupinami ne ukvarjajo. In tako se krog odgovornih in neodgovornih počasi sklene.

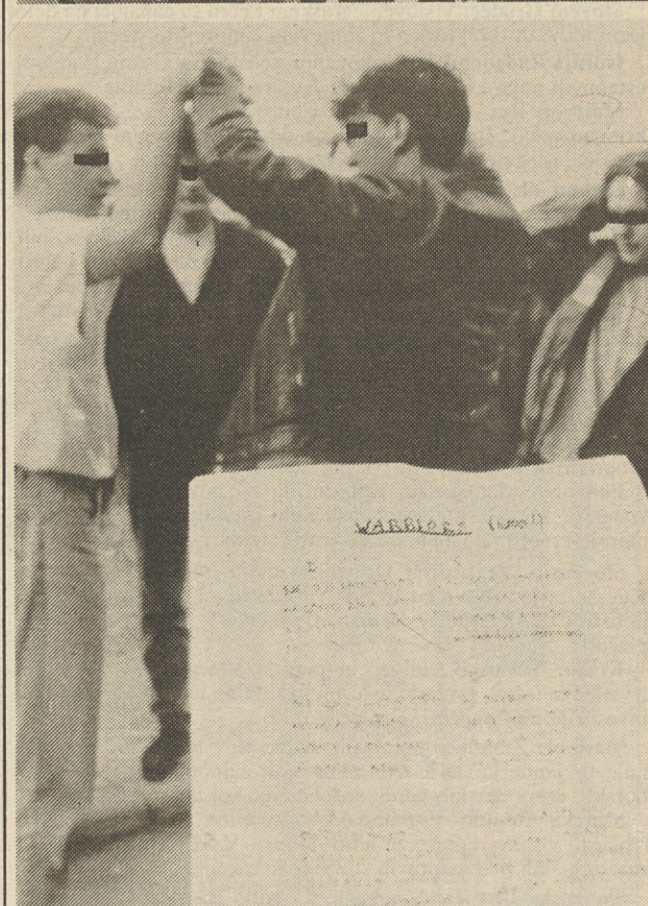
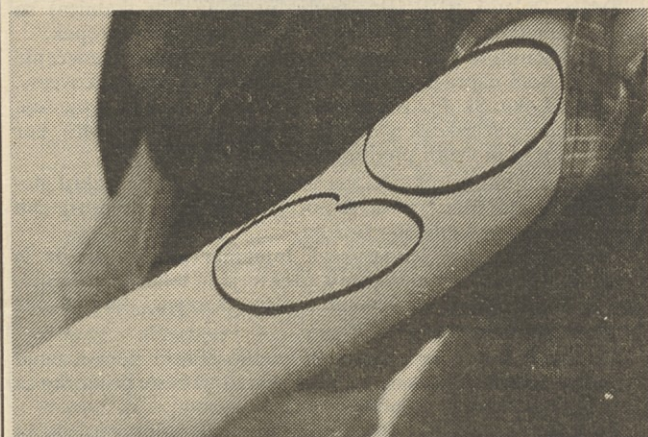
NOVA DOBA

išče AKVIZITERJE

Interesenti naj se oglasio v uredništvo Nove dobe v Aškerčevi 15 v Celju

FOTOREPORTAŽA

Warriors iz Velenja

SPIZOVCEM 12 TISOČ REGRESA

Birokrati okradli penzioniste

Za izplačilo februarjskih pokojnin si je Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja izposodila 607 milijonov dinarjev pri slovenskih bankah, nekaj dni kasneje pa so si delavci SPIZ-a razdelili po 12 tisoč dinarjev za letni dopust. In medtem ko upokojenci trepetajo in računajo svoje izdatke, so SPIZ-ovci poskrbeli, da bodo njihove skrbi še večje.

Odločitev za izplačilo letnega regresa naj bi padla na eni izmed sej pokojninske skupnosti, je povedala direktorica celjske podružnice Ljudmila Terček, vsi delavci pa naj bi dobili izplačano enako vsoto. Dejanja ni komentirala. Vendar, medtem ko upokojenci čakajo na pokojnino, ko niso dobili niti tiste že zdavnaj obljubljene 14-odstotne razlike za november in december, ko si SPIZ denar za pokojnine že izposoja pri bankah, si kar tako mimogrede izplačajo letni regres. Po drugi strani pa so upokojence še dodatno kaznovali, saj so z novim pokojninskim zakonom zamrzili vse pokojnine, dokler se starostne pokojnine ne zmanjšajo na 85 odstotkov povprečne plače.

IZ REGIJ

Kranj: Gorenjska banka je poslovno leto zaključila brez dobička. To pa zato, ker so z Elanom in Železarno Jesenice (80 odstotkov) izgubili 268 milijonov dinarjev neizterljivih dolgov.

Bled: Svet Triglavskega narodnega parka soglaš, da je sedanjí zakon o parku neuporaben, zato predlagajo popravek. Skrb za park pa naj bi prevzel podpredsednik vlade dr. Leo Šešerko.

Kranj: V Kranju so ustanovili sindikat Neodvisnost. Za njegovega predsednika so izvolili Petra Katrašnika.

Tržič: Delavci BPT (Bombažna predilnica in tkalnica) so preko delavskega sveta predlagali sodišču stečajni postopek.

Žiri: V Zireh so dobili nove prostore pošte. Med presenečenje vsekakor sodi naprava za ugotavljanje ponarejenih bankovcev.

Škofja Loka: Škofjeloški izvršni svet ne bo vabil na svoje seje predsednika občinskega Svobodnega sindikata. To pa zato, ker bi potem morali vabiti predstavnike vseh sindikatov.

Maribor: Odstop rektorja mariborske univerze je razkril globoka nasprotja. Mariborčani se nočejo odpovedati prenovljenim programom, ker Ljubljana zamuja.

Lendava: Delavci lendavskega Integrala so dosegli, da je delavski svet odstavil in odpustil direktorja in tehničnega vodjo. Za v. d. direktorja so izvolili Štefana Kirayja, dosedanjega predsednika delavskega sveta.

Bovec: V Bovcu so predstavili študijo o celovitem razvoju Primorske, strinjali pa so se tudi, da je gradnja ceste primorke za Tolmin življenjskega pomena.

Trbovlje: Trboveljski Rudis se pospešeno pripravlja, da bi pridobil delo pri obnovi Zalivskih držav. V Iraku so sicer posli negotovi, v Kuvajtu pa pravijo, da se odpirajo lepe množnosti.

Maribor: Kreditna banka Maribor je za odpiranje novih bank v mestu, saj bo konkurenčnost koristila tudi njej in prerazporedila gospodarske bolnike.

Dravograd: Kaj bo z jamo na Meži? Če zidave trgovsko-poslovnega centra v Dravogradu nihče ne bo nadaljeval, bodo gradbišče nemara celo zasuli.

Gornja Radgona: Friderik Dokl, organizator dela in nekoč tudi direktor enega od tozdov Avtoradgone, ki je zaradi suspenza in drugih nepravilnosti začel 16. februarja gladovno stavkati, je na priporočilo zdravnikov stavko končal.

Velenje: Liberalno demokratska stranka iz Velenja je pripravila dobrodelni koncert Le predi, dekle, predi, katerega izkupiček bodo namenili gradnji prvega materinskega doma v Sloveniji.

Slovenj Gradec: V slovenjegraškem Fecru so čakajoči na delo jezni na v. d. direktorico in zahtevajo čimprejšnji stečaj.

Gornja Radgona: V pričakovanju stečaja so v Gornji Radgoni ustanovili novo krovno podjetje Avtoradgona Holding.

Maribor: Ker je bil zrak v Mariboru februarja vsak dan nad kritično mejo, število obolenih na dihalih, predvsem otrok pa narašča, se Zeleni Maribora zavzemajo za sanacijo.

Ljubno ob Savinji: Ogorčeni Ljubenci so protestirali, ker republika zavlačuje z obnovo cest po katastrofalni poplavi.

Velenje: Dogovori med velenjskim IS in onesnaževalci so bili doslej neuspešni, vendar bodo letos pripravili podlago, po kateri bo lokalna oblast začela onesnaževalcem postavljati pogoje.

Lendava: Odstavljeni direktor Integrala ob zadoščenje iskal na sodišču. Vsi vzroki za razrešitev direktorja in tehničnega vodje še niso znani, vprašanje pa je, ali bodo delavci svoje odločitve znali izpeljati zakonito.

Mozirje: Metalka MDS Informacijski inženiring je mozirski osnovni šoli podarila osebni računalnik XT s tiskalnikom in programsko opremo.

Podgorci pri Ormožu: Kakšen naj bo nov slovenski vinski kozarec? Med šestdesetimi različnimi predlogi so izbrali deset najprimernejših, ki jih bodo slovenski steklarji izdelali kot vzorec.

Slovenska Bistrica: V Dravinjski dolini razsaja kurja kuga. Kuga razsaja samo med živalmi v ekstenzivni reji, seveda pa so poostriili nazdor tudi v farmah. Cepljenje je obvezno in brezplačno.

Krško: Tovarna celuloze in papirja Videm upa, da se bo izveleka iz težav. Izvžajo, uvažajo kvalitetne izdelke, toda nujne investicije jih finančno izčrpavajo.

Maribor: Zmanjševanje proizvodnje se v Mariboru še nadaljuje. V januarju sta le dve od sedmih najpomembnejših mariborskih gospodarskih panog izdelali več kot isti mesec lani.

Murska Sobota: V murskosoboški enoti SDK so že zdaj izplačali visoke regrese za letni dopust. V SDK pravijo, da so zaradi nizkih plač popravili storjene krivice.

Slovenska Bistrica: Vse kaže, da bodo Bistričani kmalu pili eno boljših vod. Računajo na uspešen izid raziskovalne naloge: z dodatkom dolomitnega kamna poskušajo vodi dodati več kalcija.

Ljutomer: V ljutomerskem Tehnostroju se razmere počasi urejajo. Delavci so dobili zajamčene osebne dohodke za december in januar, kmalu pa bodo zadostili tudi ostalim zahtevam.

Koper: Skupina jamarjev pripravlja te dni prvo dokumentacijo o ostankih trupel v kraških jamah na območju koprške občine.

Izola: Namesto običajnega praznovanja so delavci Delamarisa ob 8. marcu poslali odprto pismo republiški skupščini in vladi. V njem izražajo strah in negotovost zaradi nezaposlenosti.

Nova Gorica: Delavci Meblovih podjetij Pohištvo in Oblazinjeno pohištvo so končali stavko, ki so jo pričeli zaradi neizplačanih januarskih osebnih dohodkov, lanskega regresa za dopust in nekaterih drugih lanskim stroškov.

FOTOREPORTAŽA

Daj dinar...

HRASTNIK

Postan predvolilni golaž

Zveza komunistov v občini Hrastnik je pred prenovo štela okrog 900 članov in je bila ena izmed najštevilčnejših družbenopolitičnih organizacij. Kaj kmalu se je članstvo razpolovilo. Na lanskim volitvah so sicer prenovitelji premočno zmagali in dobili v poslanski skupščini v družbeno-političnem zboru 6 delegatskih mest. Sicer pa so v občini precej podpore dobili tudi v kolacijo povezani demokrati in kmetje. Prav ti imajo 4 poslance v občinskem družbeno-političnem zboru.

V hrastniški komuni imajo zdaj prenoviteljsko vladno, skoraj vsi direktorji večjih firm so člani SDP. Toda člani prenoviteljske stranke postavljajo kup vprašanj, pomislekov in kritik. V tej zasavski občini imajo torej rdeče direktorje, prav tako pa ti odpuščajajo delavce in slabe gospodarske razmere bodo to občino pripeljale do socialnega kolapsa. Nezadovoljstvo med delavci narašča, mladi težko dobijo zaposlitev, mlade družine, četudi ob podpori staršev, komaj pridejo do stanovanj in eksistenčnega minimuma. Zdaj

povsod ugotavljajo, da je preveč zaposlenih, krog brezposelnih se širi, prav tako število čakajočih.

Nehote in samo po sebi se postavlja vprašanje kdo bo združil in povezal ljudi, ki so na cest. Socialisti so v predvolilni program zapisali in zagovarjali tezo »Človek-človeku-človek«. Prenovitelji so v občinskem volilnem programu obljubljali nova delovna mesta, demokrati odpravo nočnega dela žensk v hrastniški Steklarni, kmetje so stali na strani mladih združenikov in obnovitvi hribovskih kmetij.

Po letu dni občani Hrastnika grenko spoznavajo nastalo situacijo. Ni denarja, ni novih gospodarskih vej, ki bi zaposlile mlade moči, edino kar imajo je peti občinski samoprispevek.

Bližajo se nove volitve. Stranke bodo spet na prepihu in vprašanje je, kako se bodo na volitvah odločali tisti, ki so danes na cesti, ki nimajo denarja za preživetje. Časi so se spremenili in danes je delavcu, ki je na cesti, najbrž prav vseeno kdo mu vlada.

MARIBOR

Zbiralec neumnosti

Nekdanji zbiralec oglasov na mariborskem Večeru in zdajšnji minister za informiranje v mariborski vladi **Smiljan Pušenjak st.**, ki ga je na to mesto postavil osebni prijatelj, trenutni predsednik mariborske vlade **Anton Rous** (ki je znan po tem, da »razveseljuje« novinarje s »pametnimi« besedami), ne zamudi nobene priložnosti, da ne bi pokazal kako ni kos nalogi, ki bi jo moral opravljati. Potem, ko se je kar po vrsti skregal z vsemi novinarji, ki so napisali kakšno pikro na račun njegovega ljubega šefa (najhuje pa s **Sašem Dravincem**, urednikom mariborske Katedre), je izrazil tudi zadnjo priložnost za dokazovanje svojih »sposobnosti«.

Strašansko se je namreč potrudil, ko je pisal prispevek za poročilo o delu izvršnega sveta občine Maribor v letu 1990. V njem trdi, da je bilo področje informiranja najmanj med najbolj, če že ne najbolj urejeno. Pušenjak trdi, da se je celo ob svojem rednem delu (kaj je delal, seveda modro zamolči), povezoval z nekaterimi domačimi (predvsem Večer, Radio Maribor in TV Studio Maribor) ter tujimi (ORT) sredstvi javnega obveščanja. To povezovalje pa je zgledalo približno tako: kadar mu kaj ni bilo všeč, je poklical na uredništva, ko pa bi moral uredništva obveščati o tem, kaj se na občini dogaja, je seveda zatajil. Neštetokrat so novinarji zaradi tega »noreli«, ga opozarjali, a rezultatov ni bilo. Tudi njegov šef ni ukrenil nič, čeprav je obljubil, da bo zadeve uredil. Vrana vrani pač ne izkoplje oči. Tisto o povezovanju z avstrijskimi novinarji pa pomeni dvodnevno popivanje z ekipo, ki je bila v Mariboru.

Trdi tudi, da je javnost obveščal o številnih obiskih uglednih ljudi v Mariboru. Goštil je delegacijo Kalifornijskega mesta San Diego, kjer bo leta 1992 cilj transoceanske regate, v kateri sodeluje tudi mariborska Yacoma. Ni kaj, pomembno delo, le da, razen zabave, iz tega ne bo nič. Morda bo v Maribor prišla »pleh muzika« in še to bo velik dosežek.

Toda glavne cvetke šele pridejo. Gladko si izmisli, da je pripravil izdajo brošure o mariborskih gospodarskih podjetjih, ki naj bi bila tik pred izidom. Ne le, da ni tik pred izidom, ampak niso zbrali niti gradiva. On pa je pri tem imel toliko kot krava s sedlom.

Ko pa so v Maribor prišli strokovnjaki, ki so se želeli pogovarjati o gradnji regionalnega TV omrežja, jih je **Anton Rous** poslal k svojemu miljenčku Pušenjaku, ki so mu sogovorniki takoj ušli, saj si z njim niso mogli nič pomagati. Odšli so v Lenart, kjer so jim takoj obljubili prostore in vso pomoč. Vse skuša zdaj popraviti podpredsednik mestne skupščine **Boris Sovič**, ki je zadevo vzel v svoje roke in skuša rešiti kar se rešiti da.

Sicer pa, kaj bi lahko pričakovali od nekdanjega zbiralca oglasov, ki nikoli ni niti prav povohal novinarstva in ki ga predsednik vlade predstavlja kot absolventa Pravne fakultete. V kadrovske službi občine še zdaj niso dobili potrdila o opravljenem vsaj enem izpitu, saj je Pušenjak kar vzrožil, ko so mu rekli, da naj potrdilo prinese. Sicer pa, v mariborski vladi ni edini s takšnim znanjem in izobrazbo. Še kar precej jih je. Zato pa veselo odpuščajo tiste, ki izobrazbo imajo.

MARIBOR

Bo Drava odnesla otok

Vsaj štiri leta so minila od prave, medijske vojne, ki jo je povzročila odločitev takratnih mariborskih oblasti, da zgradijo na Mariborskem otoku, na katerem je bilo nekaj najlepše in največje kopališče na Balkanu, štiri nalivne vodnjake, ki bi zagotavljali dovolj pitne vode za Mariborčane. Do »vojne« je prišlo zato, ker je otok eden od

dveh v Sloveniji zaščiteneh otokov kot naravovarstveni spomenik. Ob Blejskem otoku so tudi mariborskega zaščitili z zakonom že leta 1953.

Ceprav so mediji odložili načrtovano gradnjo za skoraj leto dni, je na koncu le zmagala moč političnih »argumentov«. Dobili so žegen Republiškega komiteja za varstvo okolja in

 STE LJUBITELI EVERGREEN
 GLASBE IN OKUSNE TAJSKE
 HRANE?
 OB VSEM TEM LAHKO VSAK DAN
 UŽIVATE V NAŠI RESTAVRACIJI
 GLASBA JE ŽIVA, ZELO
 KVALITETNA IN PRIMERNA ZA
 IZJEMNE TRENUTKE
 tel. (063) 723-311

urejanje prostora in tudi Zavoda za varovanje naravne in kulturne dediščine. Dovoljenje pa je bilo pogojno. Če želijo zgraditi nalivne vodnjake, ne štiri, ampak dva, ne smejo črpati več kot 150 litrov vode na sekundo, da ne bi pričeli izčrpavati peska. Otok je namreč naplavina in strokovnjaki so se in se še zdaj bojuje, da bi ga odneslo. S tem pa še ni konec pogojev. Stalno morajo nadzorovati črpanje, mestna vlada pa mora naročiti ureditveni načrt otoka in ga tudi izpeljati. Črpati pa ne smejo več kot pet let.

Kot se to kaj rado pogosto dogaja, so pogoji ostali le črka na papirju. Nekdanji izvršni svet mesta je sicer leta 1987 naročil Zavodu za urbanizem Maribor izdelavo ureditvenega načrta, ki pa še do danes ni sprejet. Ne po »zaslugi« urbanistov, ampak vseh ostalih institucij, ki jim niso dale potrebnih podatkov. Predvsem Biotehnična fakulteta v Ljubljani. Veliko masla na glavi pa imajo tudi mariborski »strokovnjaki«.

Nič se ni spremenilo tudi

z novo oblastjo, ki nadaljuje politiko prejšnje. Na tem področju novi predsednik izvršnega sveta **Anton Rous** ni nič boljši od svojega predhodnika **Ivana Čuka**. Vprašanje je, ali sploh ve, da bi moral te stvari urediti. Zaradi vseh teh neumnosti so urbanisti dvignili roke od naloge in zadevo poslali Komiteju za gradbene in komunalne zadeve. Še do danes niso dobili odgovora, zakaj ureditveni načrt ni potrjen in ali ga sploh mislijo obravnavati.

Kdo bo prevzel krivdo, če bo voda morebiti res pričela odplavljati Mariborski otok. Kot ponavadi spet nihče. Mariborčani pa bodo ostali še brez tega ostanka nekdanjega kopaljšča. Sicer pa, zakaj bi ga naj imeli? Ne zmenijo se za pozive Zelenih, da bi jih podprli pri njihovih zahtevah za boljši mariborski zrak in ne bodo se zmgali tudi, če jim bo Drava odnesla stol izpod riti. So pač takšni. Vedno čakajo, da stvari urejajo namesto njih drugi. Če jih ne, pa se zaradi tega razburja tako ali tako le peščica ljudi.

CELJE

Praznik razklal občane

Celjski poslanci so dokončno sklenili, da bo 11. april nov celjski občinski praznik – Dan celjskih mestnih pravic, ki jih je to srednjeveško mesto dobilo leta 1451. Vendar termin, ki ga je predlagal Janez Cvirn, vsem Celjanom še zdaleč ni pogodu, je namreč tudi datum vkorakanja Nemcev leta 1941 v Celje.

Poslanci prenoviteljev Janez Dimitrovič, Janez Roglajen in Danica Homan so rotli kolege, naj zavrnejo predlog in izberejo praznik, ki bo praznik vseh

Celjanov, tudi ukradenih otrok, trpečih med okupacijo, svojcev vseh tisočih Teharskih žrtev. Večina se z njimi ni strnjala, v zgodovini je vse preveč dni, ko so se hkrati dogajale lepe, velike in strašne stvari.

Čudno je le nekaj. Komisija za pripravo praznovanja celjskega občinskega praznika je z delom končala prej, kot so se v Celju spomnili na nemško okupacijo. In se potlej kljub temu dejstvu ni več sestala.

PEČAROVCI

Župnik posekal lipo

Na obronku Goriškega gričevja, kjer se konča Prekmurška ravnica, je lepo oblikovan kopast hrib in na njegovem vrhu je središče vasi Pečarovci. V tem središču je osrednja zgradba katoliška cerkev z zvornikom, ki je viden po celotni prekmurški ravnici in vsi vedo, da se naziva ta vrh Sebeščan, po patronu te cerkve Sv. Sebastijanu. Vsako drugo nedeljo po Veliki noči je pri Sebeščanu »prošenje«, ki se imenuje »Topla proška«.

»Na to prošenje prihajajo ljudje vsako leto s celega Prekmurja in poleg vsega drugega lepega in zanimivega občudujejo v bližini cerkve čez sto let staro, veliko lipo. Pardon. So jo občudovali, kajti letos je ne bodo več. Tamkajšnji župnik g. Gumilar je dal letos lipo nenadoma posekati.

Posek, brez vednosti ali pri-

volitve tamkajšnjih vaščanov je povzročil toliko nejevolje med njimi, da je bilo vprašanje postavljeno celo na lokalnem radiu, po katerem je župnik ozmerjal vaščane Pečarovec kot najslabše daleč okoli, kar pa so vaščani težko prenesli posebnost zato, ker je ozmerjal vse, tudi tiste, ki niso pod njegovo faro, kajti velik del vaščanov je luteranske vere in ti pravijo, da jih katoliški župnik nima pravice zmerjati kar tako in jih obtoževati po krivem.

Posekana lipo je namenjena za izdelavo lesenih »bogecov«, duhovi se bodo morali pomiriti, v cerkev pa prihaja vedno manj vernikov zaradi čudnega odnosa g. župnika. Sreča pri vsem je, da so krajan pametno mirni in živijo, čeprav različnih veroizpovedi, v sožitju. Kaj bi bilo, če ne bi? Kriva bi bila pa lipo ali pa župnik.

Kakšno je mnenje ZIS

Sporočilo Zveznega izvršnega sveta, ki smo ga lahko slišali in prebrali po dogodkih v Beogradu je, milo rečeno, sporno. Kot smo uradno izvedeli, je sporočilo napisala administracija ZIS, ne da bi ga člani videli. Dejansko ZIS sporoča, da se distancira od uporabe sile s strani JLA. O tem, da se bodo enote JLA priključile enotam milice na beograjskih ulicah, ZIS ni bil niti obveščen.

LENDAVA

Pred stečajem

Delavci Podjetja za transport in vzdrževanje motornih vozil so zjutraj, pred šesto uro, pričakali direktorja Integrala Milana Balantiča in ga enostavno niso pustili v pisarno. Pred firmo so jezni delavci preprečili

svojemu direktorju nadaljnjo vodenje firme ter zahtevali, naj odstopi, sicer ne bodo več delali. Razvnel se je zelo razburljiv pogovor, kateremu se je pridružil tudi tehnični vodja firme.

Po dobrih treh urah dokazo-

vanja in prepričevanja, kdo ima prav, sta tehnični vodja in direktor popustila in zapustila kraj razčiščevanja. Delavski svet ju je takoj potem razrešil in imenoval vršilca dolžnosti direktorja iz svojih vrst, prevoznika in dosedanjega predsednika delavskega sveta **Štefana Kiralyja**. S tem se je 168 delavcev te firme pomirilo in znova poprijelo za delo, ker je njihova firma ena od redkih v tem okolišju, ki še ne kaže znakov, da bi morala v stečaj, čeprav so krožile govorice, da

se je bivši direktor nagibal k temu, da bi se to zgodilo ali pa da bi vsaj razprodali avtopark. S tem bi nova firma pokupila nova vozila, stara bi pa s starimi vozili do kraja propadla.

Bivši direktor je namreč že pogodbeno vodil firmo Logo, dolžnosti v svoji firmi pa je opravljal bolj mimogrede. Sedaj bodo razpisali delovno mesto direktorja v pričakovanju, da bodo imeli več sreče in dobili takega, ki se bo skupaj z njimi boril za normalen obstoj in napredek.

CELJE

Laični sredinci

Celjska Slovenska demokratična zveza se bo zavzemala za samostojno državo, bo proti političnemu enoumju, ne bo za vojaško in policijsko, ampak za čim cenejšo državo, za uvedbo klasične gimnazije in vaješke šole, ki bodo dajale poklic, podprla bo zakon o privatizaciji in denacionalizaciji, čim hitreje sprejetje nove ustave, bo pa tudi za odpoklic posameznikov ali vlade, če bo to potrebno.

To je na programsko volilni konferenci celjskega občinskega odbora SDZ poudaril predsednik Miro Gradič. Konferenca je odprla vrsto zanimivih in aktualnih vprašanj – od celjskega gospodarskega trenutka, zasebne obrti in podjetništva, problematike stanovanjskega gospodarstva, do zdravstvenega varstva, lastninjenja, ekologije itd.

Predsednik izvršnega sveta Mirko Krajnc je zelo kritično ocenil celjske gospodarske razmere, saj je industrijska proizvodnja lani padla za 8 odstotkov, to je največ od 1985. leta. Izvoz je bil za 12 odstotkov nižji, uvoz za 16 odstotkov večji, kakih 60 podjetij je ustvarilo več kot 521 milijonov dinarjev izgube, celotno gospodarstvo pa komaj 52 milijonov dinarjev akumulacije. Tudi obeti so slabi, saj grozi, da bi se trenutno

1980 brezposelnim (predlani jih je bilo samo 87) pridružilo kar kakih 6 tisoč novih. Izvršni svet in občina sta brez moči, nekaj olajšanja bi prineslo, če bi podžavili izgube, ki bi jih lahko skrajnem primeru tudi odpisali. Seveda ne gre nenehno spreminjati zakonodaje in odlašati s privatizacijo in denacionalizacijo. Skrb zbujajoče je, da se je število zasebnih obratovalnic v zadnjem času skoraj podvojilo, v povprečju pa ne zaposlujejo enega delavca.

Na konferenci je podpredsednik SDZ dr. Rajko Pirnat govoril o problemih stranke, ki bo morala, kot je rekel, poiskati svojo identiteto. To bo naredila tako, da se bo preimenovala v Narodno stranko Slovenije, ideološko obarvanost, tako predlaga, pa bi ji dalo imenovanje za laično desnosredinsko stranko. Laičnost pomeni priznanje krščanske etike kot evropske kulture. S tem ne bodo potrebna zaostrovanja do Slovenske krščanske demokracije. Narodna stranka Slovenije, ki ji bo temelj lastna slovenska država, bo imela svojo volilno bazo v drobnih lastnikih kapitala, obrtnikih in srednjem sloju, to je vseh tistih, ki so za manj davkov in socialnih pravic.

ŠKOFJA LOKA

Presenečeni župan

»V letu 1991 imamo še možnost, da namenimo nekaj sredstev po zaključnem računu upravnih organov za reševanje svoje stanovanjske problematike«, so zapisali v škofjeloškem sekretariatu za občo upravo in proračun predlagatelj razpisa stanovanjskih posojil. Za občinske uradnike. Po določbah Zakona o delavcih v državnih organih je Izvršni svet pristojen, da določi višino sredstev za posamezne namene skupne porabe, torej tudi za stanovanjska posojila pod ugodnimi pogoji, pravijo nadalje sestavljenci predloga, ki so kar izračunali, da se po zaključnem računu za leto 1990 (ki še sploh ni bil sprejet) odobri v ta namen 300 tisoč din. Nadalje predlagajo Izvršnemu svetu občine Škofja Loka, da se uporabijo že doslej uporabljeni pogoji, pod katerimi pripada občinskemu uradniku takšno posojilo. In sicer piše: naj ohranja ta posojilo ne se spreminja ves čas odplačevanja posojila, odplačila doba pa je do 20 let. Mesečna anuiteta ne sme biti manjša od 120 dinarjev in se enkrat na leto prilagodi rasti plač v republiki.

Seveda bi prejemnik takšnega posojila v občinski pisarni z zadovoljstvom opazoval 10 ali še rajši 1000 odstotno inflacijo, kar je v preteklosti seveda tudi počel, saj so pogoji za ta posojila že stari.

Dr. Vincencij Demšar, predsednik izvršnega sveta v Škofji Loki je ostal brez besed, ko so

mu ta predlog prebrali. »Presenečen sem nad tem predlogom«, je nazadnje izdaval in potem bralko povprašal, od kot je vzela 300 tisočakov za letošnji stanovanjski sklad glede na to pač, da zaključni račun še ni bil v obravnavi in da v njem marsikaj ni jasno. »Tako je pač, saj vemo, koliko običajno ostane za naša posojila«, je uradnica skomignila. Toda dr. Demšar se ni dal tako preprosto prepričati: »Če vam je vse jasno, zakaj potem zaključni račun ni bil že februarja v obravnavi kot morajo to storiti vsa druga podjetja in kako si predstavljate, da bomo razpisali posojilo preden bo naš zaključni račun predložen v obravnavo? In – ali mi zna kdo povedati, koliko podjetij v Škofji Loki ima še sploh sklad za stanovanjska posojila? Mar bomo mi edini in kaj bodo na to rekli ljudje?

Vprašanja so bila seveda retorična, odgovor pa vnaprej jasn – po starem ne bo šlo več, tudi letos ne. Občinski uradniki morajo deliti usodo vseh v svoji občini in se držati reda.

Razpravo o ugodnih stanovanjskih posojilih so torej odložili na čas po sprejemu zaključnega računa za leto 1990 – in morda celo za nedoločen čas – dotlej pač, dokler ne bodo prišli boljši časi... dr. Demšar pa se je nedvomno spretno izognil nepotrebnemu dviganju prahu in dokazal, da hoče čiste račune.

OČI IN UŠESA VOHUNSKE SLUŽBE

S pomočjo sodelavca, ki je blizu Beograda, smo lahko trikrat poslušali dialog med predsednikom Jovičem in podpredsednikom Mesičem. Objavljamo ga brez komentarja.

Mesič: »Govorite o demokraciji, pa ste ukinili avtonomiji v Vojvodini in na Kosovem?«

Jović: »Imamo pa dve novi: srbska Krajina in Pakrac.«

Mesič: »V Pakracu ne več, kmalu pa tudi ne v Kninu...«

Iz zakonodaje, ki jo pripravljajo v Beogradu v zvezi z ljudsko obrambo v Jugoslaviji, povzemamo določilo, da naj bo ZK – Gibanje za Jugoslavijo stranka, na katero bo vezana JLA. Morda se bo kdo spomnil, da smo o taki stranki, ki jo potrebuje JLA, pisali, ko smo objavili kratek tečaj za pripravljanje vojaških pučev.

Dr. Franc Zagožen, poslanec kmečke zveze – ljudske stranke, je dal vedeti, da bo šlo kmetom še bolje, tudi upokojenim, da jim tudi davke nova oblast ni povečala tako kot delavcem. Zavzema pa se za izenačenje kmetov in delavcev. Ob tem dodaja, da gre le za »žlahtno konzervativnost«.

Z zamenjavo informacij smo dobili namig, da bodo Grubeliča (Trend) zelo verjetno izročili Jugoslaviji. Hkrati pa naj bi bil ta v nevarnosti, ko se bo pojavil v domovini. Namig jemljemo kar resno. To pomeni, da ne bo večje presenečenje, če bi se Grubeliču utegnulo zgoditi v naših krajih kaj neprijetnega. Saj veste: Nič kaj veselo ne bo, če bo Grubelič začel pripovedovati svoje resnice...

Iz krogov, ki so najtesneje povezani z gospodom **Mariom Porobio**, šefom upnikov begunjskega Elana iz Hrvaške, smo izvedeli da je, ko se je podrobneje zanimal za poslovanje Elana, odkril, da je ta firma sofinancirala zadnjo volilno kampanjo Demosa. Zadevo še preverjamo.

Naša služba je odkrila resolucijo OZN številka 242. Ta zahteva, da Izrael zapusti okupirana ozemlja Arabcev. Glede na to, da je bil Izrael povsem na strani ZDA v vojni v Zalivu, ne verjamemo, da bo zahod tudi Izraelu izročil ultimatum, da mora zapustiti okupirana ozemlja, sicer bo v okviru OZN moral to storiti na silo – kot Irak iz Kuvajta. Naši analitiki menijo, da je kaj takega možno le v sanjah in še to tistih Arabcev, ki so tako ali drugače podpirali Sadama Huseina.

»Kolegi« iz zahodnih tajnih služb so nas opozorili, da je zdaj, ko je končana vona v Zalivu, spet več časa za Sovjetsko zvezo, pa tudi za Jugoslavijo. Tudi uradno je sicer že znano, da se je zanimanje tujih agentov za našo državo po koncu zalvske vojne dejansko močno povečalo.

Naša služba je odkrila večjega spreobrnjenca. **Tomaž Jeglič**, večletni partijski sekretar, član ožjega vodstva bivše celjske ZK, ki je vodil njihovo medijsko kampanjo ob minulih volitvah, je postal član slovenske demokratične zveze. Demokrati so res demokrati in so ga sprejeli. Menda Jeglič rabi novo članstvo, da bo lahko zamenjal Marjana Ašiča, namestnika sekretarja za urejanje prostora in varstvo okolja občine Celje.

Ker smo tudi mi slišali različne govorice o tem, koliko denarja naj bi dobili hrvaški predsednik dr. Franjo Tudman za zbrana dela, ki jih je objavila založba Matica Hrvatske, smo zadevo raziskali. Številka o milijonu in več dolarjev je seveda pretirana. Dr. Tudman je sklenil pogodbo, po kateri bo dobil 12 odstotkov izkupička. To je zelo velik odstotek. Denar mu nakazujejo mesečno. Pri prvem obračunu so mu nakazali 70.000 dinarjev. Za drugi mesec honorarja še ni dobil, ker tudi v Matici Hrvatske skušajo izplačati zavleči. Izbrana dela so tiskali v 12.000 izvodih.

Po (kmh...) domovini

Zagreb: Kljub umiku hrvaških specialcev v Pakracu še ni mirno, napetost pa narašča tudi na vzhodu Slavonije. Pouka v šolah ni bilo.

Split: V Kninski krajini ni miru. Rezervna milica tako imenovanega ministrstva za notranje zadeve Krajina se je močno znesla nad večjim številom Hrvatov iz Kijeva, aretirali pa so tudi njihovega predsednika krajevne skupnosti.

Ljubljana: Bencin se ne bo pocenil. Zvezna vlada sedaj predlaga, da bi s spremembami cene počakali do dokončnih sprememb po zalivski vojni.

Ljubljana: Stranka slovenskih upokojencev Sivi panterji je zaradi nerazumevanja izstopila iz vladajoče koalicije.

Zagreb: Predsednik hrvaške vlade dr. Franjo Tuđman je zamenjal nekaj svojih ministrov.

Beograd: Ko bosta predlagani zakon o subvencioniranju kmetijstva in letošnji zvezni proračun sprejeta, bo tudi kmetijstvo računalo z več denarja. Banke bodo lahko 20 odstotkov plasmanov iz primarne emisije usmerile v kreditiranje setev.

Ljubljana: Če ne bo denarja iz proračuna, bo treba ustaviti 88 vlakov, pravijo slovenski železničarji.

Ljubljana: Komisija za volitve, imenovanja in administrativne zadeve pri republiški skupščini je razrešila guvernerko NBS, za kandidata za novega guvernerja pa je izbrala dr. Franceta Arharja.

Beograd: Državno predsedstvo je na izredni seji – po petnajstih minutah jo je zapustil Mesić – opozorilo, da bo uporabilo vsa razpoložljiva sredstva za ureditev razmer v Pakracu.

Zagreb: Hrvaška Stranka prava zahteva, da se posmrtni ostanki »poglavnik« ustaške države Anteja Pavelića iz Madrida prenesejo v domovino. Zahtevajo tudi, da oblasti povedo, kje so pokopali obsojenega vojnega zločinca Andrijo Artukovića.

Beograd: ZIS je povečal najnižji znesek za ustanovitev in delovanje delniške družbe s 15 tisoč na 55 tisoč dinarjev. Povečana je tudi osnovna glavica d. o. o. in sicer z 2 tisoč na 8 tisoč dinarjev.

Titograd: Črnogorska vlada je po kratkem postopku in brez natečajev odstavila urednike najpomembnejših medijev in imenovala nove.

Beograd: Miloševićeva Socialistična stranka Srbije bo imela kolektivno vodstvo, tako predsednik ne bo več Slobodan, temveč izvršni odbor SPS.

Beograd: Službe za zaposlovanje po republikah in pokrajinah imajo registriranih kar 1.386.000 nezaposlenih, kar je 11 odstotkov več kot pred letom dni. Največ brezposelnih je v Srbiji – 45 odstotkov, glede na število prebivalcev pa najmanj pri nas.

Ljubljana: Zbor združenega dela je sprejel spremembe in dopolnitve zakona o posebnem prometnem davku. Oprostil so prometnega davka otroško obleko do številke 16, obutev pa do številke 36.

Ljubljana: Slovenski fantje bodo po novem služili doma, saj je do nadaljnjega uveljavljen moratorij na služenje vojaškega roka v JLA, razen če kdo to sam želi.

Jesenice: Lani so na vseh jugoslovanskih mejnih prehodih našli več kot 182 milijonov potnikov. Po podatkih zvezne carinske uprave je to 35 milijonov več kot pred dvema letoma.

Beograd: Islamska skupnost iz Beograda, ki ima na območju od Raške do Subotice skoraj 300 tisoč vernikov, ostro protestira in grozi, da bo zaradi zapletov pri izvolitvi vrhovnega voditelja izstopila iz Muslimanske skupnosti Jugoslavije.

Beograd: Srbske pokojnine spet zamujajo. Prvo polovico pokojnin naj bi začeli izplačevati v ponedeljek, drugi del pa lahko upokojenci pričakujejo do 25. marca.

Knin: V Kninski krajini so uporni Srbi sestavili svojo vlado. Premier je kajpada postal Milan Babić, plače za tamkajšnjo policijo pa očitno zagotavlja Beograd.

Skopje: Makedonija je končno dobila mandatarja za sestavo nove vlade. Sestavil naj bi jo univerzitetni profesor Nikola Kljusev.

Maribor: Mariborčani so še vedno proti participaciji, saj v zboru združenega dela menijo, da socialno ogroženim ne morejo naprtiti še tega problema.

Ljubljana: V družbenopolitičnem zboru so odložili odločanje o začasni ustavitvi usklajevanja pokojnin.

Ljubljana: Adria Airways tone v dolgoveh, saj podjetje dolguje skoraj 40 milijonov dolarjev. Vlada ne da jamstva za kredite.

Ljubljana: Na vseh srednjih šolah bo jeseni dovolj prostih mest, vlada pa ne razmišlja več o uvedbi šolnin.

Ljubljana: Čeprav so se plače povečevale, pokojnin ne bodo usklajevali. Spremenjeni pokojninski zakon tudi določa, da morajo povprečne starostne pokojnine zdrkniti na 85 odstotkov povprečne plače.

Ljubljana: Za prekrške so sprejeli nova dopolnila in tako bodo vladale višje kazni.

Ljubljana: Dražja bo elektrika in telefonski impulz. Skupščina je zakon o posebnem prometnem davku spremenila tako, da sta po novem z 20-odstotnim davkom obdavčena še elektrika in telefonski impulz.

PREBUJENA MARIBORSKA »DEMOKRATIČNA« JAVNOST

Kamor rektor, tudi...

Že na tiskovni konferenci so se zbrani novinarji rektorju zahvalili za sodelovanje in »odprtost« v zadnjih letih. V svojih člankih o njegovem odstopu pa so – kakor je to pač v navadi – ob slovesu spomnili tudi na njegove zasluge pri razvoju univerze ter pri demokratizaciji v Sloveniji – in teh zaslug – zares ni malo.

Medtem, ko je javnost »z no-stalgijo« spremljala »poslavljanje« doktorja Križmana od častne rektorske dolžnosti, pa so na univerzi tekli razgovori, kdo bo »modrijan, ki bo znal prislusniti prostovoljni nesreči«. Razumljivo, takšnega v tem krogu niso našli – saj bi bil nenazadnje »izdajalec« interesov univerze – zato so ponudili odstop tudi vsi trije prorektorji: doktorica Miroslava Geč-Korošec, doktor Matjaž Mulej in študentka Barbara Hribernik. Ob odstopih so »brez dlake na jeziku« spregovorili o težavah...

Oglasijo se dekani

Pretresi v vodstvu Univerze so pravzaprav »morali predramiti« dekane fakultet, višjih in visokih šol ter pedagoško znanstveni svet univerze. Dekani povzdignejo glas in slovenski javnosti sporočijo: ne strinjamo se z odstopom rektorja in prorektorja; od vlade in ministra zahtevamo, da v dveh mesecih odpravijo razloge za odstop; v kolikor minister ne želi ali noče odpraviti anarhičnega stanja v visokem šolstvu, naj odstopi – on; pozivamo rektorja in prorektorje naj še naprej opravljajo svojo dolžnost...

Samo naivnež bi lahko pričakoval, da bodo ob vsem tem ostali »nemi« študentje v Mariboru, čeprav po »stari navadi« potrebujejo kar precej časa, da se »predramijo«. Zato pa so potem toliko bolj jasni in odločni.

Protestne zahteve študentov

Študentje nastopijo – kakor je to že pač navada – vedno odločno. Tudi tokrat. Najprej bojkotirajo predavanja v znak protesta proti odnosu slovenske vlade do mariborske univerze. Nato organizirajo zборе po fakultetah, nato še veliki protestni zbor v študentskem naselju. Sedaj o problemih univerze govori že »ves Maribor«. Študentje pa pišejo slovenskemu parlamentu, predsedstvu republike ministru, mariborskemu parlamentu. »Naše ogorčenje je doseglo vrhunec, ko smo izvedeli, da proračun za leto 1991 predvideva 8 odstotno zmanjšanje sredstev za

izobraževanje, medtem ko naj bi istočasno sredstva za vojsko porasla za 1588 odstotkov, sredstva za policijo pa 84 odstotkov,« pišejo študenti. In še: »Zahtevamo povečanje proračunskih sredstev za izobraževanje in zmanjšanje sredstev za vojsko in policijo. Zahtevamo brezpogojni razpis prenovljenih programov, ki bodo dvignili kakovost študija, nas približali Evropi in obenem zmanjšali letne obremenitve«. Študentje pa dodajajo še en, očitno čisto svoj lonček (ki je šele pred kratkim dobil podporo univerze): »Zahtevamo izgradnjo univerzitetnega športnega centra«. »Brez sredstev za izobraževanje ne bo samostojne Slovenije in njenega razvoja.«

Še pred nekaj dnevi so ljudje bolj »šepetali«, da damo preveč za vojsko in policijo – sedaj govorijo, pišejo in celo – kričijo. Vsi mestni politični in oblastni funkcionarji se pogovarjajo o univerzi, vojski, policiji...

Na nogah je pol Štajerske

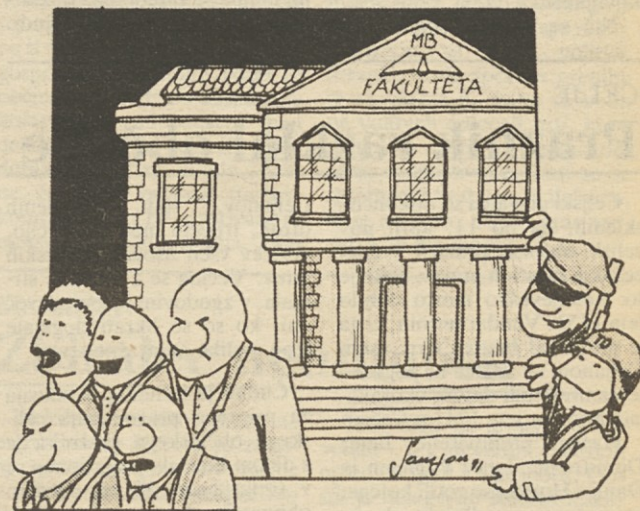
»Večer« objavi izjavo mariborskega funkcionarja, da »Slovenija ni Dunaj, Maribor pa ni »becirk«! »Ni sestanka ali javnega shoda v Mariboru, pa tudi na Štajerskem in v Sloveniji ne, da bi ne »rekli kakšne« še o problemih univerze, policentrizma, slovenske razdrobljenosti, proračunu... Rojeva se »kritična javnost«.

Ali je vse potekalo natanko tako ali za kanček drugače, pravzaprav niti ni pomembno – dejstvo je samo, da je rektor s preudarno in virtuozno politično gesto dvignil na noge v tednu dni »pol Štajerske« in to v tednu, ko se je v slovenskem parlamentu sprejemal proračun... Ne glede na to, kako so razprave o njem v parlamentu minile in kaj so prinesle šolstvu, je vendarle nastala kritična javnost, ki bo hitrejšemu razvoju izobraževanja in kulture ter visokega šolstva v Sloveniji v pomoč.

»Nova doba« je pred tednom dni zapisala: »Pokončni štajer-

ski jezdec je »razjahal« in nehal naskakovati »slovensko cesarsko središče«, vendar je previdno dodala – vprašanje, če za dolgo! Že stari rimski vojščaki so namreč vedeli, da je »konjenik« bolj nevaren kadar se umika, kakor takrat, ko naskakuje. Ko se »umika« namreč ne veš, kakšno presenečenje pripravlja... »Nova doba« se sprašuje, kakšno presenečenje nas čaka? Ali bo morda doktor Alojz Križman ponovno »zbral moči« nastajajoče »kritične javnosti« in – tretjič kandidiral za rektorja Univerze v Mariboru?

Tega bi se mnogi razveselili! Predvsem na Štajerskem!

Če niso zadovoljni s tem kar imajo, lahko tudi to mi vzamemo...

JELOVICA
BODITE GOSPODAR NA SVOJEM

10% POPUSTA
ZA GOTOVINO

IZREDNO
V MARCU

OKNA, SENČILA,
VRATA, HIŠE

POSOJILO
UGODNE CENE
ORGANIZIRAN PREVOZ
MONTAŽA...

Predstavništvo
CELJE, Božičeva 3, (063) 25-881 pri Hotelu Merx

JELOVICA, Kidričeva 58, 64220 Škofja Loka
tel.: (064) 631-241

OPEL

turistična agencija Šentjur tel. (063) 741-035

* POČITNICE

– Vikend v New Yorku od petka do torka, letalski prevoz + 4 nočitve, 9.500,00 din. Odhod 22. in 29. 3. 1991

* POTOVANJA ZA SKUPINE:

– ugodne cene za skupine od 20 oseb dalje
– enodnevni, dvo in večdnevni izleti po domovini in tujini
– zaključna potovanja za učence, dijake in študente

* UGODNO: Španija za maturante 8 dni cena 340 DEM

* sprejemamo naročila avtobusnih prevozov

* UGODNO: PLANICA 23. in 24. 3., cena 230,00 din

FOTOREPORTAŽA

Gala ples na Rogli

Po napornem tenisu so politiki, novinarji, diplomati vendarle zmogli moči, da so preživeli nekaj lepih uric na gala plesu v hotelu Planja na Rogli.

Galantni avstrijski veleposlanik Paul Leifer. Ruplov namestnik Zoran Thaler (desno) se ob tem uči, kako se obnašajo diplomati.

Ciril Ribičič, zmagovalac teniškega turnirja, ni skrival ponosa.

Warren Zimmermann: »Darling, si zadovoljna, da sem bil tokrat le drugi?«

Zvone Dragan: »Meni pa sok, slivovke, ne srbske, ne bosanske ne pijem.«

Gala večer so, kot v neprijetnih sanjah, motila poročila o beograjskih spopadih. Fantje so staknili glave...

TUDI DENAR ZA UREJANJE GROBIŠČ BO

Najprej Rog in Teharje

Komisija slovenske vlade za ureditev grobišč med vojno in po vojni pobitih je na zadnji seji odločno zahtevala, da ustrezni republiški organi čimprej poskrbe za zakonske pogoje, da bodo takšne ureditve možne. Gre tudi za določitev meril, kako ravnati s pokopanimi, kdaj opraviti prekope, kako ravnati tam, kjer je na grobiščih industrija, kjer so odlagališča. Ureditev grobišč je treba vnesti tudi v prostorske sestavine slovenskih načrtov in jih določiti kot obvezna izhodišča za planiranje v občinah.

V letošnjem letu naj bi prišli ditev grobišč v Kočevskem Rogu in na Teharju. Za Kočevski

Rog je idejni načrt že narejen, za Teharje pa bo do sredine aprila. Posel opravlja republiški zavod za varovanje naravne in kulturne dediščine iz Ljubljane. Upajmo, da ga bo opravil v sodelovanju s prizadetimi organi v Celju. V kočevskem primeru se to ni zgodilo in izrečena je bila ostra kritika.

Letos naj bi, do svetovnega slovenskega kongresa konec junija, tudi uredili prve faze grobišč v Rogu in na Teharju.

Komisija je menila, da mora biti za gornje namene denar v republiškem proračunu. To so zahtevali tudi nekateri poslanci. Če ne bi bilo moč sprejeti osnutka republiškega proračuna, naj bi poskrbeli za ustrezne amandmaje. Mimorede: iz Celja so pravočasno poslali program del in predračun.

Komisija je tudi zaprosila slovensko vlado, naj, zavedajoč se teže problema, skupaj s Cinkarno razreši sedanje nemogoče stanje, ko Cinkarna še napej skrni teharska grobišča z odpadki. Vključili naj bi tudi nemško oblast, saj je nemški partner z 49 odstotki solastnik tovarne titanovega belila v Cinkarni, ki onesnažuje grobišče z odpadno titanovo brozgo. Prav tako naj bi slovenska vlada seznanila z urejanji grobišč vladi Hrvaške in Slovenije, saj v mnogih grobovih leže državljani teh republik. Enako velja za cerkvene oblasti v obeh republikah.

Komisija se je tudi odločila, da bo 21. marca opravila ogled Teharja in bližnjih grobišč, konec marca pa še Kočevski Rog.

Celje, eno samo grobišče (2)

Podatke o grobiščih med Bežigradom in Čretom bi lahko dali A. K., čevljar v Bukovžlaku, G., avtoelektrikar v pokoju, stanujoč v Prekorju, ki je bil komandant nemških vojnih ujetnikov za Štajersko, R., avtoličar v pokoju, živi v Novi vasi, iz Bukovžlaka, ki je bil priča pri umoru lastnice vile Hoffman iz Bukovžlaka. Ta je bila prijazna sosedka, prav tako je simpatizirala s partizani. Ustreljena je bila neko popoldne v bližini Gradisa. Hiša je bila čez dva dni izropana. Podatke bi še lahko dali, ki živi v Celju ter graditelji industrijskih in regulacijskih objektov. Gradnja se je začela v letih 1971/72. Takratni izvajalci so pri zemeljskih delih našli na posamezne ostanke žrtev. Odvažali so jih neznano kam.

Za podatke bi bilo treba vprašati Gradis Ljubljana, inž. Š. iz Ingrada, sedaj živi v Celju, Otok, Gradis Ljubljana, direktorja Carinarnice in STC. Prav tako, dosedanjega direktorja Carinarnice, iz Bukovžlaka, iz Teharij (po domače Izak), z Ostrožnega.

Poleg preverjanja arhivov KNOJ, ozne, bi lahko povedali kaj še svojci pokojnega P. G. z Bukovžlaka, T. O., J. O., F. K., (po domače Keglič), vsi iz Bukovžlaka, K. z Vrh ter M. M. z Vrh, ki živi v Nemčiji, z Vrh (izjavil je, da je bila gramozna jama v bližini cestne tehnične polna posmrtnih ostankov), z Bukovžlaka, L. iz Tkalske ulice, Rogatec, J. B., ki živi v Nemčiji (on bi vedel povedati, kako je bil ubit Jančič s Teharij, ki ima hišo zraven avtobusne postaje v tem kraju).

2. Mlinarjev Janez

Na Teharju, okoli 6.000 žrtev, pobitih od maja do decembra 1945. Danes je tam kmetijsko zemljišče in park.

Pri Mlinarjevem Janezu na Teharjih je bilo zbirališče, zapor, mučilnica in morišče za 4.000 do 5.000 domobrancev, Hrvaških beguncev (ustašev). Grobišča so na robu platoja na ravnici ob zahodnem robu zidu, na jugu ob jarku ob železniški progi, na vzhodni na njivi, pod plesiščem in verjetno tudi v kletih stavbe, prav tako na prostoru proti Voglajni, kjer je avtopark Železarna in del nove tovarne. Na vratih posebne sobe v Mlinarjevem Janezu se še sedaj vidi napis, ki je bil vrezan s kakšnim predmetom ali kar z nohtom, kjer je neznana žrtev napisala, da je tod preživljala najtežje dneve svojega življenja. Žrtve so vozili iz smeri Štore, jih zapirali v kletih stavbe sedanje KS, od tam pa so odhajali na morišče pri Mlinarjevem Janezu. Veliko je bilo žrtev, ki so odšle na morišče neposredno iz vagonov na bližnjih železniških tirih. Večina je bila postreljena ob zidu Mlinarjevega Janeza, nekaj so jih odpeljali v taborišče Teharje.

O dogodkih bi lahko veliko povedal E. G., sedaj živi v Trubarjevi ulici v Celju, svojci pokojnega P. S.-S., sofer s Teharij, gospa R., bivša lastnica trgovine na Teharjih ter njega hčerka Z., učiteljica v Smarju pri Jelšah, bivša tajnica KS Teharje z dekliskim priimkom A. S., M. J., upokojena poštna uradnica iz Teharij, S. K., zdaj živi v Celju, M. M., ki živi v stavbi KS, prav tako V. (Izak). Nekaj bi vedel J. S., novinar iz Celja, ki je bil sofer P. S.-S., bivši predsednik sindikata v Štorah M., ki živi v Nemčiji, O. iz Vojnika, F. E. kovač iz Velenja, gospa B. iz Vojnika, T. iz samostana sv. Andreja v Avstriji, prav tako svojci, D., ki je redno zahajal v gostilno Lavrič na Teharjih. Prav tako svojci gospe L. in gospa sama. Nekaj bi vedel povedati tudi B. S. iz Frankolovega.

Preveriti je treba tudi arhive iz taborišča Mlinarjev Janez, poiskati preživele zapornike in njihove svojce. Prav tako še živeče borce, na primer kapetana T. ki živi v Celju in je bil sodelavec E. G., pa tudi R. G. (se nadaljuje)

Pojasnilo

Kot so bralci morda opazili, smo v prvem nadaljevanju »Celje, eno samo grobišče«, nekatera imena označili le z začetnicami. Tako smo se odločili, na glede na to, da je gradivo namenjeno za javno razpravo (glej spodaj!) da ne bi po nepotrebnem vznemirjali nekaterih oseb, ki bi lahko pričale, zlasti pa ne njihovih sorodnikov.

	republika Slovenija Zavod občine Celje za planiranje in izgradnjo
Grobišča vojnih in povojnih žrtev revolucije in protirevolucije	
OSNUTEK sprememb in dopolnitev srednjoročnega družbenega plana občine Celje - ZA JAVNO RAZPRAVO	
FEBRUAR 1991	

LESNA INDUSTRIJA **bor laško**

BOR LAŠKO ponovno nudi posebno ugodnost: **30% popusta** za predplačilo z gotovinskim ali bančnim kreditom.

Ugodnost velja poleg vseh serijskih tudi za IZVOZNE programe.

Posebej pa priporočajo program ALEA – prvi jugoslovanski nosilec blagovne znamke za VISOKO KAKOVOST POHIŠTVENIH PROIZVODOV.

BOR LAŠKO S SVOJO PRODAJALNO NA TITOVU ULICI 25 V LAŠKEM.

RES JE...

— da celjskemu županu, gospodu Antonu Rojcu, Silvester Drevenšek ni pri srcu. Silvester, gospod Drevenšek, zdaj že krščanski demokrat v skupščini, zato zastoj dviga roko in prosi za besedo.

— da je bila dr. Danica Homan, njega dni celo podpredsednica skupščine celjske občine, 1945. leta stara pet let. Žal ni res, da je ostala takšna. Kakšna?

— da je gospod poslanec Janez Črnej bil zaloten v slovenskem parlamentu kako spi. Žal poslanska dnevnic prizdetemu gospodu ni dovoljevala odkup vsaj tiste izdaje Dela kjer je bila fotografija angelske podobe celjskega poslanca objavljena in ponujena volilecem.

— da zadnje dni celjski župan in predsednik izvršnega sveta delujeta skorajda povsem ubrano. Vsak po svoje klicarita ministre in kolege na seje o istih težavah ob istem času na različna mesta.

— da je gospod dr. France Bučar, predsednik slovenskega parlamenta, na zadnji seji udeležil »racionalizacijo« glasovanja. Zaradi več ur trajajočih preprirov ob vsaki predloženi stvari gospod predsednik več ne omogoča glasovanja o amandmajih, temveč le še o zakonih.

— da je gospod Silvester Drevenšek, minister za dobrobit počutja direktorjev, uvrstil na svoj seznam nesposobnih poleg že dolge rajde do včeraj hvaljenih tudi gospo Anico Jovanovič iz celjskega Izletnika.

— da je gospod Janez Lampret boljši pravnik kot občinski jurist Bojan Rebec. Prepričljivejši je, vsaj med gospodi poslanci, ker hodi naokoli z lično kravato. Gospod Rebec pa samo v puloverju.

— da je Demos v Celju sklical sestanek zaradi parlamentarne krize. Da ne bo nesporazumov: sklicali so tiskovno konferenco, kot da bi bili novinarji krivi tudi za — parlamentarno krizo.

— da se je v soboto zvečer, oziroma prvo uro v nedeljo Slaven Letica na Rogli poslalil: »V Ljubljani je že 120 tankov, nekaj pa jih prodira že tudi proti Rogli ...«

— da sta »gala ples« na Rogli, ki je bil minulo soboto, zaradi dogodkov v Beogradu nemudoma zapustila ameriški in grški diplomat. Naši politiki in diplomati so plesali do zgodnjega jutra.

NJEVO VELITANSTVO KRALJ ANTON I. DROFENIK

Pučnik je pretrd, Kučan premehak

Že v prejšnji številki smo zapisali, da je 22. novembra lani dotlej širši javnosti povsem neznani Anton Drofenik oznanil, kako se je v njem predramil triglavski fantom, duh kneza Sama in duh Hermana II. Celjskega.

Anton Drofenik, sin ubojožanega štajerskega plemiča, ki je na koncu tovoril proti Gradu in Trstu s konji robo, dokler se ni v Splitu zaposlil in na svoji posesti na Solti umestil družino, je prepričan, da njemu pripada krona. Zato se je razglasil za slovenskega kralja.

V pričujoči številki objavljamo drugi del povzetka dveh dnevnih pogovorov z njegovim veličanstvom kraljem Antonom I. Drofenikom, ko je bil v gosteh pri Novi dobi.

— Ko smo že pri kraljevanju, navadni smrtniki si danes ne zna predstavljati, kako bi naj bilo s tem na tej strani Alp.

»V bistvu ne gre za kraljevino. Gre za sodobno in moderno državo, v kateri bi Slovenci imeli tudi kralja. Kot denimo Švedska, Španija in bo verjetno spet imela Romunija in Grčija.

Jaz vsekakor v Sloveniji nisem in ne bi bil za to, da bi pobiral nove davke in takšne drobnarije.

— Kot monarh bi vendarle morali imeti neko širše poslanstvo.

»Absolutno. Predvsem v mednarodnih odnosih. V Zahodnem svetu si težko najdeš sogovornika, če si ti surogat neke komunistične partije.

Moje mesto bo tu, v muzeju, med celjskimi muzeji.

— V Mariboru, kjer ste od vojne sem živeli, je bila živita brat in sestra vaše gnade, se vas spominjajo ležišča in to v zvezi z boksom.

»Da, boks sem pri Braniku. Bil sem republiški prvak, celo državni prvak. Potem so mi prepovedali boks zaradi tega, da sem bil kolonija, provinca od nekoga. In zdaj spet tersem ringu, ker nimam prstov na roki ...«

— O vaši trdi mladosti smo že govorili. Vendar je zanimivo, da niti vaš brat niti sestra nimata pretenzij na plemstvo, kaj šele na krono ...

»Petinštirideset let boljše viza je na njiju pustilo pečat uspešne prevzgoje. Ne smete pozabiti, da je brat sebe in svoje ohranil le tako, da je delal za stroji v TAM ...

Ko bom ustoličen in mi bo dodeljena apanaža, bom poskrbel tudi za njih. In ne samo za njih. Dasiravno je Slovenija majhna, je dovolj velika za vse svoje sinove, da jim da kruh. Da jim ne bo treba po svetu. Mene ne bo nihče prepračil, da si moj pridni narod ne bi znal in mogel doma ustvariti švice. Samo da se že končno odtrgamo od Balkana ...«

— Med tokratnim bivanjem v Celju ste spet želeli v muzej.

»Da. Spet sem se hotel pokloniti Celjskim. Prava groza me obhaja, ko se kot zgodovinar spomnim svinjarji, ki so jih počeli tudi moji kolegi s Celjskimi. In ta naš slovenski narod. Ta moj narod. Celjski še danes nimajo veljave in upravičenega prostora v zgodovini.

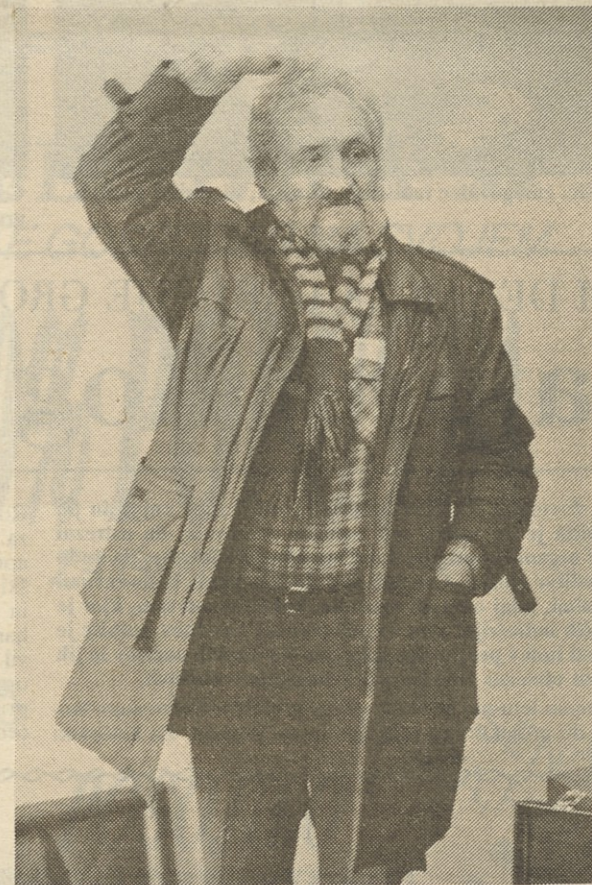
To, pomen in vloga grofov in knezov Celjskih bo treba najprej spraviti že v vrstice in v osnovno šolo. Gre za pravo krvoskrunstvo v zgodovini, ko so iz štirih stoletij uspeli izbrisati vse o Celjskih, čeprav so bili mogočnejši in pomembnejši od vseh, ki so na Balkanu živeli za njimi. In moje mesto bo tu, v muzeju, med Celjskimi. Samo spomnite se, kje so imeli meje Celjski ...«

Slovenija je bila vedno kolonija, provinca

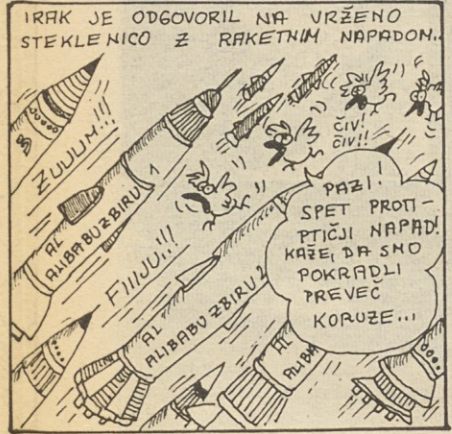
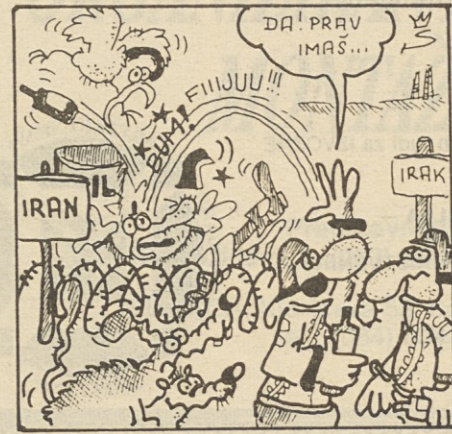
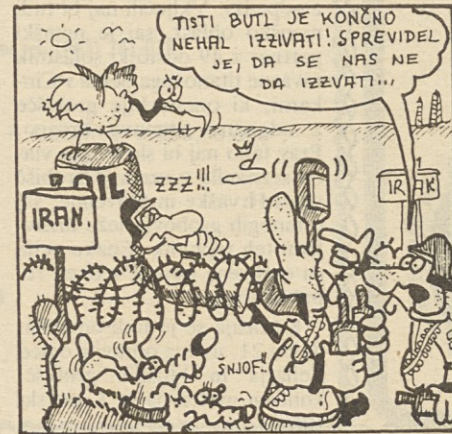
— Ob nedavnem obisku zadnje zelene veje Habsburžanov njihova gnada Otto niso slišali za vas?

»Rekel bi, da je Habsburžan že slišal o meni. Ne smete pozabiti, da ti znajo dobro poskrbeti za sebe. Kot zgodovinar poznam to. O njih, njihovih potomcih, zakonskih ali izvenzakonskih — znano je, da so radodarno trosili svoje plemiško seme med najlepša dekleta, ki še zdalec niso bile plave krvi — imajo točne sezname. Vse do zadnjih generacij so tem dekletom in njihovim otrokom odmerjali celo rente in jim dodeljevali posebne pravice.

Tako vedo tudi vse o Drofenikih. Mi smo direktni potomci najstarejše vladarske družine. Zato so Habsburžani tiho. Habsburžan bi me moral priznati za kralja, saj gre za najstarejšo vladarsko hišo v Evropi. Ta ne sme ugasniti ...«

Vojna in mir 3. Versko blazni komunisti so vedno eni in isti

FOTOREPORTAŽA

Kralj med svojimi

HUMORESKA

Tehnološki višek

Pepija Zlodija, uslužbenca iz zgornjega nadstropja družbene nadstavbe, so mučile hude sanje. Vidno je hujsal. Navsezgodaj jutraj, ko še ni utegnil prebrati niti časopisov in popiti kave, je nekaj potrkalo na njegova vrata in med njimi se je kot v megli prikazala čudna postava, ki je dahnila: »Oprostite, tehnološki višek.« Ponudila mu je roko in ko je Zlodi pričakoval, da se bo predstavila, se je cinično nasmehnila in rekla: »Tehnološki višek« in izginila. Zlodi je pomislil, kaj če ne misli, da je tehnološki višek on, ampak je bil takoj pomirljen, ko ga je prešinilo, da v politični tehnologiji pravzaprav ni tehnoloških viškov.

»Vi ste torej tehnološki višek?« je vprašal za odhajajočim, da bi se prepričal, če res misli sebe.

»Kdo, jaz?« je zaslišal glas izza vrat. »Kje pa? Vi, vi vsi, kolikor vas je tukaj, ste tehnološki viški!«

»Daj no, kaj ti ne pride na misel?«

»Že vseskozi mi prihajate na misel,« je rekel zdaj on, ki ga je bilo razločno videti. »Kaj če bi midva zamenjala, če bi šel ti na moj seznam, jaz pa na tvoj stol? Misliš, da bi ga grel slabše?«

Pepi Zlodi se je obrnil v postelji in zavzdihnil: »Nikar, beži, tehnološki višek!«

»Kakšen višek?« je vprašala žena in ga dregnila. »Kaj, višek, a?«

Pepi se ni dal motiti, nekaj je zamomljajal in že spet ujel prikazen, ki mu je zdaj ponujala obe roki, da bi ga odpeljala s tega stola in sama sedla nanj. Začela ga je na silo vleči in ko se ji ni mogel več upirati, je zakričal in skočil pokonci, da bi zbudil pol hiše.

»Ja, kaj pa je s teboj?« je preplašeno vprašala žena in ga pocukala za nos. »Te tlači mora? Slišiš?«

»Aaaa?« je rekel in stresel glavo. »Ti vrag, ti. A veš, da se mi je sanjalo, da je prišel nekdo v mojo pisarno. Rekel je, da je tehnološki višek, se pravi, da sem jaz in me je hotel na silo spraviti s stola, da bi sam sedel nanj in bi bil jaz ... tehnološki višek ... in ... kakšne neumnosti gre do človeku po glavi ... res neverjetno ...«

»Kaj praviš?« je vprašala žena. »Rekel ti je, da si ti tehnološki višek? No, veš kaj! Je imel pa popolnoma prav. Pri meni si ti tehnološki višek že zelo dolgo.«

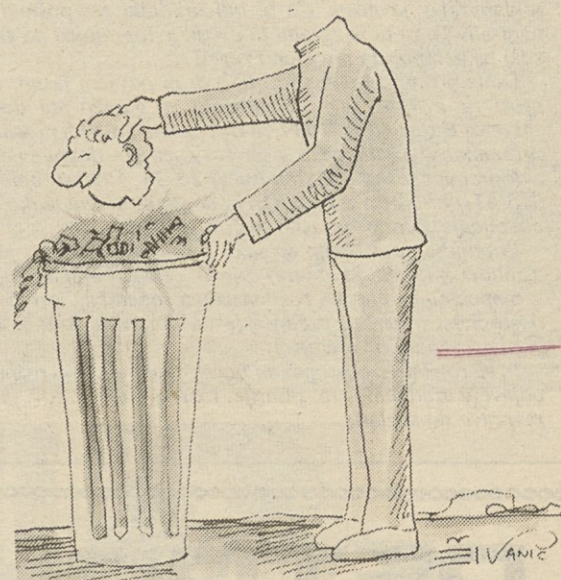
NI RES...

— da direktor Ingrada Janko Golob ne skrbi za svoje delavce. Res ima manj časa, ker pospešeno ustanavlja novo podjetje, vendar je v obrat družbene prehrane umestil čredo uradnikov, da ne bi zdrsnili na seznam čakajočih na — delo.

— da poslanec celjske skupščine, gospod Matjaž Železnik ne zna računati. Na zadnji seji skupščine je odvihral k mikrofону in analfabete ozmerjal, ker ne vedo izračunati razlike med 1977 in 1990, ki po njegovem znese 23 ...

— da gospodov, ki bi naj v slovenskem parlamentu zastopali interese celjske regije, najpogosteje ni v skupščinskih dvorinah. Gre za masčevanje televizijcev: odkar so izvedeli, da bi Celjani radi lokalno televizijo, počakajo, da se celjski poslanci umaknejo iz dvorane in takoj v svet pošljejo žalostno sliko.

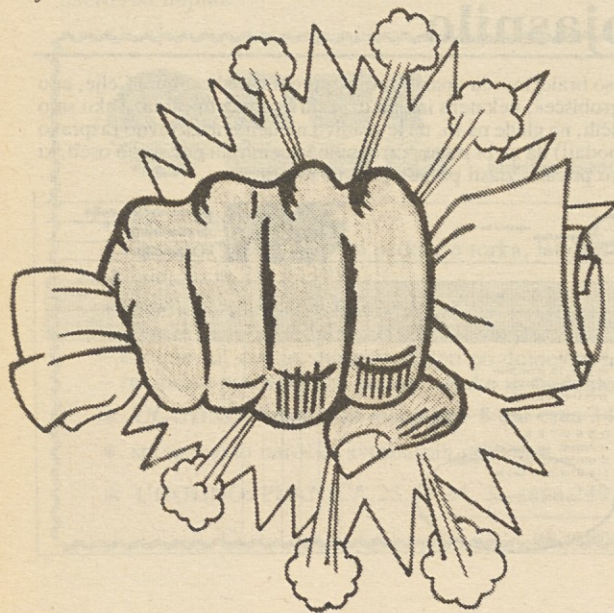
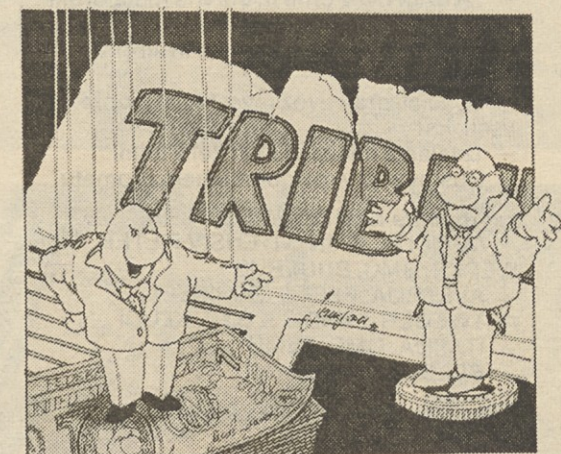
— da bi Vanji Borovcu in Andreju Kokotu bilo jasno, zakaj sta izpadla ob izbiri urednika Radia Kranj. Saj sta vendar bila med 70-torico užaljenih honorarcev in bila med tistimi, ki se na vse pretege trudijo, da bi ta radijska postaja onemela.

— da je program Radio Kranj po slovesu nekaterih utrpel nenadomestljivo vsebinsko škodo. Kranjčani si zaradi politične spetosti svojega radia z vladajočo politiko samo niso na glas upali komentirati.

— da je bil v soboto na Rogli »gala ples«. Organizatorjem na Roglo ni uspelo (razen starih izjem) spraviti niti enega Celjana, kaj šele konjskega župana, da bi stisnil vsaj roko tujim diplomatom in najvišjim predstavnikom hrvaške vlade. Novinarji smo tega že vajeni.

— da gospod župan Anon Rojce ne bi bil usposobljen za izvedbo denacionalizacijskih postopkov v občini Celje. Cenjeni župan ima namreč veliko izkušenj kot odvetnik v zvezi s komasacijami v občini. O tem vedo njegove bivše stranke precej povedati.

VSI OBČANI NISO ENAKI

Zgraditi že zgrajeno

Gospod in gospa Bučer z Oblakove v Celju sta junija lani zaprosila za gradnjo garaže. Z občine so jima najprej vladno odgovorili, da gradnja ni možna. (Tako so odgovorili tudi **Tatjana Frajtle-Maslo**, z Oblakove 11, ki je tudi hotela prizidek, da bi v njem skupaj s sinom izrazila svojo podjetniško željo, za čisto nedolžen lokalček. »Prizidek ni možen...«, št. dopisa 35102.526/90-5 itd. z dne 24. 7. 1990.)

Frajltova je disciplinirana občanka. Bučerjeva pa se nista dala. Dobila sta dovoljenje za garažo, zatem pa je v garaži začela delati tudi avtopralnica. No, zdaj so se na občini končno zganili, pripravili so postopek, da bodo spremenili zazidalni načrt za to območje, da bo avtopralnica možna. Postopek se teče. Medtem je bila tudi poplava. Čeprav je avtopralnica v rokah Bučerja mlajšega, vedo v Etolu povedati, da je dobil Bučer starejši, direktor firme, odškodnino zaradi poplave.

Očitno se pri nas obnese tisto: Najprej stori, potem pa išči dovoljenja. Odgovorni v občini poudarjajo, da podpirajo zasebno pobudo, da je tako tudi v demokratični Evropi. Pri tem pa nalašč pozabijo, da je tam kar hitro konec črne gradnje in črnega podjetništva.

Kar zadeva postopek, so na občini, kar je Silvan Božič poslanec (pa tudi član IS Silvester Drevenšek) ocenil kot zavajanje, v gradivo napisali »... investitorja imata namen...«. Resnica je namreč ta, da je avtopralnica odprta za stranke že od novembra lani in jo je lastnik tudi ustrezno reklamiral v javnosti. Če bi bili uradniki res pošteni, bi napisali: Ta in ta je zgradil in uredil avtopralnico na črno, zdaj pa želimo, da mu damo žegen...

Dodatno naj še povemo, da tudi ni povsem jasno, kdo prosi za avtopralnico. Dovoljenje za garažo sta dobila zakonca Bučer 30. 9. 1989, ta dva pa sta lani tudi prosila za spremembo zazidalnega načrta. Začasno dovoljenje za avtopralnico je dobil Dušan Bučer 26. 11. 1990 št. odločbe 313-411/90-3/. Pri tem tudi ni jasno, kako so mu lahko dali dovoljenje, čeprav začasno, v črni gradnji.

Pripombe na lokacijo so sicer resne: avtopralnica je na zemljišču, ki ga je poprej rabila celjska bolnišnica, je v neposredni bližini porodniškega oddelka, prometna dostopnost je slaba, pralnica je na območju, kjer je bila poplava (kako jo zaščititi?).

In še to: Takle postopek ni poceni: od večurnih razprav, objave v uradnem listu, pisarije, razprave delegatov, javne razprave do soglasij...

KAJ VSE JUGOSLOVANI KRADEJO V ITALIJI

Od volana do kontejnerja

Profesionalni tatovi in kradljivci-amaterji iz Jugoslavije kradjo v sosednjih italijanskih mestih dobesedno – vse. Italijanski tisk pogosto piše o nečastnih podvigih posameznih Jugoslovancev, ki se ukvarjajo s krajo. Mesta blizu meje, kot so Trst, Gorica, Tržič in druga, ki jih jugoslovanski kupci najpogosteje obiskujejo, so privlačna tudi za druge naše državljane – dolgoprstežne, ki kradjo domala vse, od drobne konfekcije, nakita, usnjenih predmetov, do avtomobilskih delov in se zaradi kraje ne branijo niti moriti.

Še vedno se mnogi spominjajo lanskega podviga četverice mladih Rečanov: Antuna Antunovića (20), Denisa Kraljevića (23), Siniše Rodinića (20) in Samira Lovića (21), ki so v italijanskem mestu Grado okradli zlatarno Roberta Corbattija. Najprej je v akcijo stopil eden od napadalcev in prisilil lastnika, da se uleže na tla v sosednjem prostoru, v katerem se je nahajala tudi jeklena blagajna. V petih minutah je ostala trojica iz izlozb pobrala nakit iz zlata in srebra, izpraznilo so tudi blagajno, ki je bila odprta in zatem pobegnili s plenom, vrednim okoli 30 milijonov lir. Vendar jih je opazil prodajalec časopisov iz sosednjega kioska, ki je takoj obvestil policijo. Ta je na poti iz Tržiča do Gradaže uspela zasačiti tatove v rdečem golfu z ljubljansko registracijo. Pozneje so ugotovili, da je ista četvorica že oropala tri zlatarne na širšem področju Tržiča. Iz okradenih zlatarskih delavnic so odnesli nakit v vrednosti okoli 85 milijonov lir.

Gre za štiri mladeniče, ki so jih inspektorji reške UNZ že poznali, saj so bili že večkrat prijavljeni, nekateri pa že tudi obsojeni.

Neuspešno pa se je končal poizkus kraje zlata za Velibora Andelića (19) iz Beograda. Prijeli so ga v Trstu dva dni po tistem, ko je ukradel zlato iz zlatarske delavnice »Trevisan« v vrednosti okoli 20 milijonov lir.

Kraje v blagovnih hišah

Med četverico vlomilcev iz Genove, ki so obsojeni na organizirano krajo različnega blaga iz parkiranih kontejnerjev na področju Trsta, je tudi 40-letni Jugoslovian Božidar Minić, ki so ga kaznovali na 2 leti in 8 mesecev zopora ter 800.000 lir denarne kazni. Ulovili so jih, ko so storilci poizkušali »pregledati« kontejner, parkiran v ulici San Marco v Trstu. Pri njih so našli različne dokumente in pečate drugih okradenih kontejnerjev, s čimer je bilo dokazano, da so prijeli tatovi krivi tudi za številne druge kraje kontejnerjev, ki so jih prijavljali tržaški avto-prevozniki.

Poznani odprti trg Ponte Rosso v Trstu, na katerem tržaškimi trgovcem cveti posel

predvsem po zaslugi naših kupcev, postaja vse bolj privlačen tudi za tiste naše državljane, ki semkaj ne pridejo po nakupih. To dokazujejo številni primeri, med drugimi tudi tisti, ko so Tomislav Pavlović (24), Nebojša Đorđević (22), Božidar Mimica (26) in 16-letni Z. M. žeparili na Ponte Rossu, vendar so jih zasačili in obsodili.

Jugoslovanski tatovi si drznejo krasti tudi v velikih blagovnih hišah kot sta »Upim« in »Coin«, opremljenih z alarmnimi napravami, iz katerih je mnogo težje pobegniti kot pa iz tržnic. Mnogi so na lahek način želeli priti do vrednih predmetov v teh blagovnicah, vendar so končali v koronejskem zaporu.

Zaradi kraje v blagovni hiši »Upim« so prijeli tudi trojico Jugoslovancev: Svetlano Ivanović (21), njenega zaročenca Ljupka Marjanovića (26) in Darka Cvetanovskega (36), vse iz Sremske Mitrovice. Najprej so uspeli prijeti Ivanovićevo, ki je pri sebi imela usnjeno torbico, ukradeno v blagovnici »Coin« in predmete iz »Upima« v vrednosti 300.000 lir. V Marjanovićevo avtomobilu je policija našla dve ukradeni usnjeni torbici in nekaj oblačil. Cvetanovskega pa so zasačili na italijansko-jugoslovanskem mejnem prehodu Lipica, kjer se je nameraval vrniti v Jugoslavijo. Vsakega od njih so obsodili na 2 meseca zopora in 200.000 lir denarne kazni. Sodišče je pri zaročencih Ivanovićevi in Marjanoviću upoštevalo olajševalne okoliščine, Cvetanovski pa je moral kazen preseleti.

V koronejskem zaporu se je znašel tudi 28-letni Zdravko Korić iz Reke, ki ga je italijanska policija prišla v blagovni hiši »Standa«. Ob pregledu njegove sobe v enem od tržaških hotelov je policija našla precej kosov moških oblek, katerih vrednost ocenjujejo na milijon lir.

Kradejo tudi »svoje«

Poleg kraj so zabeležili tudi primere posilstva in umora.

S čim vse se ukvarjajo nekateri naši državljani, ki jih v Trstu odkrivajo pri kraji, nam kaže tudi primer dveh Splitčanov. Ferzi Beka (29) in Dragan Leskor (27) sta bila aretirana, ker so ju na avtobusni postaji

v Trstu prijeli s 33 majicami, 14 pari kavbojk in tremi jaknami v vrednosti okoli milijon lir. Blago sta nakradla v prodajalni »Tino shop«, ki je v Ulici Trento 5. Pri kraji sta uporabila trik, ki pa jima ni uspel. Priskrbeli sta si namreč pečat z napisom »pagato«, kar pomeni plačano. Odtisnili sta pečat na račune in v miru prevzela blago.

Kraje se dogajajo v prodajalnah, pa tudi na drugih nenavadnih mestih. Italijanski miličniki iz Gorice so ulovili ljubljancina Aleša Simončiča (35) in Zorana Živkovića (39), ki sta v cerkvi v Mošu okradla posodo z dobrovoljnimi prispevki, v kateri je bilo 100.000 lir.

Na avtomobilskem odpadu na Majnici je Mirko Teofilović iz Nove Gorice poizkušal ukrasti rabljen volan iz avtomobila. Čeprav je trdil, da ga je lastnik odpada odpeljal v nek prostor, kjer ga je poizkušal preteptati, mu tega niso mogli verjeti.

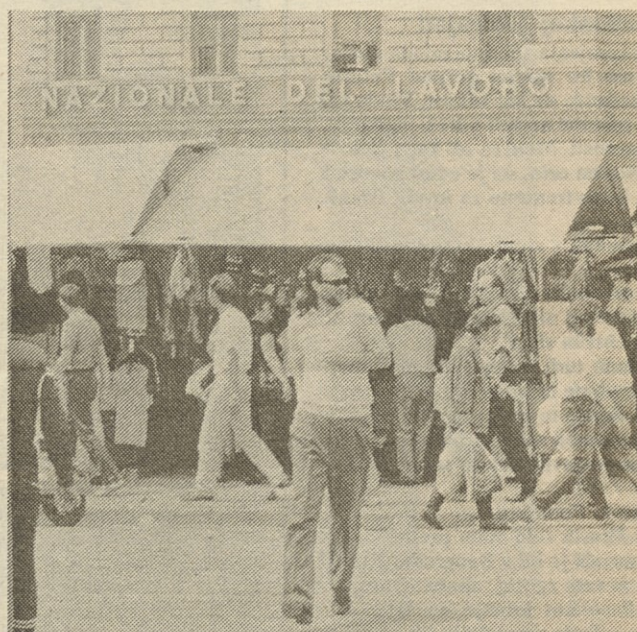
Avtomobili z jugoslovansko registracijo so po kratkem zaustavitju ponovno cilj vlomilcev v Trstu, ki iz avtomobilov odnašajo vredne stvari. Nedavno tega so na tak način prijeli dvojico Jugoslovancev Abdulvehabija Sabahdina (20) in Karisima Zaima (20), oba iz Novega Pazarja. Vlomila sta v ulici Valdirivo v parkirani avtomobil naše registracije, iz njega odnesla večjo plastično torbo s kupljeno obleko in motorno pilo. Na lastnikovo srečo ju je policija prišla, medtem ko so številne podobne kraje ostale neodkritke.

V koprskem zaporu sta se znašla M. V. (38) in S. M. (22) iz Gline, ki sta ob koncu aprila lani v nočnih urah napadla in z nožem ranila taksista Maria

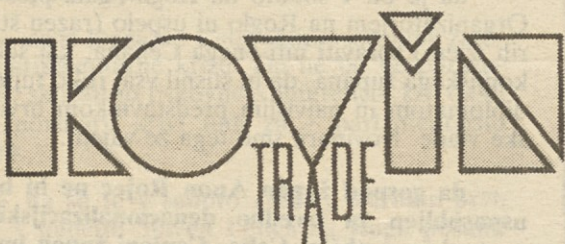
Derina (58) iz Milj blizu Trsta, vzela sta mu taksi vreden okoli 20 milijonov lir in pobegnili. Na taksi sta pripela registrski tablici z zagrebško registracijo in uspelo jima je kar nekaj časa voziti, vse dokler Vučinić ni povzročil prometno nesrečo v bližini policijske postaje v Glini. Tako so miličniki razkrinkali lopova, ki so ju že iskali.

Nedavno tega je tržaško sodišče v odsotnosti obsodilo Darka Vukomanovića (26) iz Sarajeva na doživljenjski zapor zaradi umora, ki ga je povzročil 23. aprila 1983 v tržaški ulici Coroneo. Takrat je v njihovem stanovanju umoril Carnelio Babić (60) in težko ranil njegega moža Matthasa (69). Kot je sodišče ugotovilo, je Vukmanović pri družini Babić delal kot šofer, zato je večkrat spal pri njih. Carnelio je ubil z brenastim kipecem v trenutku, ko ga je le-ta zasačil pri kraji, zatem pa je napadel tudi njegega moža in misleč, da je ubil tudi njega, pobegnil iz kraja zločina, zabrisal sledove za seboj. No, mož je lahko pojasnil zločin.

Vsi žeparji, tatovi in vlomilci, ki jih miličniki ulovijo v Trstu in okolici, najpogosteje presedijo kazni v tržaških zaporih Coroneo. Med zaporniki je navadno precej tužcev, kar dve tretjini, med temi pa je največ Jugoslovancev. Veliko je tudi emigrantov iz Afrike in Azije. Njihovo število raste iz leta v leto, trenutno jih je okoli 2 milijona. Jugoslovanskim zapornikom (med njimi je veliko Romov) v Coroneu, za katerega velja, da je eden najhujših zaporov na Apeninskem polotoku, ne dovolijo izhoda v mesto, saj bi gotovo poizkušali pobegniti.

PETROL z vami na poti

Zunanja trgovina p. o.
Celje, Mariborska 7

Poslovni predmet našega podjetja obsega:

- izvoz in uvoz črne in barvne metalurgije, kovinsko finalnih proizvodov
- uvoz in izvoz bele tehnike in široke potrošnje
- specializiran uvoz investicijske opreme vseh vrst
- izvajanje investicijskih del v tujini
- poslovanje v maloobrobnem prometu

zastopanje tujih firm:

- NEMČIJA: GMN, INTENSIV FILTER, ABIG-WERKE, BMC, BUDERUS
- AVSTRIJA: FESTO, SCHINZEL, ARTWEGER, LANDIS & GYR, KLUDI
- ITALIJA: OME, CEMB
- BELGIJA: BINKS

Poslujemo preko podjetij v tujini z udeležbo našega kapitala:

CARMETAL, Avstrija, UNIMERCAT, Nemčija, RESCO, Italija, APRIMEX, Kenija in EURO PACIFIC, Hong Kong
in predstavništvo s sedežem v Moskvi in Minsku, v Pragi in Bratislavi, Bukarešti, Berlinu, Pekingu in Varšavi.

LJUBLJANA

Še je poštenost

V teh dneh so mnogi dobili od magistra Braneta Gradišnika oziroma njegove agencije vrnjen denar za predplačilo knjige »Kdo je kdo za Slovence«. Magister je pred približno pol leta povabil k sodelovanju številne znane Slovence in pozval tudi k predplačilu. Pokazalo se je, da je odgovorilo le okoli pol povabljenih. Zakaj, ni mogoče odgovoriti.

No, vse le ni bilo zaman. S področja znanosti, tehnologije, medicine bo delo nadaljevala založba Fagopyrum (Dravljje). To knjigo bo mogoče posebej naročiti.

Kar zadeva Gradišnikovo vračanje, je ta ravnal kar pošteno.

Vsem je obračunal 8-odstotne obresti in dobili so po 608 dinarjev. Razume se, da je bila inflacija višja. Če je Gradišnik s prednaročili zbrani denar vezal ali obračal v kakšni interni banki, pa je kakšen dinar tudi zaslužil. To so seveda le ugibanja. V celoti vzeto je treba ponoviti, da je ravnal pošteno. To za mnoge druge ni moč trditi, saj ponavadi zavijejo v smer, ki bi jih lahko rekli »trend Grubelič«.

ČRNOGRADITELJI

Radikalni izvršnik

Škofjeločanom ni jasno, koliko črnih gradenj imajo v svoji občini, saj je večina črnograditeljev priključena kar na elektriko svojega sosedu in jim tako sploh ni treba zaprositi za legalizacijo črne gradnje. Mnogim je namreč uspelo črno gradnjo celo vpisati v zemljiško knjigo. Predsednik izvršnega sveta v Škofji Loki je najbrž želel, da se na začetku vzame apetit po nezakoniti gradnji hiše, vikenda ali celo teniškega igrišča. Zato je predlagal nadvse radikalni zakon, po katerem naj bi črnograditelj plačal kazen v višini vrednosti črne gradnje. Meni namreč, da je edina rešitev, če se lastniku ne bi splača-

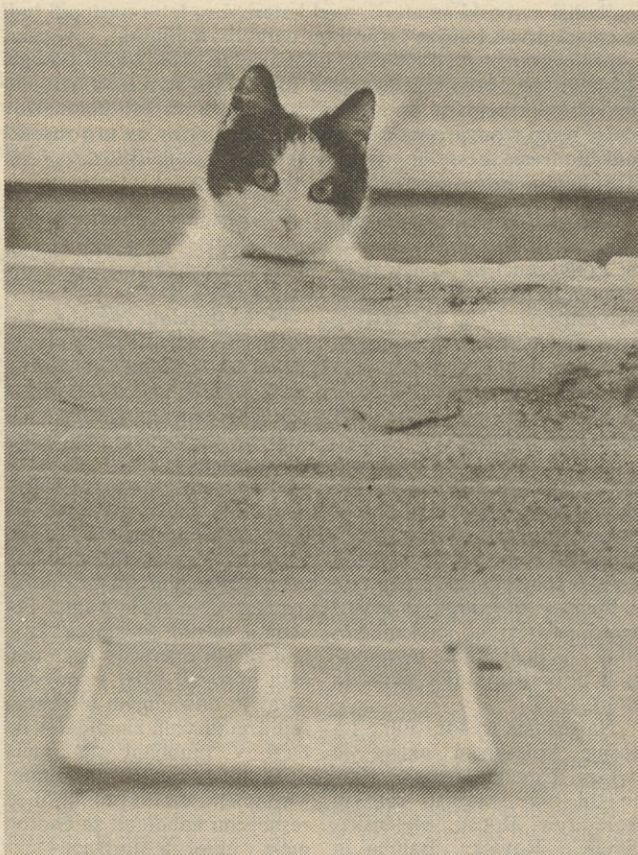
lo na črno graditi. Vse je namreč računica. No, izvršni svet se je nad njegovim predlogom zmrdoval čes, to bi pa le bilo prehudo. Morda imajo pa tudi sami kakšen greh ali vsaj grešno misel, saj je najbolje drago graditi tedaj, ko še sploh nisi zasadil lopate, marveč le zbiraš dovoljenja.

Medtem pa škofjeloške inšpektorje še naprej črnograditelji prehitevajo. Ko inšpektorji globoko razmišljajo, raste črna gradnja celo v bližini same občinske zgradbe. Kdo ve, ali imajo od nje res korist zgolj črnograditelji?

Lani se je 42 lastnikov črnih

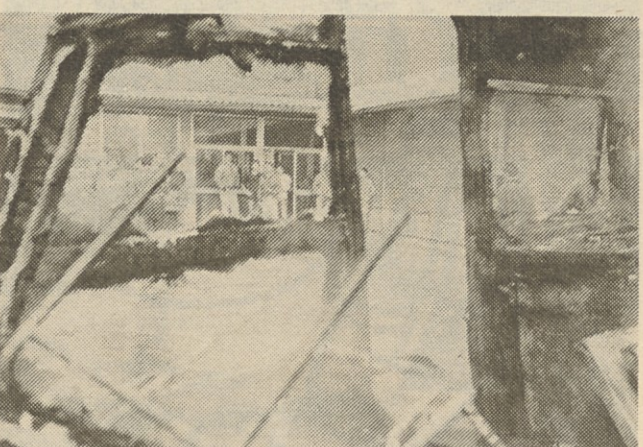
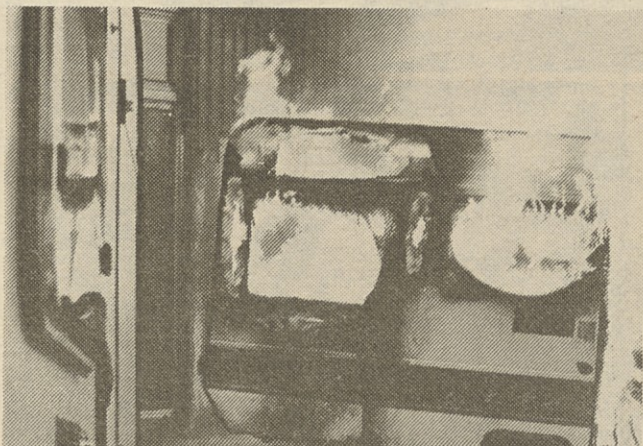
gradenj odločilo za njihovo legalizacijo in tako so prijavi 32 stanovanjskih hiš, 10 vikendov in 10 teniških igrišč. Največkrat soje ti objekti na odlični kmetijski zemlji in mnogi investitorji jih (po veljavni zakonodaji) najprej vpišejo v zemljiško knjigo (kako absurdna zakonodaja), zatem pa uradno dokazujejo, da stoji črna gradnja na stavbni parceli s pripadajočim funkcionalnim zemljiščem. Ta-

ko se namreč po zakonu imenuje zemlja, na kateri stoji objekt, četudi gre po družbenem planu za 1. območje kmetijskih zemljišč. S sentimentalno popustljivostjo seveda tudi sedanja škofjeloška vlada stvari ne bo spremenila, čeprav se je njen predsednik odločil, da se bo, če ne gre drugače, sam boril z mlini na veter. Ali bo imel minister Jazbinšek ob tem slabo vest, bomo videli.

FOTOREPORTAŽA

Praktični pouk: kako gorijo prikolice

MURSKA SOBOTA

Pajčevinasto nebo

Vsa leta nazaj so se pristojni v Murski Soboti trudili, da so razne instalacije in napeljave spravili pod zemljo, predvsem zaradi lažjega vzdrževanja in zunanega videza mesta. To jim je uspelo predvsem v novjših pozidavah ulic in naselij v mestu. V starih predelih pa so še vidne nad ulicami električne žice za dovod k hišam, za ulično razsvetljavo in pa vseč kajli telefonskega omrežja. Če se med to obstoječo mrežo pojavi še kakšen splet žic, ni tako hudo. Če se pa pojavi nova mreža kablov v urejenih predelih mesta, kjer so vse stvari, ki bi kvarile zunanji videz naselja, skrite pod zemljo, je pa to zelo neodgovorno.

Tako so se v zadnjih dneh pojavili nad zelo urejenimi predeli mesta M. Sobotu kabli satelitske kableske televizije, ki jo naročniki po mestu že težko pričakujejo. Kabli so napeljeni čez ulice in zelenice od hiše do hiše v različnih višinah in pod različniki kot tako, da je ta »okras« mesta še bolj viden in poudarjen. Naročniki že težko pričakujejo dokončno dograditev kableske televizije, vendar je niso želeli imeti v taki obliki. Ne nudi jim pravega užitka večji izbor dobrih televizijskih programov v lepem urejenem ambientu okrog TV sprejemnika v dnevni sobi, če jim je pa zaradi tega pokvarjen zunanji videz hiše in celo ulice.

Krajani želijo najti krivca, toda tega je v današnjih časih še vedno težko najti. Pri tem obstaja bojazen, da bi v primeru plinifikacije mesta, ki jo tudi načrtujejo, ponovili isto napako, pa bi še plinske cevi napeljali nad ulicami od strehe do strehe. Takrat pa M. Sobotu zanesljivo ne bo več eno od najlepše urejenih mest v Sloveniji.

Skupaj z nami – uspešna in cenejša gradnja

Članstvo v stanovanjski zadrugi Graditelji vam omogoča:

Brezplačno pridobitev dovoljenja za izvedbo manjših gradbenih del

Brezplačno svetovanje in strokovna pomoč v vseh fazah izgradnje

Ugodni kreditni pogoji

Obročno odplačevanje gradbenega materiala

OBIŠČITE NAS, NA ENEM MESTU UREDITE VSE!

Dodatni popusti pri nabavi gradbenega materiala

Možnost blagajniških vplačil brez provizije

Prizadetim ob poplavi nudimo še dodatne ugodnosti

KOMPLETNI INŽENIRING: PRIPRAVE, PROJEKTIRANJE, IZVEDBA IN GRADBENI NADZOR

MIERX
STANOVANJSKA ZADRUGA
GRADITELJ

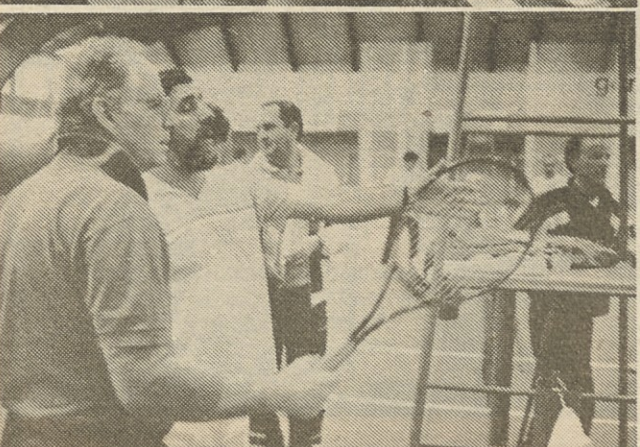
63000 Celje Ulica 29. novembra 16
telefon (063) 21-352
telex 33513 yu merxce

FOTOREPORTAŽA

Tenis na visoki ravni

Minuli petek in soboto so se diplomati, politiki in novinarji na Rogli dodobra namučili. Zanimivo, da so tudi priznali. Problem je v tem, kar je za tenis, ki bi zagotavljal boljšo kondicijo, premalo časa. Je pa treba dodati, da so se veliko dogovarjali, tudi med igro kaj popili, na koncu pa si čestitali.

In še uradni vrstni red (med 24 tekmovalci): 1. Ciril Ribičič, 2. Waren Zimmermann, 3. Zdravko Švegar, 4. Andrej Žlebnik, 5. Tone Vogrinec, 6. Jože Jagodnik, 7. Mičo Dušanović, 8. Aleksander Lucu, itd.

S KOLESOM DO USPEHA

Pagon hoče v Stuttgart

Na otvoritvi letošnje mednarodne sezone v predmestju Trsta po slovensko Lonjeru in po italijansko Logneru, kjer živijo izključno Slovenci in kjer imajo kolesarski klub Adria, ki že petnajsto leto uspešno organizira kolesarsko dirko Trofeja združenja slovenskih športnih društev v Italiji, na kateri nastopajo najboljši evropski amaterji, med katerimi so letos nastopili tudi svetovni prvak Italijan Gvardi ter najboljši italijanski, sovjetski, čehoslovski in jugoslovanski kolesarji, je velik uspeh dosegel 24-letni lesni tehnik iz kranjske Save Aleš Pagon. V izredno močni konkurenci je po razburljivem finišu na 140 kilometrov dolgi progi s povprečno hitrostjo 45 kilometrov na uro zasedel odlično tretje mesto in požel burne ovacije domačinov.

Tuji kapital prinaša evropska merila

»Priznati moram, nisem pričakoval, da se bom v tako močni konkurenci na koncu boril za prva tri mesta. V dobre zimске priprave že na začetku sezone dajemo sadove in upam, da bo tako tudi v glavnem delu sezone,« je izjavil slavjenec.

— In kaj pričakujete od glavnega dela sezone?

»Želje so eno, realnost drugo. Veliko nas je, ki želimo nastopiti na Svetovnem prvenstvu v Stuttgartu. Vse bo jasno julija, ko se bo zvezni kapetan Cvitko Bilič odločil. Upam, da si bom z dobro formo in uvrstitvami na številnih letošnjih velikih mednarodnih tekmovanjih priboril mesto v ekipi za Stuttgart.«

Na seznam za vse velike letošnje kolesarske akcije je zvezni kapetan Cvitko Bilič uvrstil tudi šestčlansko celjsko kolesarsko ekipo, Bončo, Melanška, Šmerca, Rovščka, Baloha in Ugrenovića. Celjski biciklizem je pred kratkim dobil še eno veliko priznanje. Na seji KZJ so za novega direktorja članske reprezentance Jugoslavije soglasno izvolili Edija Krajnc, tehničnega direktorja Merxa, pred enajstimi leti ustanovitelja sedanega kluba. Od takrat do danes dosega najmlajši športni kolektiv v Celju izredne rezultate in trenutno je po trditvah vseh kolesarskih strokovnjakov najmočnejši članski kolektiv v državi.

»Žal nas mnogo bolj cenijo zunaj kot doma v Celju. Letos slavimo v Celju pomemben jubilej kolesarstva — 200-letnico ustanovitve prvega kolesarskega kluba. V počastitev te obletnice bo v Celju štart letošnje dirke po Jugoslaviji in dirke na kronometer s štartom in ciljem v Celju in obratom v Žalcu. S pripravi na to pomembno tekmovanje, eno najstarejših v svetu, letos je 46. po vrsti, smo pred kratkim člani organizacijskega odbora dirke sezna-

nili župana Antona Rojca, predsednik TKS Lada Gobca in predstavnike turističnih organizacij Celja.«

— Na seznamu zveznega kapetana Cvitka Biliča za reprezentančne nastope v tej sezoni je šest Celjanov. Kdo izmed njih ima realne možnosti za nastop na svetovnem prvenstvu v Stuttgartu?

»Računam, da bi iz te šestčlanske ekipe lahko nastopili na svetovnem prvenstvu in to Ugrenović in Baloh v ekipni vožnji, Bonča in Šmarc v posamičnem delu tekmovanja. Seveda je tu tudi Melanšek, ki je lani zaradi operacije roke dalj časa miroval. Zdaj je povsem zdrav in na zadnjem testiranju reprezentančnih kandidatov n. FTK v Ljubljani sta imela z Bončo najboljši rezultate. Verjamem, da bo tudi on med resnejšimi kandidati za eno od mest v ekipi za Stuttgart.«

— Merila za nastop na olimpijskih igrah v Barceloni so zelo visoka. Ali je realno pričakovati, da bo kdo od Celjanov sodeloval na največjem svetovnem kolesarskem summitu?

»Mislim, da bo v Barceloni na olimpijadi končno nastopil tudi eden od celjskih kolesarjev. Kljub visoko postavljenim kriterijem sem optimist in računam, da bosta nastopila najmanj dva iz te šestčlanske ekipe.«

— Ekipa je po kraju bivališča zelo heterogena. Kako so se fantje med seboj ujeli?

»Zelo dobro. Trener Stane Velikonja je zelo zadovoljen. Vsi pridno trenirajo, se na pripravi in dirkah dobro razumejo, kar je predpogoj za tekmovalni ekipni uspeh. Kapetan ekipe je izkušeni Janez Lampič, desna roka trenerja Velikonje in s svojimi bogatimi izkušnjami veliko pripomore k uspehu ekipe.«

— Kateri so poleg nastopa na svetovnem prvenstvu v Stutt-

gartu še cilji ekipe Merxa v letošnji sezoni?

»V domači konkurenci želimo povečati zbirko kolajn z državnih prvenstev. Kot selekcija Jugoslavije bi se radi udeležili dirke po Jugoslaviji. Vseh šest reprezentativnih kandidatov bi rado z dobrimi rezultati upravičilo zaupanje zveznega trenerja Cvitka Biliča. Ne smemo pozabiti tudi mladince, dvakratnega državnega prvaka Saša Svibna, ki je zagotovo potnik na mladinsko svetovno prvenstvo v ameriški Colorado Springs. Mislim, da bo Sviben imel v mladinski konkurenci glavno besedo.«

Kakšna pooblastila imate kot direktor članske reprezentance Jugoslavije?

»V glavnem skrbim za denar. Koledar letošnjih tekmovanj je zelo bogat in če hočemo nastopiti na vseh tekmovanjih, moramo pravočasno poiskati vire financiranja. Zaenkrat je vse v redu.«

— Kaj po vašem mnenju Merxu manjka, da bi postal vrhunski klub, cenjen ne samo v domačih razmerah?

»Na prvem mestu je kadrovska problematika. Klub bi potreboval dobrega strokovnjaka za delo z mladimi kolesarji. Nadalje potrebuje strokovnjake za razna tehnična opravila, mehanike, maserja, psihologa. Z njimi bi zagotovili minimalne pogoje za kvalitetno delo, kar bi sčasoma prineslo tudi vrhunske rezultate. Za zdaj smo za delo s pionirji angažirali Janka Podmiljščka, nekdanjega kolesarja našega kluba. Mnogo na nas v letošnji sezoni pomeni nakup kombija citroen za devet oseb. Upam, da nas bodo zaradi naših uspehov končno tudi doma obravnavali enako kot druge športe, ki pa, moram poudariti, ne dosegajo takšnih uspehov kot mi,« je dejal Edi Krajnc, novi direktor članske kolesarske reprezentance Jugoslavije.

SEDMA ZVEZDICA KEGLJAVK EMA

Priznanja zlatim

Celjske kegljavke Marika Kardinar, Sonja Mikac, Tanja Gobec, Biserka Petak, Ljuba Tkalič, Mira Grobelnik, Jožica Seško, Metka Lesjak in Marijana Seško ter trener Lado Gobec bodo v zgodovino jugoslovanskega kegljanja prišli kot prva ekipa, ki je naslov državnih prvakinja osvojila brez poraza. Sedmi naslov državnih prvakinja, od tega zadnjih pet osvojenih zaporedno, je celjske kegljavke uvrstil v najbolj uspešne slovenske in jugoslovanske športne kolektive. Z letošnjo zmago v državnem prvenstvu so si Celjanke priborile pravico do nastopa na tretjem svetovnem ekipnem pokalu, ki bo od 3. do 5. oktobra v Celju.

Po končani zadnji tekmi letošnje sezone proti Varteksu je predsednik KZJ in predsednik Svetovne kegljaške federacije za asvaltno sekcijo, Ljubljčan Avgust Likovnik, kegljavkam Ema in njihovemu trenerju predal zlate kolajne. Istočasno je bil po kriterijih KZS Emo proglašen za najboljši klub v Sloveniji, Sonja Mikac in Tanja Gobec pa so bile za uspehe na republiških tekmovanjih nagrajene z zlatim kegljem.

V imenu sponzorja Ema je praktične nagrade tekmovalkam in njihovemu trenerju predal podpredsednik kluba ing. Tomaž Milač.

Bianchi v Krškem

V sredo bo znana italijanska firma za izdelavo športnih koles Bianchi s svojim predstavnikom za Jugoslavijo Delta Team iz Krškega v Delavskem kulturnem domu »Edvard Kardelj« v Krškem uradno predstavila svoje izdelke namenjene jugoslovanskemu trgu. Na prvi jugoslovanski promociji bodo razen kolesarjev, ki vozijo kolesa te firme ter predstavnikov klubov, prisotni svetovni prvak in zmagovalec Giro di Italia Felice Gimondi, in znana imena slovenskega političnega in športnega življenja Jože Smole, Vlado Fumič in Bojan Udovič.

MIROTEKS

INDUSTRIJSKA PRODAJALNA
Zidanškova 27, Celje

To je trgovina z najcenejšim ženskim in moškim spodnjim perilom, največjo izbiro body-ev, pižam, spalnih srajc, halj, svilenih nogavic in kopalk.

Pridite in se prepričajte!
HVALA ZA ZAUPANJE

TUJI KAPITAL PRINAŠA EVROPSKA MERILA

Časnikarske hiše na prepihu

Hrvaški časniki pod Maxwellovo taktirko. Neusmiljena borba za profit. Ali bo tuji kapital uveljavil »evropske norme« v časnikarstvu – en zaposlen na 1000 izvodov naklade? »Vjesnikova« hiša ne ve kam z »viški ljudstva« v redakcijah...

Javnosti je že nekaj časa znano, da je magnat in znan založnik številnih (desničarskih) tabloidov in časnikov na Zapadu Jan Ludvik Hoch alias Robert Maxwell, sklenil vložiti v informativni sistem na Hrvaškem toliko »svežega« kapitala, da bo postal 40 odstotni lastnik celotne »Vjesnikove« hiše, vključno z vsemi revijami, tiskarno, prodajno in grafično službo ter celo od »Vjesnikove« hiše odcepljenega »Večernjeg lista«. Pravtako bo postal solastnik 3. programa Hrvaške televizije, najzanimivejše lokalne zagrebške (mladinske) radijske postaje »Radio 101« in hrvaške tiskovne agencije »HINA«. Le ta naj bi se po »lucidni« ideji, ki se je v hipu utrnila gospod Maxwellu, poslej imenovala »CRONA«. Ob vsem tem naj bi Maxwell postal še solastnik Tovarne papirja v Zagrebu, ki je trenutno v neznanskih gospodarskih težavah.

Kakor hitro se je ta informacija pojavila v javnosti, so se začele pri naših sosedih na Hrvaškem, pa tudi drugod po Jugoslaviji, razprave in javne polemike, kaj pravzaprav za naše časnikarstvo, njegovo avtono-

mijo in svobodo pomeni tuji kapital. V minulih dneh je bilo popisane veliko papirja o tem ali bo prišlo do pretirane komercializacije javnega obveščanja pod vplivom tujega kapitala; ali bosta tudi svoboda tiska in demokracija podrejeni profitu; ali bo javno obveščanje postajalo »populistično« in podobno.

O teh stvarih so razni časniki in avtorji različno pisali, vendar pa nihče ne dvomi, da je Maxwell prišel na Hrvaško, da bi si z naložbami v časnike, radio in televizijo ter informativni sistem, temeljito povečal profit.

Veliko, veliko manj pa je bilo razprav o tem, kaj tuji kapital pomeni za odnose in profesionalizem znotraj novinarskih oziroma časnikarskih hiš. O tej »neprijetni« temi so časnikarski kolegi na Hrvaškem bolj sramežljivo pisali in le tu in tam se je pojavilo razmišljanje, da bi utegnil novi lastnik, ki ima namen s časnikom ustvarjati profit, spremeniti tudi kaj v doslej »naših skupnih«, poslej pa »njegovih« časopisnih hišah, ki so bile doslej vse prej kakor pa vzor dobrega gospodarjenja in

dela po »tržni logiki razvitega zapadnega sveta«.

PREVEČ NOVINARJEV

V zvezi s tem je Hido Bišćević, glavni in odgovorni urednik »Vjesnika« v razgovoru za splitsko »Slobodno Dalmacijo« (le-ta, mimogrede povedano, ni v »Vjesnikovi« hiši, zato o tem piše bolj brez »dlake na jeziku«) jasno povedal, da bo treba potem, ko bo Maxwell vložil kapital v »Vjesnikovo« hišo, povleči nekaj zelo konkretnih in »nepopularnih« potez med drugimj bodo morali v »Vjesnikovi« hiši »rešiti tudi problem viška zaposlenih«, kar je »tako in tako problem celotnega socialističnega gospodarstva, ki je bilo navajeno na ekstenzivno zaposlovanje brez spoštovanja profesionalnih kriterijev«. Če bi te spretne »diplomatske« izjave Hida Bišćevića prevedli v vsem razumljiv jezik, bi lahko rekli takole: Ko (in če) bo gospod Maxwell postal solastnik »Vjesnikove« hiše, ne bo v »svoji hiši« »redil« nobenega, ki mu ne bo s svojim profesionalnim delom prinašal profita. Skratka, gospod Maxwell se bo mnogim »zahvalil« za sodelovanje z »Vjesnikovo« hišo, ko je le-ta bila še last samoupravljalcev...

In kakšno bo število zaposlenih novinarjev in drugih v redakciji, da bo le-ta gospodu

Maxwellu prinašala profit? Odgovora na to očitno še nihče natančno ne ve, vendar je bojda gospod Maxwell spomnil (za začetek?) na »jasen evropski kriterij« – to pomeni en zaposlen v redakciji časnika za vsakih 1000 izvodov naklade. »Vjesnik« ima v redakciji sedaj 190 zaposlenih, prodaja pa okoli 80 tisoč izvodov časnika. Po »evropskem kriteriju« bi bilo torej samo v tej redakciji 110 zaposlenih preveč, vendar pa je gospod Maxwell znan po tem, da dela vse »nad evropskimi kriteriji«, saj sicer ne bi ustvarjal nadpovprečnih profitov...

Ob tem se velja spomniti tudi izjave, ki jo je v nedavnem intervjuju za tektnik »Evropa« dal slovenski minister za informiranje Stane Stanič, ki meni, da se v redakcijah časnikov v Sloveniji precej lagodno dela... Minister verjetno že ve, saj je dolgo delal v slovenskem časnikarstvu... Če bodo bodoči lastniki časnikov v Sloveniji začeli uporabljati »evropske kriterije«, potem bo to povzročilo precej sivih las tudi ljudem v naših časnikarskih hišah. Kar poskusimo preračunati...!

Gospod Maxwell pa s svojo »profitno logiko« začenja v hudo zadrego spravljati tudi zagrebške (in morda še kakšne!) televizije. Zagrebška televizija, ki »proizvaja« dva programa – o njihovi kvaliteti naj vsakdo sodi sam – ima skupno 1700 zaposlenih. Gospod Maxwell pa je dejal, da bo treba 3. program televizije, ki ima kakor vsi novi programi ambicijo biti najboljši, delati z okoli 60 ljudmi. Seveda na začetku, dokler se stvar ne uteče, potem bo mogoče tudi ta program delati s kakšnim človekom manj...

Hido Bišćević pravi, da so v »Vjesnikovi« hiši na »boleče rešitve na kadrovskem planu že psihološko pripravljene« ter da imajo tudi že razdelan »plan amortizacije socialnih udarov«. »Viške ljudstva« že sedaj poskušajo kanalizirati v več smerih, sicer pa že opažajo, da nastaja napetost med tistimi, ki z delom »držijo hišo pokonci« in med tistimi, ki sodelujejo predvsem pri stroških redakcije...

Naše časnikarstvo se torej odpravlja na »psihološke priprave« pred »vstopom v Evropo«...

KRANJ

Po radiu tudi televizija

V Kranju prihaja do pravega medijskega pritiska. Ob prisotnosti vseh republiških sredstev obveščanja, imajo še svoj Gorenjski glas, lokalno radijsko postajo, vse pa kaže, da je precej možnosti, da dobijo tudi svojo lokalno televizijsko postajo.

Zasebna delniška družba Tele-TV ima namreč praktično precej možnosti, da preko kableske televizije vpelje tudi svoj program. Generalni manager firme Iztok Škofic pravi, da stvari pravno še niso urejene, vendar gre pri stvari praktično samo za vprašanje časa in, seveda, monopola, ki ga ima sedaj TV Slovenija.

Tele-TV s precej velikimi koraki vstopa v mesto in njegovo okolico. V krajevnih skupnostih Primskovo in Bratov Smuk so že napeljali svoje kable in so dobili tako za sedaj že 800 naročnikov. To je bilo lani poleti, sedaj pa se istočasno dogovarjajo na večih straneh ter računajo, da bodo do konca leta pokrili tri četrtine mestnega področja.

Zanimivo je, da gre za precej boljši odziv ljudi, kot je bilo to pred časom, ko je dala pobudo za kablesko televizijo takratna SZDL. Pripomb in pomislekov je bilo namreč toliko, da predlog ni uspel. Iztok Škofic pojasnjuje, da gre sedaj v osnovi za drugačen pristop.

Še vedno naj bi se namreč po Sloveniji dogajalo, da posamezne krajevne skupnosti organizirajo zbiranje denarja za kablesko televizijo. Ljudje stvari plačajo, vendar podjetje, ki stvar napelje, s tem opravi svoje. Ker se vse pač stara in kvari, televizijska tehnika pa napreduje še s hitrimi koraki, v praksi največkrat ni nikogar ki bi napeljavno vzdrževal, saj je vse skupaj praktično v lasti tistih, ki so dela financirali. Dodatno slabo voljo povzročajo še divji priključki, ker kablesko televizijo največkrat priključijo na skupinske antene in se tako lahko vključijo v kablesko televizijo tudi tisti, ki je niso plačali.

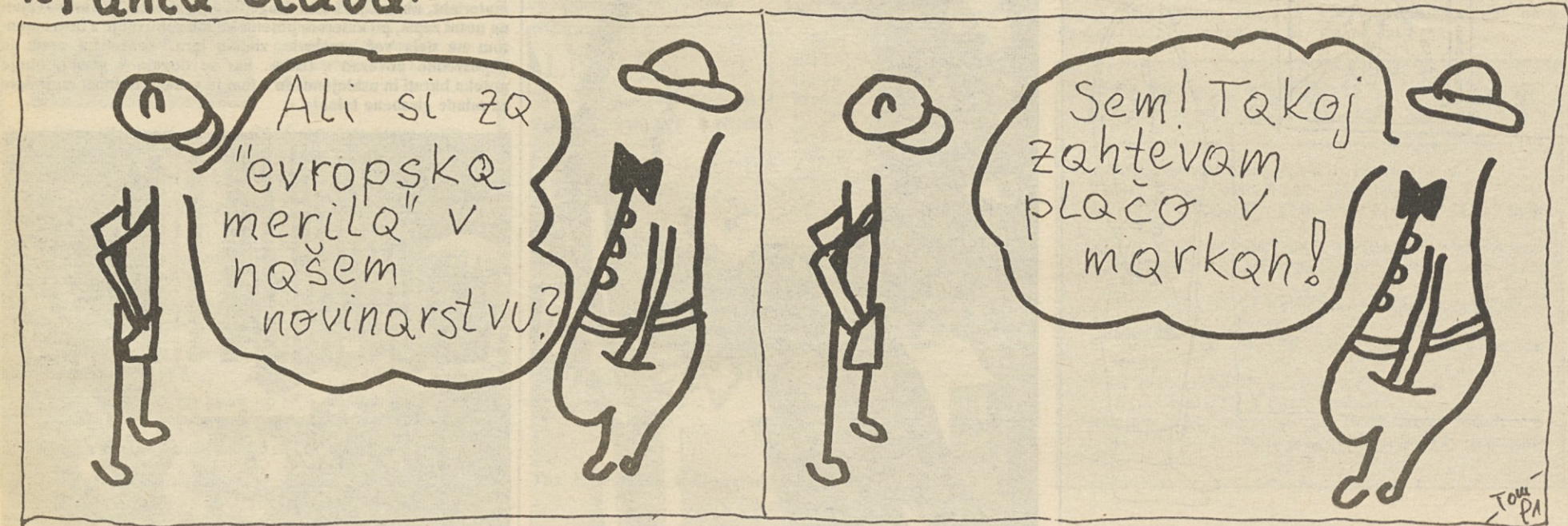
Na Tele-TV pravijo, da je njihov pristop v osnovi drugačen. Cena za pristop znaša v dinarski protivrednosti od 266 do 700 DEM. To je cena za priključek, sama mreža pa ostane v lasti družbe. Zato »naročniki« plačujejo še 10 DEM mesečno za kvalitetno vzdrževanje in dopolnjevanje sistema. Vsak naročnik je priključen ločeno, ker pa jih vodijo računalniško, lahko tudi vsakega, ki ne poravnava mesečnih obveznosti, zelo hitro in enostavno izključijo.

Tele-TV ponuja 22 programov. Izбира po svoji presoji, na enem od kanalov pa naročnike obvešča o stanju kableskega sistema. Računajo, da bodo, čim bo to mogoče, na enem od kanalov ponudili tudi lokalno televizijo, za katero bo zagotovilo veliko zanimanja. Lokalne vesti, politika in ponudba trgovin, so v lokalnem okviru vedno zanimivejše kot npr. ponudba trgovine iz nekega oddaljenega kraja. Tisto, kar na republiški televiziji pomeni izključno reklamo, je na lokalni lahko tudi koristna informacija.

V Kranju je sicer uveljavljenih že nekaj podobnih kableskih sistemov. Seveda bo imela smisel lokalna postaja samo, če bo prišlo do njihove povezave. Vsekakor je tudi na tem področju veliko novega (največ seveda trenutno v KS Vodovodni stolp, kjer teče akcija). Medtem, ko prihaja na Radio Kranj do strankarskih podtikanj, žalitev in zmerjanj, nastaja zasebna TV postaja nekako umirjeno. Je že tako: za nekaj »družba« pokloni denar, drugje pa ljudje gledajo na vsak svoj dinar, kako ga bodo obrnili. Očitno lep primer, da ne gre brez čistih lastninskih odnosov.

~Puhla Glava~

AUDIČARIJE Glumci

Tam, kjer ima hudič mlade, je TVS. Komaj se rešijo Šprajčevih pripovedk o trpljenju slovenskih izobražencev tam od leta 1968 pa do danes, že prihrumi Drozg in pričujočim prostreže z enakimi dogodki, to je mučenja kmečkega življa iste narodnosti z ljubeznijo. In komaj so na TVS pošilhtali te epizode, a ni hudič, že se pojavi nova drama!/? Skupina podpisnikov odprtega pisma ne bo več trpela javnosti, pritiskov pa tudi kritik ne, dogajanje okrog merjenja moči in delitve političnega vpliva na Televiziji, pišejo, je pa sploh too much.

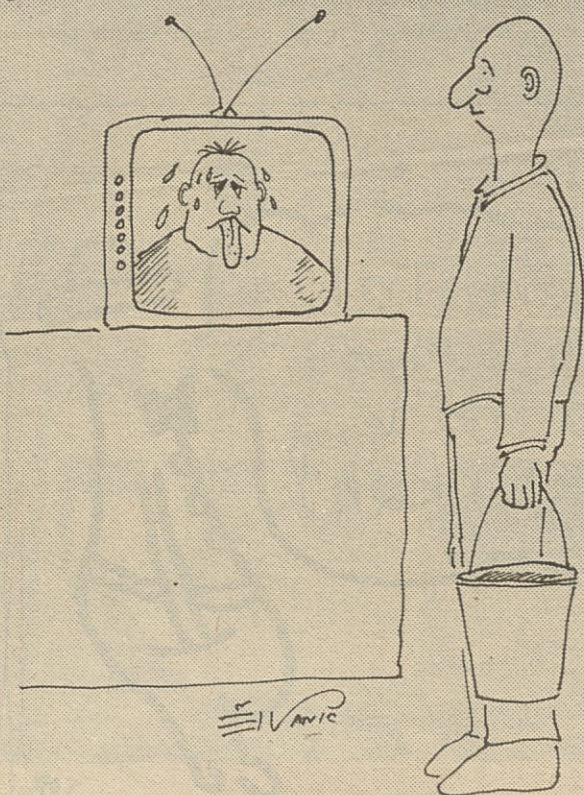
Televizarji so novinarje vrgli na finto že lani, ko so zaradi Janše oziroma njegove izjave, da bodo plesali Labodje jezero – s črnim labodom Stanetom Staničem v sreči – napovedali stavko, ki naj bi ohromila promet in druge ljudi. Stavka, ki so jo dramatično prikazovali z njihovim naravnim mrtvim okoljem (mize in deček s piščalko) je trajala kakšno uro, a je zadovoljvala, da so se televizijski šefi obdržali, pa še to zadoščenje so imeli, da jih z njihovih položajev niso pustili njihovi lastni ljudje, se pravi novinarji. Ostali poldrugi milijon Slovencev se je solidariziral z njimi, saj se zaradi tiste ure, za katero so bili pri gledanju TVS na škodi, niso razburjali, pravzaprav so bili s tem čisto zadovoljni.

Stavkajoči so bili seveda prepričani, da tvegajo svoja življenja za neodvisno novinarstvo, in se jim je šele čez čas posvetilo, kakšnega hudiča so si zakuhal.

No, zdaj ko so na TVS prišli novi šefi, so si tisti, ki so doslej najbolj garali, bili »najbolj izpostavljeni javnosti, pritiskom in navsezadnje kritiki«, izmislili novo potegavščino. Ki pa ji je tokrat nasledlo precej manj ljudi. Kako smo jih mi, ki jih iz dneva v dan gledamo (sami pravijo, da so najbolj izpostavljeni javnosti) pogruntali? Lahko, imamo izkušnje in slabe živce. Dokler se je njihov najvišji, Bajželj, kot lev bojeval za to, da bi (vsaj dokler ne dobi svojega komercialnega kanala) ostal na svojem položaju, nihče ni niti črnil. Če bi namreč pregledaj zavzeli stališče do dosedanjih razmer na TVS oziroma izrazili svoje nezadovoljstvo z Bajželjem — so za korektno opravljanje dela v interesu javnosti in civilne družbe, ampak njihove delovne razmere so nevzdržne — bi lahko hudičevce nasanjali. Bajželj bi ostal in njihovo odprto pismo ravno tako. To je tako, kot če svojemu šefu rečeš, vi ste vosu, in misliš, da boš v miru delal naprej.

A Bajželj je odpadel, novi sefi pa so lahko samo veseli, da imajo skupino, ki se je iz distancirala od njega in njemu podobnih za dr. Janeza Jerovška. Če jih ta ni sprejela, in zelo verjetno je, da jih ni, bodo odslej naprej v osrednjih političnih in informativnih oddajah še naprej briljirali isti večni uporniki (s Slovenko leta na čelu). Medtem ko Lado Ambrožič, ki samo da se pojavi, že mora spet v karanteno, lahko računa na nastop pred TVS občinstvom kvečjemu v primeru, da raznese nuklearko, ker bo takrat itak samo on hotel v Krško.

V Ljubljani so prejšnji teden videli Plastičnega Jezusa, film, ki je bil narejen 1971, vendar so ga do nedavnega gledali samo na beograjski policijski. Kot izobraževalni material, kajti filmske vzgoje tam najbrž nimajo. Lazar Stojanović je po projekciji prisotnim razložil, zakaj je vesel, da ga je film stal tri leta zapora in še marsikaj drugega — ker bi se sicer polenil in izrazil upanje, da se bo nekega dne pojavil tudi tisti košček filma, ki zdaj manjka, ker so ga zelo večše izrezali. Gre za sekvenco, ki kaže zdaj zelo slavnega režiserja Ljubiša Ristića, kako se je 1971 poročil. Ta dokumentarni posnetek je bil za Jezusa važen, ker v tem filmu vsi spijo na koruzi, je rekel Stojanović. In zakaj ga je muca pojedla? Zato, ker so tej ceremoniji prisostvovali Ljubišev oče, ki je bil general major, kar samo po sebi ni nič spornega, toda na ohcet so prišli tudi nekateri njegovi kolegi kosovci. Ti so potem sebe odstranili, medtem ko so Tita, ki se v tem filmu ne odreže preveč dobro, pustili (leta 1971). Ljubiševa mati je pozneje nekoč Stojanoviću zaupala, da so kosovce iz njegovega filma potem klicali glumci.

FOTOREPORTAŽA

Ženska pisma Mance Košir

Manca Košir, znana in izredno aktivna Slovenka, ki je svojo življenjsko pot prešla od manekenke, filmske igralkе, novinarkе in še mnogih drugih vlog do profesorice novinarstva na ljubljanski Fakulteti za sociologijo, politične vede novinarstvo se je v petek predstavila tudi v žalski občinski matični knjižnici. Na razgovoru, ki so mu prisostvovalе predvsem ženske, je predstavila svojo novo knjigo *Ženska pisma*, ki je nastala kot plod dolgoletnih dopisovanj s slovenskimi ženami. S svojo duhovitostjo in lahkotnostjo je očarala prav vsakogar, razodela pa je tudi velik del svojega življenja.

V DRŽAVNO ALI ZASEBNO GLASBENO ŠOLO

Violina za štiriletnika

Končno smo dočakali tudi to – zasebno šolo, ki je razburila redni šolski sistem in zato ni čudno, da je v Zavodu za šolstvo ne gledajo preveč prijazno. A profesor Radovan Marvin je trmast, vztrajen in prav verjetno je, da mu bodo njegovi veliki načrti uspeli. V Celju načrtuje glasbeno šolo do visoke stopnje in konzervatorija, v mislih ima sklad za štipendiranje glasbenih talentov in vsakoletno mednarodno tekmovanje godal.

V začetku letošnjega leta je ustanovil Koncertno poslovalnico Intermezzo d.o. o., katere glavna dejavnost je šola za mlade glasbene talente, ob njej je postavil na noge komorni orkester Intermezzo, ki nastopa samostojno ali spremlja vrhunske glasbenike, ukvarja pa se tudi s čisto menežerskim poslom, posredovanjem koncertov.

Za šolo ima na voljo tri prostore, dvorano krajevne skupnosti v Novi vasi, glasbeno učilnico na osnovni šoli I. celjske čete in dvorano Narodnega doma v Celju. V Novi vasi poteka individualni pouk z učenci, komorno in orkestralno delo, tamkaj pa so tudi mesečni tečaji odprtega tipa z violino, ki jih vodi Volodja Balžarsky, predavanja o razvoju in izdelavi godal ima Vili Demšar. V glasbeni učilnici na osnovni šoli I. celjske čete teče pouk glasbene teorije, Mitja Reichenberg predava osnove harmonije, kontrapunkta, oblikoslovja in sociologije kulture. Tudi ta petkova predavanja, vsakič od 18. do 20. ure, so odprte za vse zainteresirane (posamezno predavanje stane 200 din, mesečno 400 din), namenjena so dvema skupinama, od sedmih do petnajstih let in od petnajstih do devetnajstih let. Prihodnje šolsko leto jih bo predavatelj prilagodil predšolski stopnji. Na šoli sta še dve vrsti rednih mesečnih tečajev, Stojan Kuret poučuje partiturno igro, Jani Golob glasbo 20. stoletja. Dvorano Narodnega doma uporabljajo učenci za interne in javne nastope in korepeticije.

Za zdaj je v solo za mlade glasbene talente, ob violini in violi bodo v kratkem odprli še oddelek za čelo, ki ga bo vodil Miloš Mlejnik, vpisanih 33 otrok, ki so razdeljeni na predšolsko, nižjo in srednjo stopnjo. Obiskujejo tudi vse teoretične predmete, jeseni pa bodo hodili tudi na ure klasičnega baleta. V bližnji prihodnosti obeta prof. Marvin tudi klavirski razred, za odrasle po mutaciji pa bo v prihodnjem šolskem letu odprl pouk solo petja.

»Šolo so vpisali v osnovni sodni register in mi niso delali težav. Vsakdo dobi spričevalo, čeprav v Zavodu za šolstvo ne kažejo kaj prida fleksibilnosti. Toda, povejte mi, katera listina velja več, ali tista, ki jo podpiše vrhunski glasbenik ali tista, pod katero napiše ime nekdo, ki z glasbo nima zveze in je sploh ne pozna,« pravi prof. Radovan Marvin in velikopotezno načrtuje prihodnje šolsko leto. V Celju uvaja pouk srednjega in visokega šolstva in se povezuje z gimnazijo, kjer naj bi v kulturološkem oddelku njegovi gojenci obiskovali splošne predmete.

»Jeseni ustanavljam konzervatorij, prvi, ki se bo pojavil v Sloveniji. Imam stike s tujino in sem že zelo daleč s celovskim konzervatorijem, graško in dunajsko visoko šolo. Druga stvar, ki se je lotevam, je sklad za štipendiranje za vse, ki študirajo glasbo v Sloveniji, Jugoslaviji ali v tujini. V Celju postavljam na noge vsakoletno mednarodno tekmovanje violin, viol in violončel. Mrežo sem razpeljal, brošura izide junija in če mi to uspe, bo možnost izobraževanja klasičnega instrumenta veliko večja, izmenjavali bodo izkušnje, videli kje smo in začeli graditi na zdravi osnovi.«

– V glasbeno izobraževanje že zdaj uvajate nekatere pomembne novosti in v uk sprejemate izredno mlade otroke.

»Sprejemam izredno mlade in talentirane otroke, od treh in pol let naprej. Pomembni so trije kriteriji – inteligenca, posluš in ritmična spretnost. Hodim v vrtce, poslušam otroke, se seznamim z njimi. Pri tem ni važno, ali je oče zdravnik ali težak. Pismeno obvestim starše in če se strinjajo, z otrokom začnem delati. Takoj z instrumentom. Otrok se zna z instrumentom izražati, četudi ne zna pisati in brati. In to zelo hitro. Delo sem razdelil v tri faze. Prvih nekaj mesecev otroke spoznavam in se pogovarjamo z instrumentom, nato zahtevam od njega natančnost, s pomočjo staršev se učim ob zvočnem (kasetah) in grafičnem materialu, ob zaključku te druge faze ga začnem počasi navajati na notni zapis, po katerem potem, ko mu rokovanje z instrumentom ne dela več preglavic, zlahka igra. Teoretični pouk je neposredno povezan s tistim, kar se dogaja v glasbi, oboje poteka hkrati in usklajeno. In v tem je velika prednost moje šole za mlade glasbene talente.«

POEZIJA

BINA ŠTAMPE ŽMAVC

Govorica dreves

Drevesa samo na videz molčijo. V deblu nenehno z listi govorijo, s koreninami šepetajo v zemljo in z vrhovi vprašujejo nebo, kam ptice jeseni letijo.

Vsako deblo ima svoje srce, vsak list svoja listnata usta, vsaka vejica svoj plašen šepet, vsaka veja svoj vejnat klepet.

Še ko se gola, prezeblja in bela skrijejo globoko sama vase, slišiš drevesne uspavanke. In iz vsake, ko je pomlad, v majhnem popku zelena pesem zraste.

Kako se zbudijo drevesa

Drevesa se zbudijo s koreninami. Pomigajo s prsti in členki pod travnatimi blazinami.

Drevesa se zbudijo z vejami. Razveajo jih v lahнем plesu da se duh debela predrami.

Drevesa se zbudijo z listi. Odprejo se nežno zeleni, v rosi umiti in čisti. Drevesa se zbudijo z vrhovi. Poletijo z vetrom, da zašumijo v srcu gozdovi.

MUZIKA JE BIZNIS

Ja, vojne je konec, Sadam je poražen in svet se bo spet začel vrteti po starem. Kdor si je napravil kaj brezplačne reklame na ta račun, si jo je napravil, zamudniki lahko poberejo še zadnje drobtinice.

The KLF; o njih je bilo govora že v prejšnji številki, so spet razdrli eno žaltavo na račun zlatih vojn. Tokrat se niso samo cenzurirali, ampak so si privoščili zelo posrečen štos. Čez reklamo Sunday Times-a, na kateri je pisalo THE GULF, so nasprejali ogromno črko »K«, tako da so dobili ogromen napis »THE KLF« ter se pustili ujeti policajem. Pravzaprav bi moral pisati v dvojini, saj je šlo za jedro benda, Jima in Billa (vse ostale, ki sodelujejo z njima, le najemata, oz. si jih »sposojata« od drugod).

No, to ni kdove kako pomembno, štorija se je nadaljevala na policijski postaji, kjer sta prebila štiri ure, v tem času je Sunday Times verjetno že vložil tožbo itd, itd, itd...

Kar človeka sili k temu, da se ob takšnih vesteh počuti bedasto in nategnjeno, je dejstvo, da glasbeniki takih stvari ne počnejo več po prekrokanih nočeh z groopies ali iz kakšnih podobnih žlahtnih razlogov, temveč po temeljitem pogovoru z odvjetnikom in reklamnim agentom. Kar malce sram me je primerjati izpade rock in pop zvezd danes s tistimi izpred dvajsetih let in več. Oprostite, zdaj bom morda res naredil nepozaben vtis nostalgичnega starca, toda meni je veliko bolj pri srcu tista znamenita žurka Rolling Stonesov, ko so sesuli pol hotela in požrli dva hektolitra pira da o čem hujšem sploh ne govorimo. Tisto je bila žurka z velikim »Ž« in z odvjetniki so se pogovarjali šele naslednji dan, ko so prišli malce k sebi. Ah, reklama, reklama.

No, Guns'n'Roses so si prikrbeli neuradni status brezobzirnih manijakov na zabavi ki so jo priredili pri enem izmed njih doma, na ranču. Povabili so fante iz Depeche Mode, ki so takrat gostovali neke blizu in vse bi bilo v redu če Axl Rose ne bi potegnil pištole, ustrelil prašiča in ga nataknil na raženj. Depeche Mode so vegeterjanci...

Če povzamemo, ni si težko narediti brezplačne reklame, kajne? Za vsako jed obstaja najboljši recept. Za to zadevščino gre nekako takole: pol kilograma strogo prepovedanega, pol kilograma nezasišane-ga, eno galono alkohola, kozarček hašiša, dva kilograma seksa, razvrta in sodomije ter žličko upornišva dobro zmešajte in skuhajte v ekonom-loncu pod največjim pritiskom. Pred serviranjem ne pozabite na rumeni tisk in...voila!

LESTVE

Velika Britanija (NME) – singli
1. KLF – 3am Live At The SSL

The KLF: stari štos najboljši vžgejo.

Lemmy: so fuckin' what?!

2. THE SIMPSONS – Do The Bartman
3. PRAISE FEATURING MIRIAM STOCKLEY – Only You
4. NOMAD FEATURING MC MIKE FREEDOM – (I Wanna Give You) Devotion
5. 2 IN A ROOM – Wiggle It
- Velika Britanija (NME) – LP
1. QUEEN – Innuendo
2. JESUS JONES – Doubt
3. STING – The Soul Cages
4. ENIGMA – MXMXC AD
5. CHRISS ISAAK – Wicked Game

Velika Britanija (NME) – neodvisni singli

1. KLF – 3 am Eternal
2. MY BLOODY VALENTINE – Tremolo Ep
3. SPACEMEN 3 – Big City/Drive
4. THROWING MUSES – Counting Backwards
5. CARTER TUSM – Bloodsport For All

Velika Britanija (NME) – neodvisni singli

1. KLF – 3am Eternal
2. MY BLOODY VALENTINE – Tremolo Ep
3. SPACEMEN 3 – Big City/Drive
4. THROWING MUSES – Counting Backwards
5. CARTER TUSM – Bloodsport For All

Velika Britanija (NME) – neodvisni LP

1. SILVERFISH – Fat Axl
2. FRONT 242 – Tyranny For You
3. HAPPY MONDAYS – Pills'n'Thrills And Bellyaches
4. TEENAGE FANCLUB – A Catholic Education
5. RIDE – Nowhere
- ZDA (Billboard) – LP
1. VANILLA ICE – To The Extreme
2. MARIAH CAREY – Mari-ah Carey
3. MADONNA – The Immaculate Collection
4. THE SIMPSONS – The Simpsons Sing The Blues
5. MC HAMMER – Please Hammer Don't Hurt'em

ZA VEDNO Z NAMI

Pred 5. leti
BILLY OCEAN-When The Going Gets Tough
Pred 10. leti
ULTRAVOX-Vienna
Pred 15. leti
GEORGE HARRISON-My Sweet Lord

Pred 25. leti
THE ROLLING STONES-19th Nervous Breakdown

Rolling Stones: petindvajset let od devetnajstega živčnega zloma.

TREND

Biti lep in šarmanten ter igrati v bendu Baby Zdravo.

TV

»IN:«
– Agent Cooper in češnjeve pite vseh vrst
»OUT:«
– Vitomir Gros na tiskovni konferenci Studia Ljubljana

LOKALISTI

Zopet nov bend na naši THRASH metal sceni, MORTUARY iz KRAGUJEVCA. Skupina je posnela svoj 1. demo pod naslovom INFECTED BY POLLUTION. Kaseta vsebuje skladbe PSYCHOTIC GENOCIDE, MORTUARY OF SOULS, INFECTED BY POLLUTION ter instrumental NO SENCE... FOR ROMANCE. Tole zadevo lahko naročite na naslov: MORTUARY C/O MAX BUTCHER B. KIDRIČA 8/73 34000 KRAGUJEVAC tel. 38- (o) – 34-67-995

Druga skupina prihaja iz Prebolda in se imenuje PRAGWALD. Sestavljajo jo pa Uroš (bobni), Izotok (kitara), Primož (bass), Miri (kitara, voc.) in Pascal (voc). Skupina bo še

v tem mesecu posnela svoj prvi demo z naslovom 1991. Fantje so čisto nori na nastope v živo. Če želite, da bi jih povabili v svoje kraje, zavrtile tel. 063/723-151 (MIRI)

GREGOR SAMSA, Three Intersting Plans, 7« EP, SEARCH & ENJOJ?

Gregor Samsa so za nas relativno nepoznan bend, marsikdo od vas privzaprav prvič sliši to ime. Pa nič hudega, če boste hoteli slišati, kako zagrebški kvintet zveni, jih lahko poslušate na EP-ju, na katerem se nahaja pet zelo simpatičnih pesmi v pravi RnR maniri. Za tako mlad bend več kot dobro. Plošča je tiskana nerazumljivo dobro, verjetno je šlo za pritisk založbe na malomarneže v Jugotonu. Neodvisna jugo scena je bogatejša še za en relevanten vinil, zagrebška pa za zanimiv nov bend. Ploščo lahko naročite na naslov: C/O DIGITAL RECORDING, p.p. 72, 41020 N. ZAGREB

VIDENO

STUDENI STUDENI, KLJUB Celje, 1. 3. 1991

Če je bila zagrebška underground scena še do nedavnega nekako sramežljivo anemična, se z vzponom neodvisnih izdajateljev in medijev končno prebija tja, kamor sodi, v vrh neodvisne jugo scene namreč. Sobotni koncert benda Studenti Studenti v celjskem Kljubi je bil eno izmed mnogih znamenj, ki nedvomno podpirajo resničnost te trditve. Kljub precej slabemu obisku, koncert si je namreč ogledalo le kakšnih petdeset ljudi, so Studenti brez zadržkov »otprašili« svojih štideset minut visoko našpananega R&B Rock'n'Roll-a, navdušili občinstvo, poželi dva bisa in »otišli doma«. Gre za bend, ki ve kaj hoče in to tudi zna narediti, njihovemu vinilnemu prvcu, EP-ju »Čisto kao suza« pa so kritiki namenili zelo ugodne ocene. Vsekakor pa je njihov nastop lahko prava rock fešta. Tisti, ki jim je pri srcu pravi, resnični RnR, a jih v soboto ni bilo na tem koncertu se lahko tolčejo po glavi. Čisto zares.

REKLI SO

Danielle Dax o vojni v Zali-vu: »Če se vsi ti ljudje res hočejo bojevati, potem naj to počno na marsu.«

Lemmy iz Motorhead: »A se vam zdim kot kakšen naci? Prav vseeno mi je, kaj si ljudje mislijo, človek. Imam pristno nacistično zastavo doma, na zidu, pa kaj!!!«

TOP 10 DISCO CIBBY

1. MILLI VANILLI – Keep on running
 2. BELINDA CARLISLE – The same thing
 3. 2 BROTHERS ON THE 4TH FLOOR – Can't help myself
 4. DR. ALBAN FEATUR & LEILA K. – Hello Africa
 5. ROBERT PALMER & UB 40 – I'll be your baby tonight
 6. LONDON BEAT – I've been thinking about you
 7. SCOTCH – Take me up
 8. TEARS FOR FEARS – Everybody want's rule the world
 9. D.J. PROFESOR – Life is life
 10. BLACK BOX – Fantasy (remix)
- Discoteka Cibby obratuje vsak petek od 21. do 3. ure zjutraj. V soboto, 16. 3. gost večera »WOLF« z ansamblom.

IKTORIJA

Ana Jančar
63000 Celje, Zidanškova 18

Posredništvo premičnin, nepremičnin in komisijska prodajalna, antikvariat

Tel.: (063) 21 – 697, 36 – 936 (zvečer)

V Petrovčah stanovanjska hiša ATRIJ, 3. faza, 2000 m² vrta, go-spodarsko poslopje, telefon Cena 140.000 DEM.

V Petrovčah v naselju stanovanjska hiša, 200 m², zadnja faza, 700 m², telefon (063) 21-230. Cena 155.000 DEM.

Za 40.000 DEM Brecljevo, Šmarje pri Jelšah, 1 1/2 ha zemlje, 2 ha gozda, stara hiša, star hlev, prodamo ali menjamo za stanovanje v Celju.

– Vseljiva hiša, dvojčki na Hudinji, 120 m², opremljeno, telefon, centralna, vrt. Cena od 140 do 150.000 DEM.

– Starejša pritlična hiša z vrtom na Ostrožnem. Cena 50.000 DEM.

– Za 9000 DEM (20 km iz Celja) prodam 1700 m² zemlje. Hram na Sladki gori, Božanska vas.

– 70 m² poslovnega prostora si lahko dozidate k stanovanjski hiši z vrtom in centralno na Taharjih. Zelo ugodno.

– Enosobno stanovanje, novejšo, 39 m², v 6. nadstropju v bloku, s teraso, telefonom, vseljivo prodam. Cena 38.000 DEM.

– Starejše stanovanje v centru od 60 do 80 oziroma 100 m² prodam. Cena po m² je 1000 DEM.

– Stanovanjsko hišo, dve garaži, 120 m², s pokrito teraso, posebej garsonjero, telefon, centralna, prodam ali zamenjam. Cena 130.000 DEM.

– Prodaja starinskega pohištva. Ogled po dogovoru.

ŠALEŠKA DOLINA Zaplenjena posest

ŠOŠTANJ

MASARYKOVA 1 – stanovanjska hiša z mizarsko delavnico, – lastnik **Rudolf Kralj** – vrednost (hiše, delavnice z orodjem in vrta) 253.000 din;

AŠKERČEVA 7 – tovarna lesne volne – lastnik **ing. Hans Schmutz** vrednost (tovarna z vsemi stroji) 450.000 din;

DR. VOŠNJAKA 12 – stanovanjska hiša z žago, na električni pogon – lastnica **družina Strojnik** – vrednost (hiša z žago, okoli 5 ha zemlje) 1.050.000 din;

GLAVNI TRG 13 – stanovanjska hiša s kleparsko delavnico in gospodarskim poslopjem – lastnik **Franč Zelič** – vrednost 210.000 din;

GLAVNI TRG 11 – stanovanjska hiša s kleparsko delavnico – lastnik **Franč Mernig** – vrednost 106.000 din;

KOROŠKA 1 – hotel Union, kinodvorana in mehanična delavnica z garažo lastnica **Jožefina Trobej** – vrednost 330.000 din;

DR. VOŠNJAKA 3 – stanovanjska hiša z gostinskim lokalom, gospodarskim poslopjem z mesnico in ena stanovanjska hiša, imenovana Grolnik – lastnika **Pavla in Robert Grolnik** – vrednost 425.000 din;

GLAVNI TRG 5 – stanovanjska hiša z gostinskim lokalom ter gospodarskim poslopjem in kozolcem – lastniki **Franč, Terezija in Katarina Galof** – vrednost (poslopja in okoli 2 ha zemlje) 241.000 din;

GRAJSKA POT 2 – stanovanjska hiša – lastnika **Justina in Karl Trimmel** vrednost 252.500 din;

GLAVNI TRG 9 – stanovanjska hiša – lastnica **Eleonora Goričar** – vrednost 200.000 din;

GRAJSKA POT – stanovanjska hiša z zobno ambulanto – lastnik **Hans Lihtenegger** – vrednost (hiša in vrt) 260.000 din;

PRIMORSKA CESTA 1 – stanovanjska hiša – lastnica **Elza Mravljak** – vrednost 252.500 din;

LEVSTIKOVA 3 – stanovanjska hiša, zaplenjena do polovice – lastnik **Rudi Titscher** – vrednost 41.250 din;

CANKARJEVA 7 – stanovanjska hiša – lastnik **Edvard Eder** – vrednost okoli 80.000 din;

PREŠERNOV TRG 4 – stanovanjska hiša – lastnik **Hans Končan** – vrednost 60.200 din;

GLAVNI TRG 4 – stanovanjska hiša s trgovskim lokalom – lastnik **Daniel Rakusch** – vrednost 450.000 din;

VODNIKOV TRG – stanovanjska hiša z obrtnim lokalom – lastnik **Rudolf M. Ferder** – vrednost 150.800 din;

MUSIJEVA 4 – stanovanjska hiša – lastnik **Franč Roglovič** – vrednost 35.000 din;

KOROŠKA CESTA 7 – stanovanjska hiša – lastnika **Milica in Volbenk Kliment** – vrednost 512.000 din; Se nadaljuje,

DENACIONALIZACIJSKA ŽALOIGRA

Bodo padale glave?

Lenarški »denacionalizacijski poskus na papirju« se je začel kot veseloigra, končuje pa se kot žaloigra. Županu se je zamajal stolček. Delavci agrokombinata želijo postati kmetijski delavci – delničarji. Rešitev za Lenart je nova tema: »Lenarčani nočejo mariborskih smeti!«

Vrag je – vsaj v Lenartu – odnesel šalo. Potem, ko so že nekaj mesecev vsej Sloveniji za vzorec – upajmo, da ne tudi za vzgled – »preigravali denacionalizacijo na papirju« in razgovorih, so se med seboj tako sporekli, da lahko kaj hitro začnejo »padati tudi glave«.

Okoli 200 delavcev Agro Lenarta je namreč vsem trem zborom skupščine občine poslalo sklepe s svojega protestnega zbora ter dopis, v katerem sedaj nedvomno izražajo nezaupnico gospodu županu **Jožetu Škrlec**u ter predlagajo skupščini, da odloči o predlagani nezaupnici.

Nekaj časa je bilo v Lenartu zares videti, kakor da gre za »preigravanje denacionalizacije na papirju«, vendar pa so se glavni igralci – eni bolj, drugi manj – tako vživeli v svoje vloge v tej »predpremieri«, da so si čisto zares »skočili v lase« za nekaj, kar obstaja samo na papirju.

Delavci Agro Lenarta dolžijo župana, da je vodil »preizkus« mimo veljavnih zakonov in predpisov ter brez vednosti občinske vlade, upravnih orga-

nov in celo mimo podružnice kmečke zveze v Lenartu. Očitajo mu, da je dajal zakonsko neosnovane obljube razlaščenim kmetom ter s tem povzročil občutek ogroženosti med delavci v kmetijstvu. V bistvu župana »dolžijo«, da ga je »denacionalizacijski preizkus« zanesel tako daleč, da je že začel delati denacionalizacijo mimo zakonov in po svoji glavi...

Delavci imajo tudi več pripomb na postopek denacionalizacije v celoti – so za odpravo krivic, vendar je treba istočasno zagotoviti, da ne bo prišlo do novih. V zvezi s tem podarjajo, da želijo biti pri privatizaciji v kmetijstvu sodelujoči kot kmetijski delavci – delničarji. Zemljo naj imajo tisti, ki jo obdeluje – to je naše načelo, ki še ni uresničeno, podarjajo delavci Agro Lenarta.

Med tem pa so dolžnosti lenarškega župana popeljale že na drugo temo. Na meji med občinama Lenart in Maribor, pri Koreni, je na demonstracijah pred več kot petstotimi ljudmi, odločno nastopil proti temu, da bi Mariborčani svojo deponijo za smeti postavili »Lenarčanom pod nos«. S takšnim stališčem je požel vihar aplavz Lenarčanov in kajpada tudi prebivalcev Korene iz občine Maribor, ki so v lenarškem županu našli novega zaveznika proti pretečim ukanam mariborske vlade.

Konec koncev je tako tudi najbolje. S papirnato denacionalizacijo se naj ukvarjajo po slej papirnati modrijani. Na terenu je sedaj, ko prihaja pomlad, preveč drugega dela...

BREZ RODOVNIKA MED LASTNIKE

Bajno leto 1990

Preteklo leto je bilo bajno za vse, ki so prišli poceni do novih tujih avtomobilov in tiste, ki so s poceni devizami kraljevali po tujini kot v starih socialističnih časih na Češkem.

Bajno pa je bilo tudi za (sicer manjšo) skupino tistih, ki so zaznali duh časa, ki ga prinašajo napovedane lastniške spremembe in možnosti, ki jih je prinesel zvezni Zakon o družbenem kapitalu.

Delnice je v lanskem letu prejelo približno 10% zaposlenih v družbenih podjetjih, večina v vrednosti med 1000 in 5000 din. Vendar je skupna vrednost lani izdanih delnic le 0,5% maksimalne predvidene vrednosti po predlogu osnutka slovenskega zakona o privatizaciji podjetij (največ 20.000 DEM na zaposlenega).

In kaj je tu bajnega?

Je vendar le za skupinico ljudi, manjše kolektive v gospodarskih in terciarnih dejavnostih ter posameznike, ki so si z možnostjo in vplivom na razdelitev osebnih dohodkov ustvarili ugodne pogoje za prisvajanje »nikogaršnje« lastnine. Statistični podatki iz leta 1990 kažejo, da so si najvišje delnice delile predvsem manjše skupine zaposlenih.

Vrednost delnice posameznika je vezana na višino osebnega dohodka.

Omejitve zakonodaje o osebnih dohodkih niso problem, veliko se da narediti z raznimi akcijami in proračuni, predvsem tam, kjer se s »sisovskim« načinom dotoka denarja ugotavlja uspešnost. Ugodne pogoje pa so si ustvarile tudi elite v nekaterih podjetjih, ki so z razponi v osebnih dohodkih šle tako daleč, da je moral zakon o plačah v Sloveniji s februarjem 1991 omejiti najvišjo plačo na 15 zaimenjenih osebnih dohodkov.

Zaposleni z mizernimi plačami vidijo v delnicah nepotrebnost zlo, saj potrebujejo gotovino, da preživijo iz meseca v mesec.

Povsem drugače pa o delnicah razmišljajo tisti, ki jim je po zadovoljstvu vseh potreb še ostala gotovina, ki jo je potrebno povečati ali vsaj ohraniti njeno vrednost. Pri tem popusti in krediti za delnice to priložnost še povečajo. Prav tako pa lastnina odmerjena po knjigovodski vrednosti pomeni še več lastnine za isti denar (ali bajno lastnino, če gre za umetniška dela, knjigovodsko vodena kot osnovna sredstva).

Na čigav račun?

Delnice izdane v lanskem letu pri izplačevanju osebnih dohodkov niso to, kar naj bi ta pojem predstavljal. Dejansko gre pri tem za osebni dohodek v obliki vrednostnega papirja.

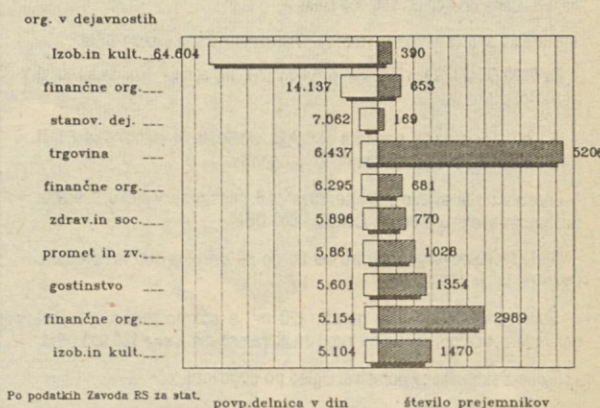
Prvi so prevaro ugotovili upokoјenci, katerih usklajevanje pokojnin je bilo vezano na osebni dohodek izplačan v gotovini. Če bi k temu pristeli še delnice in obveznice, bi bila osnova za usklajevanje najmanj 9% višja.

Ta oblika delnic pa tudi ni pričakovani mehanizem za povečanje učinkovitosti podjetja, saj so kot vrednostni papir neodvisne od bodočega stanja podjetij in jih bo možno vnovčiti za isti znesek gotovine, če ne prej, pa v stečajni masi. V primeru stečaja bodo največ dobili tisti, ki so odgovorni, če že ne motivirani za uspešno poslovanje.

Sreča je na strani pogumnih, predvsem tistih, ki jim »grablje bolj služijo kot vile« (Butalci, Milčinski, op. av.). Miselni vzorec za lastninjenje bi torej lahko bil:

1. manj nas bo, večje delnice bomo dobili, torej:
 - se razbijmo v manjša podjetja in z delitveno bilanco prigrabimo čim večji kos pogače,
 - določimo čim več presežkov in jih postavimo na cesto,
 - upokoјimo čim več ljudi predčasno ali invalidsko.
2. čim več izplačamo v delnicah in obveznicah, seveda ob dostojnih osebnih dohodkih v gotovini:
 - s tem bomo prihranili nekaj stroškov za dajatve, pa tudi upokoјence bomo držali na primernem nivoju, saj se višina pokojnin usklajuje po osebnih dohodkih v gotovini,
 - delnice po dosednji zakonodaji niso odvisne od stanja v podjetju, ohranjajo svojo vrednost in jih bo možno kmalu vnovčiti.

REKORDERJI V LASTNINJENJU V LETU 1990

Savinjski magazin Žalec

NOVO NA POLZELI!

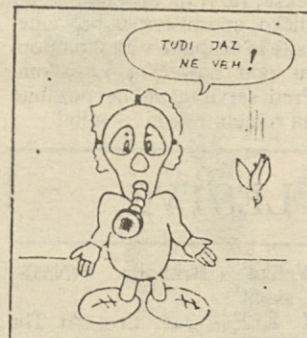
V Savinjskem magazinu Žalec, blagovnici Polzela lahko od 15. marca dalje v drugi etaži naročite naslednje storitve:

- čiščenje in vzdrževanje trgovskih lokalov, pisarn, ustanov in stanovanj
- čiščenje odtokov in steklenih površin
- popravilo vodovodnih pip
- popravilo oblažjenega pohištva in čevljev
- popravilo molznih strojev VITREX
- urejanje zelenic
- opravljanje kurirskih storitev, osebnih prevozov
- pisarniške storitve in svetovanja
- naročate avtomaterial

- Zastava program:
- pločevina
- dodatna avtooprema
- vetrobranska stekla za vse vrste avtomobilov
- sončne strehe FARMOND
- Alu platišča Dolničar

Naročila sprejemajo vsak dan od 7.30 do 11.30 dopoldan in od 15.00 do 19.00 ure popoldan.

Vse informacije v blagovnici Polzela, tel. št. (063) 721-251, izven delovnega časa pa na tel. št.: (063) 721-520.

VSE, KAR STE ŽELELI (1.) VEDETI O ANGLEŽIH, PA NISTE NIKOLI VPRAŠALI Pri čaju

Potovanje v Anglijo ni pravzaprav nič posebnega. Danes, ko nam sodobna tehnologija omogoča premagovanje velikanskih razdalj v enem samem dnevu, ni pot na skrajni evropski zahod noben dosežek več. Kupiš vozovnico in sedeš na letalo, ali pa sedeš za volan in se kar sam popelješ tja čez. »Tja čez« pravim zato, ker se Britanci ne čutijo Evropejce. Kako se tudi bi, ko pa jih od stare celine ločuje kanal – ta daje Združenemu kraljestvu poseben status.

Ko sem se pripeljal čez Rokavski kanal in pod svojimi nogami začutil angleško zemljo, sem vedel, da s tem nisem še nič opravil. Kadarkoli sem se odpravljal na pot v tujino, sem imel pred seboj čvrst in trden cilj čim bolj spoznati tamkajšnje ljudi, predvsem pa njihovo mentaliteto, navade in pravila družbenega življenja. Podobni občutki so me spreleteli v Dovru, ko sem se izkrcal z ladje. Šele ko bom spoznal način življenja, ki ga Angleži spoštujejo, živijo in ustvarjajo sami, takrat bom tudi o Angliji kot delu britanskega imperija vedel dosti več.

Govoriti o Angležih pomeni razlagati dramo sodobnega naroda, ki je na prehodu v tretje tisočletje pred nepremostljivimi ovirami, ki mu jih povzroča razkol med tradicionalnostjo in modernim načinom življenja. Povprečen Anglež je globoko zavezan svoji »angleškosti«. V sebi nosi obrazce vedenja, ki mu jih je narekovala vzgoja, polna tradicionalnih vrednot. Povprečen Anglež si ne more niti v najdrzejših sanjah predstavljati, da si nekdo vlije v čaj nekaj kapelj mleka več, kot dovoljujejo neformalni predpisi družbenega življenja. In to je le delček angleškega nerazumevanja drugih ljudi, ki se začne preprosto – pri čaju.

Sicer pa je popoldanski čaj v Angliji že stoletja stara tradicija, ki je z leti prerasla v pravi obred. Pitje čaja ob peti popoldne je družabni dogodek, ki se razvleče tudi v uro trajajoče kramljanje in srebanje pravega angleškega čaja. Seveda pravi angleški čaj niti po kakovosti niti po učinku ni podoben indijskim, cejlonskim ali gruzijskemu čaju. K čaju Angleži postrežejo s pecivom, ki je podobno našim buhtelnom, vendar je gostejše in »začinjeno« z rozinami. Temu pridajo maslo, domačo marmelado in sladko smetano. Kupček kalorij torej, ki ga Angleži elegantno in neopazno pohrustajo skupaj s pecivom, medtem ko vso svojo pozornost namenjajo pitju čaja.

Ce se popotnik na otočje odpravlja s svojim jeklenim konjičkom, potem je dobro, da ima nekaj vnaprejšnjih informacij o angleških cestah, kar je predpogoj, da ne bo povzročal zmede po ulicah, avenijah in magistralnih cestah. Sploh je magistralnih in avtomobilskih cest na otoku malo. Lokalne ceste pa so otočani speljali tako, kot so hodile ovčje črede nekaj stoletij nazaj – CESTE so polne ovinov, med nočno vožnjo po južnoangleški pokrajini pa se lahko kar vnaprej pripravite na presenečenja. Tudi jaz sem jih doživel, ko sem vozil mimo polj in tavnikov – iz oči v oči sem se srečal najprej z ovnom, nekaj milj kasneje z drobcenim jagenjčkom, za nameček pa sem ugledal še kak ducat zajcev, jezev in – predvsem mačk.

Poleg omenjenega pa Angleži vozijo po levi strani vozišča, prometne oznake in omejitve pa imajo v miljah, tako da nikoli nisem natančno vedel, ali sem že prekorachil dovoljeno hitrost ali pa še lahko dodam plin. Pri hitrosti namreč v Angliji ni pametno pretiravati. Prav nič tolerantni niso do »divjakov« in njihove kazni so gromozanske. A ravno zato je v Angliji malo prometnih nezgod. Tako nične in brezpomembne so, da jih Angleži sploh ne vodijo v registrih. Ah, kaj bi dali slovenski miličniki za tako disciplino voznikov, kot jo imajo Otočani!

In ovinkastim cestam, ozkim mestnim ulicam in zapletenemu prometnemu sistemu navkljub se da v Angliji voziti brez prekrškov, defenzivno in tolerantno do drugih voznikov. In to zato, ker se prav vsi držijo predpisov, toleranco pa imajo že vgrajeno v svoje angleške gene.

Ko sem že bil na cesti, sem se odločil popeljati po angleškem jugu. Hastings, med obema vojnima najpomembnejše angleško oz. britansko letovišče. Brighton, trenutno najznamenitejše mesto za letovišarje – pa ne le otočani, tudi s stare celine pridejo turisti počivat ali se zabavati v Brighton. Portsmouth, pomembno ribiško pristanišče. In pa milje in milje polj, travnikov, pašnikov, tudi gozdov. Srednjeveški dvorci, posejani povsod po notranjosti angleške dežele. Grofije, ki še danes izžarevajo nemiljiv šarm aristokratske veljave, ki so jo imele v preteklih stoletjih.

Velikanske črede ovac, ki se pasejo naokoli, so že tako prilagojene, da ob zvoku tovarnjaka, ki jim je prinesel umetno krmo, kar same počasi, a vztrajno prodirajo do farne.

Cisto ob morju pa – skalni previsi, ki se dvigajo tudi tristo in še več metrov nad morje. Pogled s previsa na razburkan ocean, ki s svojimi valovi buta ob skalne stene, je fascinanten in grozljiv obenem. Svetilniki kot drobne lučke v temi, pa vendar opravljajo strahovito pomembno funkcijo. So pravi vodniki ladij, ki bi ob morebitnem neurju kaj zlahka postale žrtev morja in skal.

Bodi dovolj za tokrat. Če ste staromodne narave in vas velemesta, kot je London, ne privlačijo, potem pojdite na skrajni angleški jug. Na polotok Cornwall na primer, kjer boste lahko uživali ob tišini, ki jo izžareva ruralna angleška pokrajina. Naužili se boste narave, tiste prave in neokrnjene, kot jo lahko najdete samo tam. Če ste nagnjeni k zgodovinskemu raziskovanju, pa boste lahko veličastne čare odkrivali na grofijah, raztresenih povsod naokoli.

(prihodnjič dalje)

FOTOREPORTAŽA

Ljubljana, marec 1991

SERVIS IN
PRODAJA GLASBIL
POTREBŠČIN IN
MUZIKALIJ
Zidanškova 25
tel.: 28-815

PONUDBA ZA ZAHTEV- NEJŠE:

- pianini PETROF po izredno ugodni ceni
- klaviatura YAMAHA PSR 4600
- čudo elektronike, ki navdušuje
- compact diski za tiste, ki želijo več dinamike

MIERX

TRGOVSKO IN PROIZVODNO PODJETJE, d. o. o. CELJE

AVTOTEHNIKA

Ugodni nakup

tovarnih prikolic za osebna vozila
od 9.664,00 din do 14.182,00 din

Brako prikolice 18.700,00 din

Meri motorno kolo 20.365,00 din

Vodni skuter Suzi 27.000,00 din do 38.700,00 din

Kolesa Rog

Kupujete lahko na obročno odplačevanje v poslovalnicah AVTOTEHNIKE Celje

Bežigradska 13, Celje, (063) 37-131 ali 38-511

Trg oktobrske revolucije 3, Celje, (063) 25-433

Rogaška Slatina, (063) 813-064

Mozirje, (063) 813-020

Ptuj, (062) 772-020

Vaš nakup v Avtotehniko Celje se obrestuje

KOVINOTEHNA

NE ZAMUDITE
NAKUPA PO ŠE
VEDNO UGODNIH
POGOJIH
V PRODAJALNAH
KOVINOTEHNE.
BLAGO VAM NUJIMO
NA 4-IN 6-MESEČNI
POTROŠNIŠKI KREDIT
IN NA ČEKE, PRI
GOTOVINSKEM
PLAČILU PA VAM
PRIZNAMO ŠE 10%
POPUST ZA
NASLEDNJE BLAGO:

- TERMOAKUMULACIJSKE PEČI »ELIND« VALJEVO
- UVOŽENO ROČNO ORODJE
- KERAMIKO IN KERAMIČNE PLOŠČICE.

ÖBIŠČITE NAS.

NEMOGOČE JE MOGOČE
KOVINOTEHNA

22 KOMADOV POLKEN, mizarško kombinirko, kletke za zajce – 4 komade dimenzije 0,30 m × 0,40 m × 1,70 m – 2 komada 0,30 m × 0,70 m × 17,70 m, počitniško prikolico – staro dve leti, revijo »Sam« od l. 1978 do l. 1990, prodam. Tel.: (063) 27-487

ROTTWEILER – mladiče odličnih staršev (pes ima C. A. C. I. B.), prodam. Tel.: (063) 28-363

JARKICE, stare 13 tednov, prodajam vsako soboto in nedeljo od 9. do 17. ure (večjo količino). Dostavim brezplačno. Bolčina, Požnica pri Laškem. Tel.: (063) 732-156

KRAVO frizirko, staro 3 leta. Tel.: (0601) 42-254

ZASTAVO 128, letnik 7/89, prevoženo 18.000 km, z dodatno opremo, ugodno prodam. Tel.: (063) 37-939

OPEL KADETT C 12, letnik 1978, prodam za rezervne dele. Avto je brezhiben, z avtoradiom, športna platišča, zelo dobre zimske gume... Cena je 2.000 DEM. Tel.: (0602) 22-922

ZASTAVO 101 GTL, letnik 1986, garažirano, prevoženih 43.000 km, prodam za 6.500 DEM (v dinarski protivrednosti). Tel.: (063) 858-480

V blagovnici Prebold oddamo poslovni prostor čevljarju ali izdelovalcu ključev. Informacije na telefon: (063) 712-254

GOLF JXB, julij 1986, bel, 3 vrata, kasko zavarovan, prodam za 12.500 DEM. Tel.: (0601) 41-702, int. 269 (dopoldan).

R-18, letnik 1987, prevoženih 71.000 km, garažiran, prodam. Tel.: (063) 28-363.

BMW 324, diesel, let. 1986, vso dodatno opremo (barva – črn, metalik), alu-platišča, stereo, pomična streha, prodam ali menjam za cenejšo vozilo. Tel.: (063) 748-062.

JUGO 55, koral, rdeč, letnik 1990, prodam za 8.500 DEM.

IMV 2200 D, letnik 1980, ke-sonar, 1750 kg nosilnosti, prodam za 4.500 DEM. Tel.: (063) 33-704.

Candy IVAN HRIBERNIK

ZELO UGODNA AKCIJSKA PRODAJA AKUSTIKE IN BELE TEHNIKE

NA TRI OBROKE BREZ OBRESTI

OPEL KADETT 1,4 S, metalik, marec 91, prodam za 28.000 DEM. Jože Železnik, Strmca 86, Laško.

TOMOS 14 M, letnik 1986, lepo ohranjen, prodam za 8.000 din. Tel.: (063) 36-301.

CISTERNO ZA GORIVO, stroj za montažo gum, gume tubeles 12-22,5, ugodno prodam. Tel.: (063) 753-079.

VIDEO KASETE, primerne za videoteko (večje število), ugodno prodam. Bogdan Volovšek, Zadobrova 39b, Škofja vas.

COMODORE 64 in sisteme iger prodam. Tel.: (063) 33-723.

KOMBI ZASTAVA 850, letnik 1979, registriran do 8. 3. 1992, ter Fiat 850, special, vozen – neregistriran, ugodno prodam. Tel.: (063) 744-281

MERCEDES 123, letnik 1980, karamboliran, prodam. Tel.: (063) 38-045

Roletе v vseh barvah montiram, popravljam. Tel.: (063) 31-776.

PORAVNALKO ZA LES 43 × 275 cm, ter stroj za zidake in cementne rešetke, ugodno prodam. Tel.: (063) 35-637

DVA JOGIJA 190 × 90, ugodno prodam. Igor Krajcar, Dečkova 33, Celje (popoldne) **KAVČ** (raztegljiv, velik, dobro ohranjen) ter kotno sedežno garnituro, temno rjave barve, staro 3 leta, prodam. Tel.: (063) 33-081 (do 14. ure), Marinka Terbovc, Slomškov trg 5, Celje

100 m² PROSTORA za mirno obrt, dam v najem. Marija D., Ul. XIV. divizije 42, Rogaška Slatina

POTREBUJEM IZVAJALCE zidarskih in strešno kleparskih del. Tel.: (063) 27-296

NUDIM DELO komunikativnim in poštenim. Zasluzek najmanj 20.000,00 din. Možnost trajne zaposlitve (razgovor). Vsak petek ob 20. uri v Hotelu Rubin v Žalcu. Mitja

50% ceneje in hitro vam izdelamo oblačila za vse priložnosti. Sprejememo tudi naročila za boutique. Tel.: (063) 701-237

CVETLIČARNA

ŠKOF ŠTORE (pri avtobusni postaji)

Nudimo vam veliko izbiri

– REZANEGA CVETJA
– LONČNICE
– IZDELOVANJE VENCEV, IKEBAN, POROČNIH ŠOPKOV
– UNIKATNO ROČNO PLETENJE
– UNIKATNO ROČNO SLIKANJE

IN POGREBNE STORITVE
UREJANJE PAPIRJEV, NABAVA KRST IN ŽAR, UPEPELITEV, PREVOZ, IZKOP
Informacije – NON – STOP na telefon (063) 721-667

NOVO V SEXTURJU

VABLJENI TRGOVINI

JOLLY

TRGOVINA z ekskluzivnimi izdelki

• nakit
• SEX SHOP
• kozmetika
• usnjena galanterija
• kristal
• VINOTEKA

VABIMO VAS NA OGLED IN NAKUP IZDELKOV ASORTIMANA TRGOVINE »JOLLY« v 1. NADSTROPJU MOTELA MERX V SEXTURJU

– VINOTEKA različne vrste buteljk vrhunske kvalitete (Ormoško – Ljutomerski okoliš, Vipava, Radgona, arhivska vina letniki 1976, 1982, 1983, 1985)

– KATALOSKA PRODAJA OZ. NAROČILA PO TELEFONU naročite lahko katalog artiklov za intimno nego po ceni 60,00 din in katalog intimnega spodnjega perila po ceni 140,00 din.

Nudimo tudi dostavo po pošti za artikle iz SEX SHOPA.

Odprto vsak dan od 9. do 12. ure in od 16. do 20. ure
sobota od 9. do 13. ure
tel.: (063) 741-326
(063) 741-913

Trgovina ZOYA
Vida Medved ŠKOFJA VAS

– OLJE ZVEZDA 16,90
– PRALNI PRAŠEK OSKAR 65,90
– SLADKOR 1/1 10,90

VIDIMO, DA NAM ZAUPATE, ZATO VAM NUDIMO POPUSTE

– za nakup nad 1.000,00 din 10%
– za nakup nad 500,00 din 5%

POPUSTI NE VELJAJO ZA CIGARETE IN AKCIJSKO PRODAJO

IŠČEM AKVIZITERKE za prodajo atraktivnega izdelka, priznanega v tujini (za področje Štajerske). Provizija do 36%. Dobimo se na sestanku, ki bo dne 14. 03. 1991 ob 18. uri v Hotelu »Turška mačka« v Celju. Vabljeni!

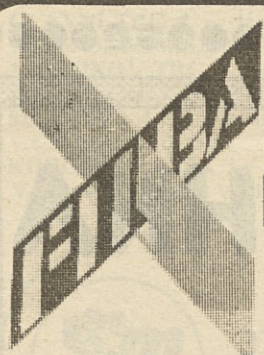
ZASTAVO 750, furgon kombi, registriran do avgusta, prodam. Tel.: (063) 35-071 (po 19. uri)

TEHNOLOGIJO IN ORODJA – kalupe za izdelavo zanimivih izdelkov, ki se dobro prodajajo, prodam za 2.000 DEM (v dinarski protivrednosti). Investicija se povrne v 10 dneh. Obrt ni potrebna. Delo je zelo primerno za študente, upokojece in druge. Možnost plačila tudi na kredit. Karel Jesenec, Nizka 12, Rečica ob Savinji

POUČUJEM STROJNO PLETENJE in krojenje ter prodam dvoredni pletilni stroj Standard (Singer) za 1.200 DEM. Tel.: (063) 29-042

SAMSKI ŽENSKI (zaposleni) oddam stanovanje za manjšo pomoč v gospodinjstvu, lahko je tudi mati z enim otrokom. Tel.: (063) 37-134

ENCIKLOPEDIJE (grafični zavod Zagreb), pomorska (7 knjig), medicinska (7 knjig), vojna (11 knjig), splošna (7 knjig) in sodobna ilustrirana enciklopedija (8 knjig), prodam. Tel.: 29-758

FILBA d.o.o.

SVETOVANJE IN OPRAVLJANJE FINANČNIH IN DRUGIH POSLOV

SMO NOVOUSTANOVLJENA DRUŽBA Z OMEJENO ODGOVORNOSTJO

UKVARJAMO SE:

- s svetovanjem podjetjem in posameznikom v finančnih in gospodarskih zadevah
- s posredovanjem pri nakupu in prodaji premičnega in nepremičnega premoženja
- z odkupom in prodajo vrednostnih papirjev
- z odkupom in prodajo terjatev in dolgov
- s kratkoročnim premostitvenim kreditiranjem in ostalimi finančnimi posli

ter strokovno gospodarimo z viški vaših denarnih sredstev, če nam jih zaupate.

Lastnik družbe je Ljubljanska banka – Splošna banka Celje d.d., Celje, ki je tudi že doslej uživala vaše zaupanje.

Pokličite nas na telefon (063) 26-240 (inter-na 230 ali 223), ali nas obiščite v prostorih Ljubljanske banke v Vodnikovi 2, Celje. Pomagali vam bomo reševati probleme ali opraviti posle namesto vas.

NOVO V CELJU!

Avto sejem v Celju tudi v nedeljo!
Prodaja starih in novih vozil!

Kje???

Parkirišče pred STC in INTEREVROPO
Celje (nasproti Cinkarne Celje)

Kdaj???

Od 24. 3. 1991 dalje, od 8. do 13. ure.

GOSPODINJSKI SERVIS

UNIVERZUM

TEL.: (063) 24-184

Opravljam naslednja dela

- ★ elektroinstalacije
- ★ telefonske napeljave
- ★ slikopleskarska dela
- ★ lesarska dela – montaža: stenskih in talnih oblog (ladijski podi)
- ★ parketarska dela
- ★ keramičarska dela
- ★ polaganje tapišomov, itisonov
- ★ čiščenje steklenih površin (oken)
- ★ čiščenje in vzdrževanje stanovanj
- ★ nega ostarelih ljudi

SLOVENSKI KRALJ vabi preprosto mladenko do 26 let za poroko – ohcet. Tel.: (061) 341-208

SNEMANJE NAJNOVEJŠE GLASBE na vaše in naše kasete za kafiče, butike, za v avto in poslušanje doma. Prepričajte se! Tel.: (041) 527-694 – Dragan

SPALNICO, starejšo, leseno, z vložki, ter sedežno garnituro turist (trosed, dvosed in dva enoseda), prodam. Tel.: 29-758

SPALNICO, rabljeno, s francosko posteljo, prodam. Cena 8000,00 din. Jodeh, Vojnik, Petelinškova 6

KUHINJSKE ELEMENTE, omaro za garderobo ter štedilnik in hladilnik Gorenje, poceni prodam. Tel.: 852-094

KOLO PONY in moško kolo senior na 10 prestav, vse skupaj za 1800,00 din, prodam. Leopold Kerner, Strmec 83, 63203 Strmec pri Vojniku

KOMBINIRAN OTROŠKI VOZIČEK Peg, usnjeno jakno št. 38 in krzveno jakno (rjavi zajec), vse skoraj novo, ugodno prodam. Tel.: (063) 713-385

PARCELO, 300 m² v okolici Pule, pripravljeno za kampiranje, oddaljenost od morja 400 m in s pogledom na morje, prodam. Cena: 4.000 DEM. Bačovnik Štefan, Partizanska 52/a, 63320 Velenje

GARSONJERO ALI STANOVANJE v Ljubljani najame mlad par – po možnosti za daljše obdobje. Inf. med tednom po 20. uri na telefon: (061) 347-796

GREJEMO SE LAHKO TUDI CENEJE

RUDNIK LIGNITA VELENJE OBVEŠČA

– Pod najugodnejšimi pogoji lahko kupite premog v maloprodaji RLV Velenje na Rudarski 6

– Premog prodajamo že po ceni od 627,30 din za tono dalje

– Koristite lahko tudi naš prevoz. V krogu 30 km skupaj z dostavo na dom stane tona premoga od 727,30 din dalje

– Za kupce, ki so oddaljeni več kot 30 km od Velenja nudimo v mesecu marcu 20% popust pri prevozu

– Preverite, če vam naša ponudba ustreza in pokličite po tel. 063-853-864, 853-312 in 855-231

MALI OGLASI

ZASTONJ KUPON 4

MOJ NASLOV:

Kupon in čitljivo besedilo malega oglasa pošljite na naslov Nova doba, Aškerčeva 15, Celje, s pripisom »Za male oglase« in svojim polnim naslovom. Oglasov pod šifro in oglasov za podjetja in obrtnike ne objavljamo brezplačno.

POPOTRNIK

Kocenova 2, Celje
tel.: (063) 24-013 in (063) 24-019

AZURNA OBALA – LLORET DE MAR ZA PRVO-
MAJSKE PRAZNIKE LETALO – AVTOBUS; CENA
OD 3.300,00 DALJE
POLETJE V MAKARSKI
UGODNE CENE – PLAČILO V 4 OBROKIH

KOMPLETE REVIE »2000« za leto 1988 (300,00 din), 1989 (100,00 din) in 1990 (240,00 din) ali skupaj (600,00 din), prodam. Pišite: Viktor Laszlo, p. p. 7, 61104 Ljubljana

PODSTREŠNO STANOVANJE v ožjem, starem centru mesta, kupim (tudi najamem z možnostjo odkupa). Tel.: (061) 325-002

PARCELO s čebelnjakom (napeljava elektrike) ob cesti Strmec (v bližini je avtobusna postaja), ugodno prodam. Tel.: (063) 27-558 – do 9. ure zjutraj in zvečer po 18. uri

PASSAT LD, letnik 1980, v dobrem stanju, prodam. Cena po dogovoru. Tel.: (063) 701-996

MANJŠO PARCELO z brunarico ali manjšim vikendom, lahko vikendom v gradnji do 20 km iz Celja, kupim. Tel.: (063) 39-393

KAVČ IN DVA FOTELJA, nov šivalni stroj Ruža B, sedežne prevleke za škodo favorit, ugodno prodam. Tel.: (063) 39-393

LADO SAMARO, letnik 1987, dobro ohranjeno, garažirano, z dodatno opremo, prodam za 8.000 DEM. Tel.: (063) 831-900 – dopoldne, (063) 841-074 – popoldne

MOTOR APN 6 S, star 1 leto, malo vožen, prodam. Telefon: (063) 823-124

ČRNOBEL TELEVIZOR, ekran 63 cm, ugodno prodam. Tel.: (063) 38-895

ENOSOBNO STANOVANJE, novo, v centru mesta s telefonom in centralno kurjavo zamenjam za večje. Inf. na tel.: 26-936 (popoldan)

PRALNI STROJ, nov, ugodno prodam. Inf. na tel.: (063) 21-348 (zvečer)

ŠTEDILNIK IN HLADILNIK Gorenje ter kuhinjske elemente Marles-Vita, prodam. Tel.: 852-094

OTROŠKO STAJICO, rabljeno, ugodno prodam. Tel.: (063) 28-966

ELEKTRIČNI GRELEC za radiator »Aklimat«, nov, prodam. Petrovič, Pucova 2, 63000 Celje

SVETOVNI

SLOVENSKI

KONGRES

NAROČILNICA NOVA DOBA

Ime priimek

naslov

naročam časopis-tednik Nova doba na naslov

Na gornji naslov mi pošljite izvodov. (število)

Obvezujem se, da bom redno plačeval naročnino.

podpis naročnika

HOROSKOP od 13. do 20. 3.

Oven 21. 3. – 20. 4.

Ta trenutek vas zelo zaposluje neka zveza in bi radi poiskali izhod iz težav. Toda nič ne prehitevajte, ampak bodite skrajno potrpežljivi in pustite času, da naredi svoje. Srečne številke 9, 12, 40, 42.

Bik 21. 4. – 20. 5.

Ukvarjate se z banalnimi vprašanji, to pa vas ovira, da bi dosegli kak pomembnejši cilj. Ostanite vendarle v igri, kajti kdor seje, nekega dne tudi žanje. Pazite na zdravje. Srečne številke 4, 15, 26, 38.

Dvojčka 21. 5. – 21. 6.

Četudi ste zelo pogumni v svojih dejanjih, se zdi, da ravnote poplno narebe. Brzdajte svojo neučakanost, če si nočete nakopati težav, in bodite skrajno previdni v prometu. Srečne številke 5, 14, 24, 35.

Rak 22. 6. – 22. 7.

Delo, ki bi ga morali opraviti, vam povzroča velike sitnosti in vas nervira, vendar vztrajajte, ker se bo obrestovalo. Nekaj težav bo v družini, ki pa jih boste premagali. Srečne številke 9, 21, 36, 46.

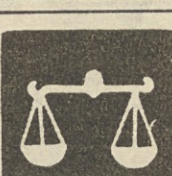
Lev 23. 7. – 23. 8.

Izrabite ta teden, skoraj ne bo ovir, ki bi preprečevale, da bi dosegli cilje. Tudi v poklicnem delu bo šlo vse kot po mslu, uspešno bo vse, česar koli se boste lotili. Srečne številke 6, 13, 25, 34.

Devica 24. 8. – 23. 9.

V prihodnjih dneh si ne bi smeli nala-gati na ramena prevelikih obveznosti, ampak bi se morali zadovoljiti z malenkostmi. Zdravstveno vam ne kaže najbolje, zato pamet v roke. Srečne številke 10, 15, 27, 48.

Tehtnica 24. 9. – 23. 10.

Zaradi napačnih ocen, ki vam jih bodo vsilili ljudje iz najbližjega okolja, si boste naredili velike probleme. Preden se boste odločili, vse dobro poglejte pod povečevalnim steklom. Srečne številke 4, 16, 35, 43.

Škorpion 24. 10. – 22. 11.

Ob koncu tedna ne reagirajte prenapeto, če vas bo nekdo skušal razjeziti. S preudarno besedo boste razorožili nasprotnike in poželi odobravanje. Preudarni bodite tudi v prometu. Srečne številke 5, 17, 23, 37.

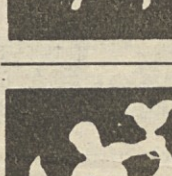
Strelec 23. 11. – 21. 12.

Poklicno in tudi zasebno boste v prihodnjih dneh na konju, zato izrabite vse priložnosti, ki se vam ponujajo, da bi še utrdili svoj položaj. Sprejmite tudi partnerjev nasvet. Srečne številke 2, 13, 22, 38.

Kozorog 22. 12. – 20. 1.

Prihodnji teden bo ugoden za vse, kar je v zvezi z denarjem in tako si lahko obetate popoln uspeh tudi v poslovnih zadevah. Pazite zlasti pri prehrani in športnih aktivnostih. Srečne številke 1, 21, 46, 49.

Vodnar 21. 1. – 19. 2.

Vaše zdravje bo resno ogroženo, zato se izogibajte vsem okoljem, kjer bi utegnili stakniti kakšno infekcijo. Odločite se za že pred časom načrtovan počitek. Ne bo vam žal. Srečne številke 6, 18, 45, 46.

Ribi 20. 2. – 20. 3.

Zelo močno vas je zadela amorjeva puščica. Znebte se vsakršne zadržanosti, zberite nekaj poguma, pokažite, kdo ste in se prepustite čustvom. Doživeli boste presenečenje. Srečne številke 8, 17, 29, 40.

FOTOREPORTAŽA

Kaj zanima odltimerje?

V soboto so se na smučišču Mašinžaga na Rogli pokazali in pomerili smučarji v stari opravi in s staro smučarsko opremo. Prišli so od vsepovsod, kaj jih navkljub občasni nostalgiji po dobrih starih časih najbolj zanima pa se izkazalo povsem na koncu: banane in ameriški avtomobili.

zavarovalnica triglav

NIČ NI TAKO VARNO,
DA NE BI POTREBOVALO ZAVAROVANJA

Slovensko Ljudsko Gledališče

Celje

Torek, 12. marec ob 10.00: H. Ch. Andersen – B. Veras: DALEČ OD DVORCA, režiser Miran Herzog, zaključena za OŠ Šostanj; ob 12.00: H. Ch. Andersen – B. Veras: DALEČ OD DVORCA, zaključena za OŠ Gustava Šliha Velenje
Sreda, 13. marec ob 11.30: Vinko Moderndorfer:

CAMERA OBSCURA, režiser Vinko Moderndorfer, abonma VI. MLADINSKI
Četrtek, 14. marec ob 10.00: Ivan Cankar: HLA-PCI, režiser Mile Korun, zaključena za Srednjo kmetijsko in živiliško šolo iz Celja
Petek, 15. marec ob 18.00: Samuel Beckett: ČA-

KAJOČ GODOTA, režiser Franci Križaj, abonma LAŠKO in IZVEN

Sobota, 16. marec ob 19.30: Svetlana Makarovič: KABARET 91, režiser Vinko Moderndorfer, gostovanje v St. Primožu v Avstriji

Nedelja, 17. marec ob 11.00: Svetlana Makarovič: KABARET 91, gostovanje v Železni Kapli v Avstriji ob 19.30: Svetlana Makarovič: KABARET 91, gostovanje v St. Jakobu v Avstriji v okviru Rožanskega kulturnega tedna